κάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους σειρῆνας ἀνήγοντο· τὸν δὲ λαέρτην δεσμοῖς ἀπφρράσαντας ὡς ἐν εἰρήνῃ δυσφύκτῳ τινὶ, μυθολογεῖ) τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπέρρητο· σειρῆνας γὰρ δοκῶ τὰς ἀσχήμονας ἡδονὰς τὴν ποίησιν ἀναπλάττεσθαι· καὶ θαυμάζω λίαν τὸν ὅμηρον συγκεῖνονται τοῖς πράγμασι τὴν ἀλήθειαν· καὶ κυκεῶνα νέκταρος πρεσβύτερον τῆς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀναμίξαι τὰ· οἷα περ ὕδωρ τὸ ψεῦδος οἴνῳ πανικωτάτῳ τινὶ τῇ ἀληθείᾳ κεραννύντα· ὅτῳ γὰρ ὅτε πρὸς πλάσμασιν ἀπαλώμεθα. ὅτε τῇ δυσεφικτῳ τῶν ὄντων καταλήψει τὸν νοῦν μεθυσκόμεθα· διὸ κηρῷ μὲν τὴν ἀπειρίαν, δεσμῷ δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν. εἰ γὰρ ἐθέλει ἡ δυσάτεια μόνον τὸ ἀπερικυκνίων μελῶν ἀκόρεστα τέρπειν, καὶ πρὸς δεσμοῖς τὴν ἔφεσιν μαχόμενος· ἡ μὲν γὰρ τῶν κακῶν σαφήνεια, ἡ φιλόσοφος ἀρετή. ἡ δὲ τῶν ἡδονῶν ἀναχώρησις φιλοσοφίας ἀγωνίσματος τρόπαιον· Ἐπειδὴ πίνειν Ἀντίμαχε τῆς Ὀδυσσέως πλάνης ὁ παρὼν εἰκόνισμα, ἐν τῇ θαλάττῃ τῶν θορύβων ὁ δείλαιος ἄνθρωπος πεινήσει), καὶ σειρήνων ἡμᾶς ἡδονῶν, πειπλήσειν ἠχήματα, καὶ πνεύματα λέγω, ποτὲ μὲν ἐνθένδε, ἄλλοθεν δέποτε πείσεσθαι ἐξαίσια, τὸν πηνελόπης ὁμόζυγα μιμησώμεθα ἄρρηκτόν τινα τῶν ἀρετῶν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν φιλοσοφίαν ἀσκήσαντες.

ΑΓΡ. Ἀνθιν@, Ἀμπελίνῳ. πτ.

Ὁ τρυγητὸς ἤδη πεπέκυφε· καὶ ὁ ἑώρυς γλεύκους

ὁ τῆς τύχης ὁρ@ ἀκρόατ@· ἐκεῖν τῆς ψευδοῦς εὐδαιμονίας ἀφίκασο, καὶ τὴν δραπέτιν τύχην δραπέτδε· προφήνων γὸ τὴν ἀγνώμονα, ἄφνω τὴν μεταβολὴν ἡ δυσφορήσεις περαιτώσαν·

ΑΓΡ. Κρομύλων. Αμπέλωνι. π.

Οὐκέτι τὶ γεωργῶν ἀθλιώτερον. τυραννόμεθα καὶ τοῖς ἀνέμοις οἱ τάλανες. ἀπόλυσιν ὁ νότ@ ἡμᾶς. τὰς ἀμπέλους ἐξιτήλους μοι ἀπειργάσατο· τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο, καὶ τὰς ῥᾶγας διέφθορε. καὶ πρὸς δικαστήριον ἕλκειν ἐκ οἷός τε εἰμι τὸν λυπήσαντα. διὸ κὸ τὸ δρέπανον κὸ τὴν ἄμπελον ἀποίσομαι, ἀσπίδα τε κράν@ τε ξίφ@ ἀράμεν@. κὸ στρατιώτης γενήσομαι, κὸ τὴν τέχνην ἀμείψας. τὴν τύχην σοφίσομαι.

ΕΤ. Λέανδρ@. Καλλικόμῳ. πα.

Εἰ μέντοι τοῖς ἀνθρώποις χρυσὸς τιμιώτερον, δίδασκε καὶ μείζοσι δώροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν. εἰ δὲ μή, δίδυμοι θᾶττον τὰς χάριτας· ἐ γὸ δανάης ἔχεις τὸ κάλλ@ ὅτε σὺ σεμνότερον, ὅτε διὸς ἐγὼ πλουσιώτερ@, χρυσῷ τὴν παρθενίαν ὠνούμεν@·

ΗΘ. Σωκράτης. Αλκιβιάδῃ. πϛ.

Καὶ τὰ τ ποιήσεως παίγνια, πάσης σύμπλεα σοφίας καθέστηκε. κηρῷ τὸς ὀδυσσέως ἑταίρους δεδεσθαι τὰ ὦτα φησὶν ὁ μέλητ@, ὅτε τ ὀλ-

τὴν ποθοῦντα καὶ ἐκρήμνισεν. οἱ δὲ ἡλικιῶται τὴν συμφορὰν ἐποποιοῦσι παίγνιον. μὴ παρέχου δυοῖν χοινίκοιν τῷ παιδὶ παραιτέρω. οἱ γὰρ νέοι καὶ σφεγγῶντες ἀκόλαστοι, καὶ τυφῶντες εἰσὶν ἀκρατέστεροι.

ΕΤ. Περικλῆς Καλλιόπῃ. οη'.

Παρθενικῶν ἡδονῶν ἐπιπύξασθαι ἄγαν ἐστὶ δυσχερὲς [καὶ λίαν.] ἐγὼ δ' ῥάθυμος τὴν ψυχὴν. καὶ τί δράσαιμι ἄν; ἀσύμβατον γὰρ ὁ ἔρως ἐπιπέμπων τὸ βέλος. αὐτή μοι δίκαζε καὶ τῷ ἔρωτι, καὶ δίδου μοι ψῆφον φιλανθρωπίας. βασκαίνουσι γὰρ οἱ ἔρωτες τὸ μὲν ποθεῖν παρεχόμενοι, τὸ δὲ τυγχάνειν ἀφαιρούμενοι.

ΗΘ. Ἰσοκράτης Διονυσίῳ. οθ'.

Πρόπομποι καὶ ῥαβδοῦχοι κήρυκες, καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων ἐπίτευξις, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλύς, καὶ διαφανεστάτης πέφυκε τῶν ἀρετῶν χωρισμός. οὐκ ἤμειψας μὴ τῆς τύχης τὴν φύσιν. ἐπὶ τὸν θύλακον ἔχεις δερμάτινον. θνητὴν γὰρ ἔχεις οὐκ ἀθανασίαν τὴν σύγκρασιν. τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο δοξάριον ἐπὶ τοσοῦτον τὸν πήλινον ἀσκὸν διεφύσησε; μεγάλης ἀνοίας ἐνεφορήθης ὦ δύσηνε, καὶ τὴν φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφήρησαι. ἄτω τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκπεπαίσθω τῆς πάλαι θεωρίας ἡμᾶς ἀγκάσασα, καὶ τὸ σώφρονος ἐκείνης μαιΐας ἀπαναχωρεῖν παρεσκεύασεν. ἰὼ σοι πάλαι μεταρσίου τὸ χαμαίζηλον· νῦν δὲ καὶ χθαμαλὸν καὶ πεῖνον

ὁ τῆς

μάτων τὴν κόπον, ἢ λήψῃ καὶ πὸς μισθοὺς ἀετηρίας ἀχράδας καὶ λάχανα· καὶ τὸν φιλότιμον λαμπρὸς πέρας ἀμείψομαι χάρισιν.

ΕΤ. Αρισόξενι Πολυξένῃ. οε'.

Ἐπαγελικῶν ἡδονῶν οὐδὲν ἀσθενέστερον. ἄπτεται τὰ τῶν σῶν χειλέων φιλήματα· ἀφύτευτος γὰρ πόθος θᾶττον μαραίνεται. ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν ἀνήδονον ὅταν σοὶ τῆς πολλοῖς μᾶλλον προσδέξομαι. τὸ γὰρ σαθρὸν ἐπαγγέλλεται, καὶ προσηκέστερον τὸ χάρμον ὀνήσομαι. πειράσθαι γὰρ πίστιν ἐπαγγελίᾳ χαλεπώτατον.

ΗΘ. Διοφάνης Σωτίωνι. οϛ'.

Τὸ μικρὸν τοῦτο δοξάριον ὕπαρ ἐνύπνιον [εἶναι] τοῖς ἀφρονοῦσι δοκεῖ. καὶ τὰ πεπλασμένων μύθων περιττότερόν ἐστι καὶ φαυλότερον, ἄσαπον, κενοφανὲς, παγγνιον ἔχων καὶ πνευμάτων φαντασιωδέστερον. τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀνιᾷ, καὶ προσγενόμενον πλέον ἐλύπησε. μετὰ μὲν πολὺ γὰρ τοὺς ἐρασθεὶς ἠγανάκησε· καὶ πρὶν γενέσθαι, πρὸς τὸ μὴ εἶναι μετέδραμε. μή σε καταπλησσέτω τὰ τῆς τύχης φυσήματα. παίζει γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ὥσπερ καὶ βλέπει. εἴδωλα γὰρ εἰδώλων τὰ τῶν ἀνθρώπων πεπόνηκε πράγματα.

ΑΓΡ. Βακχιλίων Μυρωνίδῃ. οζ'.

Ὁ σὸς ἔγκωμος ὑπερμαζᾷ Μυρωνίδη. ἐρυθρῷ [γὰρ] ῥάκει τὰ βακχίλια διαφέρεται καὶ τὸ δαμάλιον

ρον ἡ Φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ Τελέσιλλα. μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορνίδιον· ὁ τῆς Ἀφροδίτης μοι πυρὸς ἀπηθάλωται. ἡ γὰρ ἀθανάτους τὰς ἀληδόνας τὰ τῶν ἐρώτων βέλη παρέχεται.

ΗΘ. Πρόκλου Ἀρχιμήδει. ογ'.

Τοὺς πολύποδας φασὶν ἀθηρίας τυγχάνοντας, τὰς ἑαυτῶν καλεσθίειν πλοκάμους, ὄψον ὥσπερ ἀληθῶς ἡμιωδάκτυλον τὰ ἑαυτῶν δυσυχέστατα μέλη. ἐσιῶντι γοῦν οἱ τάλανες τὰ ἑαυτῶν μοιρίων τὰ κρέα· ἐδαιτυμόνες τὰ ἰδίων σαρκῶν ἀναδείκνυνται. ἆρά γε ξαίνεται ὁ πολύπους τῷ γνώμῳ εἶναι τοῖς ὅλοις δοκεῖς; ἐγὼ μὲν οἶμαι ἔτι σαφέστατον. ἀδικεῖς γὰρ λίαν ἀπανθρωπόταλον τὸν σὸν πατέρα, μήτε τῷ φύσιν αἰδούμενος, μήτε τῷ δίκλιν ὡς βάραθρον ὑλαβούμενος. ἀλλ' εἰ μὲν μεταγνοίης, ἀμνήμονα τῶν παρωχηκότων κακῶν ἕξεις τὴν θεόνοιαν. εἰ δὲ τῷ φιλόχρυσον ἑρμηνεῖ ἀμεταβλήτον πάθος κεκλήρωσαι, [ἐ]τὸ ἰσόῤῥοπον πλάστιγξ τὸ θεῖόν σοι ταλαντεύει· καὶ παῖδας ἕξεις παντοίας κακίας εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἐνδάλματα. ὅτω γὰρ καὶ τὰ τῆς ἐχίδνης κυήματα μητρικὴν ἀνοσιότητα ἀποδέχεται, τὴν κυοφόρον καὶ τικτικὴν γαστέρα διαῤῥηγνύοντα.

ΑΓΡ. Ἐλάφων Δόρκωνι. οδ'.

Γόνιμος θεὸς ἁρπάσας [τῆς γῆς] ὁ τῶν θρεμμάτων ὄνθος καθίζησεν. σκοπῶ δίδυμοί σοι τῶν θρεμμά-

θύε) τῷ κάλλει, καὶ δέλεαρ νεανίας ποιεῖθησιν ἡμῶν τὴν ἀπείπαν. ἐγὼ δὲ γῆρας καὶ νόσον καὶ λύπην πίναξιν ἐγχαράξομαι, καὶ ποὶ τ θυρῶν αἰαθήσομαι τὸ ἀγνώμονος. ταῦτα γὰρ ἔξει ποτὲ τῆς ἀπειπείας τὰ αὐτίπαλα.

ΗΘ. Πλάτων Αξιόχῳ. ο'.

Ἡνίαις καὶ μάστιξι τοὺς ἵππους ἰθύνομεν, καὶ ναυαλλόμεθα τοῖς μὲν τοῖς ἱστίοις τὴν ναῦν ἐκπετάσαντες, τοῖς δὲ πηδαλίοις [τοῦτον] χαλινώσαντες καθορμίζομεν. οὕτω κυβερνητέον [δὲ] τὴν γλῶτταν Αξιόχε, τοῖς μὲν τοῖς λόγοις ὠθλίζοντες, τοῖς δὲ τῆς σιωπῆς κατευνάζοντες.

ΑΓΡ. Ῥόδων Κυπαιάτῳ. οα'.

Τοὺς Λυκανοὺς ἀπιέναι πάλιν φασί. καὶ τ' ὀρέπανον ἀποῤῥίψας, λόγχην σαρωτῆρα χαλκεύσομαι, καὶ τὴν ἐνυάλιον τέχνην ἀσκήσομαι. οὐκ ἐᾷ γὰρ ἠρεμεῖν ὁ δαίμων ἡμᾶς. ἐμοὶ τοῦ χειμῶνος τὸ θέρος ἐστὶ κρυωδέστερον. τί γὰρ τοῦ πολέμου γένοιτ' ἂν θερμοδέστερον; ἥρως φανέντος ἐβάκρυσα. ὡς κομᾷ τοῖς αὔραισιν ὁ ἀγρός· ὡς ᾄδουσιν ἐν ταῖς μυρρίναις τὰ γήδιον· ὡς κοσμία κομᾶται ἡ πλάτανος. χλοάζει τὸ λήϊον. πάντα μοι ποιεῖ εὐθηνίαν ἐπείγεσθαι. ἀλλ' ἀδικοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι. ἀρότρου γὰρ αὐτοῖς ἡ μάχαιρα ποθεινοτέρα.

ΕΤ. Σώπατρος Τελεσίλλῃ. οβ'.

Εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίοις ἡδοναῖς τὸν ἀπιστοῦντα κά-

ἔρωτες. Φιλοσοφοῦντος γὰρ λογισμοῦ βέλος ἀφροδίσιον οὐχ ἅπτεται.

ΗΘ. Ερατοθένης Αἰχίνῃ. ξζ'.

Εὐθέως τὸν ὅρκους ὡς λάχανα, καὶ κύπτοις ὀδόντων εἶναί σοι δοκεῖ τὸ τελούμενον· καὶ τοῖς ἐγκαλοῦσιν αὐτοφθέγκτῃ παμπόνηρε, Ἠγλωττόμοχθ', ἢ ὕφρλω ἀνώμοτος:- οὐκ εἰδὼς, ἀχαλίνωτον γλῶττα, μείζονα τοῦ πλημμελήματος ἐισπραττομένου τὴν κόλασιν. ἀ γὰρ λόγοις ἁμαρτάνομεν, ἔργοις τὴν ἡμωρίαν ὑφέξομεν. τὴν γλῶτταν δῆτα σώφρονα κέκτησο, ὁμνύων καὶ πρὸς ἀλήθειαν βλασφούμενος. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὅρκος εἶναι δοκεῖ, καὶ πάντες ἄκθους ἐστὶ δυσφορώτερον. ἐντεῦθεν ὁ Τάνταλος ἐκολάζετο. πρὸς τι θεία γὰρ ἔχει τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

ΑΓΡ. Σκυτλιῶν Κορινθίῳ. ξη'.

Εἶλον ὀψέποτε τὴν κακίστην ἀλώπεκα· καὶ λαβὼν, ποικίλοις δεσμοῖς προφρόνως τὴν παμμίαρον, καὶ ἄξω δῆτ' τὸ λεωφόρον Κορίνθου, τοὺς ἀγροίκους συγκαλεσάμενος ἅπαντας, καὶ τὴν πολεμίαν θεραπεύσω· καὶ δημοσίᾳ δίκας παρέξεται ἀντὶ πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφέξουσα κόλασιν.

ΕΤ. Καλλιόπῃ Λαΐδι. ξθ'.

Κρωβύλῳ καὶ τέτιγι ὁ Γοργίας στεμνώσεται, μήποτε τοῖς ἰδίοις καταισχύσας τὸ πρόσωπον, ἐβρεν-

τῦ καθαίρειν τὴν Αὐγείου κόπρον ἐστὶ δυσχερέστερον, ἢ κοτύλῃ τ' ἀτλαντικὴν ἅπαν ἐκροφῆσαι πέλαγος.

ΑΓΡ. Βυβαλίων Βιαφυβίωνι. ξε'.

Ὁ Γοργίας πάσης ἡμᾶς ἀδικεῖ. ξωοερκάεπαι γὰρ ἱππαζόμενος ὁ παμμίαρος, καὶ πρόχημαι θήρας πρόπετής τὴν παυεργίαν ὁ κάκιστος. ὅτε γὰρ λαγὼς φοιτᾷ παρ' ἡμῖν, ὅτε δορκὰς ἐνδημεῖ, ὅτε βυβαλίδες, οὐκ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλό τι τῶν θηρῶν ὄπιθεν ὄντων. αἱ μὲν γὰρ ἔρκη καὶ πάγας τοὺς λαγωοὺς ἀπελαύνουσι, δι' ὧν κἀλίσκονται· δορκάδας δ' ἢ καὶ βουβαλίδας οἱ γείτονες λέοντες· καὶ τί δῆτά σοι τὰ μυῖα τῶν θηρίων ἀπαειρήσαιμι λύπη, εἰς ἃ ἡμεῖς συλλιμώττομεν; ἀνανδρία γὰρ ἡμᾶς, ἀθηρία δὲ τοὺς θῆρας κολάζειν. ἐπεὶ δὴ οὖν ἀγχιστία σοι πρὸς τὸν ἀδικοῦντα κινδύνου, εἰσηγοῦ τὸ συμφέρον. καὶ σωφρονέστερον τούτων οἱ σοί σε διδασκέτωσαν λόγοι. ἴσθι γὰρ αὐτὸν νυσὶ παραφθειρόμενον, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τοὐλοιπὸν ἐνδημήσειεν. ἤδη γὰρ καὶ ἡ θήλεια κύων σὺν τοῖς τέκνοις πρόφρων μοι τὸ μήδιον, ἀνθρωπίνης ὀργῶσα μελῆς ἐφάψασθαι.

ΕΤ. Πειθὼ Ἱππολύτῳ. ξς'.

Εὐπρέπειαν οὐκ ἦθος σεμνὸν οἱ ποθοῦντες μᾶλλον ἀπάζονται· ἃ γὰρ σωφρονεῖν οἱ ἔρωτες ἐπαγγέλλονται, ἀλλὰ κάλλη σώματος, ὀφθαλμὸν ἀκήλατον δελεάζουσιν. εἰ τοίνυν διὰ τοὺς τρόπους τῆς Ῥοδοκλείας ἐρᾷς, τῶν σῶν ἡδονῶν ὁ βασιλεὺς ὑπ-

τῆς ἀκμῆς ἐπιβαίνουσι, καὶ τὸ βάπαιδες εἶναι κεκλήρωνται. σύεγχ(ε) δίκλω αὐλῶν ἡ τῆς ἡλικίας αὐτῷ τάξις συντέτακται. σὺ δὲ παρήνεις τὸ θυγάτριον μὴ παρεγχυθῆναι τῷ Κορύδωνι, καὶ τὴν ἀγχιστείαν ἐκάκιζες, ὥσπερ ἀφοσιούμεν(ε) τὴν δυσχώλαν οἶμοι βεβουκόλημαι ὁ δείλαιος, καὶ κοδφον ἔχον τὸ φρόνημα. τοῖς ἀνθρώποις ἀνόνητον ἡ ἀγχώμαλα. πλάττω γὰρ [ὡς ἐμὲ πᾶσιν] ἁδὲν ἐνδοξότερον.

ΕΤ. Χρυσῆς Ηφαιστίωνι. ξγ'.

Οὐκ ἔπι τὴν Διοδότης ἐρᾶς. τὰς ἐρωτικὰς θρυαλλίδας ἀπέσβεσας. ἐγὼ γὰρ ζηλοτυπεῖς ἐπ' αὐτῇ, ἐμφιλοχωροῦσαν τῷ Λυσιστράτῳ θεώμεν(ε). φιλονεικώτερον ἐρώτων ἁδέν. καὶ ὡς ἐρᾶς τηλικαύτης ἀληθόνος φιλοσόφως ἀνέχόμεν(ε).

ΗΘ. Σωκράτης Μελανιππίδῃ. ξδ'.

Γύμνασαι μὲν παιδοτρίβαι ἀπαραιτήτοις πονοῦσι τὴν σωφροσύνης δὲ διδάσκαλοι. ἐπιδὴ γὰρ φρονήσεως ἔτι καὶ νόμων οἱ παῖδες εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι, ἀπλαῖς χαλινῶμεν τὸ τούτων ἀκόλαστον. τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν αἰδέσιμον ἄγαμαι. ἐγὼ γὰρ κολάσεις δικαστηρίων σοι φοβεραὶ ὅτι λόγος εἰσηγητικός ἐστιν αἰδέσιμος. τὸ παίδων ἀφρονεστέραν ἐν ἡλικίᾳ τὴν σωφρόνειαν ἔχεις. ἴθι πίνων εἰ βούλοιο ὡς βάρβαρον. ὃν γὰρ λόγοι καὶ μάστιγες σωφρονεῖν ἐδίδασκον, τοῦτον πειθὴν κακίαν ἀνέχεσθαι λίαν ἐργώδες, καὶ τὸ

ζοντ, [καὶ] ὁ γεωργὸς ὅπὶ τὴν ἑαυτ ἀλέαν κατέφυγε. καὶ μύρμηξ ἐν ταῖς λαγόσι τ γῆς τὸς πόνους εἶχεν ἑτέροις ὅπιτηδές. ἱκέτευε δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον μύρμηκα τ ζητουρῶν μεταχεῖν. ὁ ὃ τὸν μελῳδὸν τῶν ἑαυτ θυρῶν ἀπεπέμπετο, πολλὰ αὐτῷ τῆς ἀργίας καταχέων τ γέλωτα, καὶ τ θερεινῶν ἀσμάτων αὐτὸν αἰεμίμησκε. διό περ ὁ μὲν εἶχε λιμὸν τὴν ᾠδήν· ὁ ὃ τὸς πόνους τεροφήν:- ἀρμόττει σοι ὁ μῦθος Λυσίστρατε. ἀργὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἶ τ πυρέσσοντ· ἐθίων μάτην διαπλάσια. ἄπαγε δὴ πάντ τ ἀργίαν ὃ βέλτιστε. τὰ τῆς φύσεως γὰρ δῶρα κατήχρωας, τηλικαύτην ῥώμην καὶ ἰρωσύνην τ σώματ· ἀκόσμητον παρεὶς ὅπὶ σμικρῷ πόνων ἀσκεῖν μὴ βούλομεν.

ΑΓΡ. Τεττίγων Πορφυρίωνι. ξβ'.

Ὁ Κορύδων δαίμων αἰὴρ καὶ τ τύχης φίλος ὡς ἔοικεν. αἱ ἄμπελοι ταῖς βότρυσιν ἄχθονται. αἱ ἀχράδες βρίθουσι καὶ τ τρυγώντων ὀρέγονται. αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προσνεύουσι, καὶ τῷ πλήθει τὸς ἐνεγκαμένους κλάδους βιάζονται. οἱ λειμῶνες καταπλέοι· ἢ ἄλλως [τ νεολαῖς] ἐφάμιλλοι αὔλαξιν. ἀλλὰ καὶ τὸ γύναιον μὴ τ ἄλλων δίφραιν τ ἀνδρα. τοσοῦτοι γὰρ παῖδες αὐτῷ, ὥστε καὶ Δαναὸν καὶ Αἴγυπτον ταῖς δυτεκνίαις νικᾶν. ἄλλος μὲν γάρ ἐστιν ὁ σωρεύων· ἄλλος τ ἁλουργείας ἐπαύσατο. ἕτεροι ὃ ἔρπουσι μήπω τ ὀρθῆς βαδίσεως ἀπαρξάμενοι· ἔνιοι δὲ καὶ τραυλίζουσι, καὶ τὰς ὁδοὺς ἀμείβουσιν ἄλλοι

μεζάρσιον ἐπάγγελμα διεψεύσαντο· ἅπαντα φρῦδα καὶ πρὶν αὐτοῖς μεμελετημένα, πρὸς ἄσκησιν. ἄωρόν μοι παίγνιον εἶναι δοκεῖ, ἄνδρα πρεσβύτην πολιὰν αἰδέσιμον ἔχοντα, ὑπερωφρυωμένον ὀπὶ σεμνότητι, νεανίδος ἐπήρατος ἐρᾶν. ἐγὼ γὰρ κακηχάζω, καὶ τὸ γέλωτα φέρειν δύναμαι, ὀπηνίκα συναντήσαιμι τοῖς γεροντίοις. πολλὰ γὰρ τῆς ἀφροδίτης κατηγόρουν [τὸ] πάλαι· καὶ τοὺς ἐρῶντας μανίαν νοσεῖν αὐθαίρετον ἔφασκον· ἔφασαν ἀκολάστου ψυχῆς τοὺς ἔρωτας ἐρίζοντες· ἅπαντα φέρειν σοφόν. τὸ δὲ ἐλπίζειν λίαν ἐστὶν ἐμφρονέστερον. πολλὰ γὰρ λυπεῖ καὶ τύχη δεδωκυῖα.

ΗΘ. Σωκράτους Λυσικράτει. ξα'.

Ἐπειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ παραινέσαντες τὴν Πηνελόπης ἐδόξαμεν ὑφαίνειν ἰσὸν, φέρε δὴ καὶ φέρε καὶ μυθικῶν ἀπαρξώμεθα λόγων· ἴσως γὰρ τὸν τῆς Δανάης ἐφίκοιτο δὴ τὰ λεγόμενα. Ἐν τοῖς νεοβλάστοις τοῦ δένδρων ὁ πέτηξ ὀχυροῖς, ὥρᾳ καύματος ἐκελάδει [δριμύτερον,] καὶ τὸν ἑαυτοῦ δαίμονα ἀθανάτοις ἐπετέρπετο. ὁ δὲ μύρμηξ παρὰ τοῖς θερίζουσι, καὶ πρὸ τοῦ ἄλλου τοὺς δαπεδίους ἐπεποίητο· καὶ τοῖς κόλποις τῆς γῆς τὸν ἑαυτοῦ τροφὸν ἐθησαύριζεν, οἷα προμηθέστερος ὢν ὁ μύρμηξ τοῦ πέτηκος. παρῆκε πάνυ ἐκ τῶν βορείων ὁ ἥλιος· ἀπὸν τὸ μετόπωρον· καὶ ὁ χειμὼν ἀπήντα τῇ γῇ· ἡ δὲ θάλαττα τοὺς γαλκυονίους πνοὰς διελύσατο· οἱ πολῖται τοὺς λιμένας ὡς σωτηρίας ὁρμὰς ἠσπάζοντο.

ΗΘ. Δάματι Ανιχόνῳ. νη'.

Εἰ μὴ βίᾳ Σωκράτης ἐνέχυρα κέκτηται, παιδαγωγὸς τῷ σῷ μὴ ψεχέλιζέσθω παιδός. ἐνέχυρα δ' ἂν βίᾳ, παῖδες νοείσθωσαν. οὐ γὰρ εἶναι πατέρα Φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον καὶ παιδαγωγεῖν ἐπὶν ἀξιόπιστον· πίστις μανθάνοντα [δ'] γνησίως χέσιν καὶ ὀργῆς ἀληθόνα.

ΑΓΡ. Κηπίᾳ Κορίννῳ. ιθ'.

Σωέρηθος ἔσομαι μεσημβρίας ὥρᾳ Κορίννης αἱμασιᾶ γὰρ τὸν ἀγρὸν περάξομαι. κακοὺς γὰρ τοὺς ὁδίτας κεκτήμεθα. ἐγὼ οἷός τε εἰμὶ ζῴοις ἀλόγοις, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συμπολέμεσθαι. ὁ λαγὼς ταῖς ἀμπέλοις, ἡ [δὲ] κάμπη τὰ λάχανα ὄλλυσι. τί δῆτα περὶ τοῦ ἀσταλάκων λέξαιμι; φοβερὸν γὰρ τῷ γεωργῷ τὸ κακὸν καὶ δυσπαραγώνιστον τὸ πολέμιον. διό μοι συμπαραστάθητι, καὶ τῶν πόνων συναντιλαμβάνου. κἀγὼ δέ σε αὖθις τοιούτοις ἔργοις ἀμείψομαι. ἔτω γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ τὸν μόχθον σοφίζονται, καὶ τῶν μεγίστων πόνων ἐφάπτονται.

ΕΤ. Ανθα Βελώνι. ξ'.

Ἀπαντᾷ τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. Λαΐδος ὁ Διογένης ἐρᾷ. Σωκράτης Φρυγίνας. ἡ τῆς Φιλοσοφίας κομψότης διόλωλε. τὸ σεμνὸν ἦθος παρώσαντο. τὸ αἰθέριον καταλελοίπασι φρόνημα. τὸ

σεως ἴδιον· ὕπνος ἢ μετρίως μετέχειν, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστιν ὡς ἔοικε, καὶ ἀνθρώπινον. τὸ δὲ πένεσθαι καθεύδοντας πρέπον τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον ἢ περ τοῖς ζῶσιν ἀρμόδιον. τοὺς ὠλείους Χρυσόστομος ἐκ τῆς ζωῆς μοίρας ἀφήρηται. ἀεὶ γὰρ καθεύδεις· ἐκ δὲ ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως, οἵα τις ὀδυνᾶται, δι' ἃ ἡμᾶς οἰκτιρόμενος ἔξω ὠλανώμενος, ὠκεανῷ λιμὶ τῷ ὕπνῳ χρώμενος· καὶ μήτε ἀνίσχοντα, μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

ΑΓΡ. Δάφνων Αἰγείρῳ. νς'.

Αἱ συκαῖ σου πρὸς τὸ ἐμὸν γήδιον τὰς ῥίζας ἤπλωσαν, ὥστε τὴν σὴν ἐξουσίαν [ἐπι]τελεῖν οὐκ ἐθέλουσαι· καὶ τὸ σὸν ἀφελόμεναι δίκαιον, φιλοτιμοῦνταί μοι τὰ κυήματα. τῆς ἐμοῖς γὰρ ἠτιμόλησαν ὅροις. καὶ τοῦτο νόμος ἐστὶ γεωργοῖς. καὶ γεγραφόσι νόμοις πείθου γέροντι. εἰ δέ τις παρ' ἡμῖν ἔθεσιν αὐτιφθέγξεσθαι θέλοι, ὡς καινὸν ὄντα σε νομοθέτην καὶ πρόσφατον τῶν γεωργικῶν συλλόγων ἐκβάλλομεν, καὶ τῶν ἡμετέρων ὅρων ἐξοστρακίζομεν ὡς ἀλλότριον.

ΕΤ. Πυρρίας Φιλωνίδῃ. νζ'.

Εἰ ἐρᾷς, μὴ κατηγόρει τῆς ἐρωμένης ἀπρεπῶς. δύναται γὰρ μὴ τυφλώττειν ἐρῶσα ψυχή. ἀήττητος γὰρ ἡ τῶν ἐρώντων πρόνοια. εἰ δὲ οὐκ ἐρᾷς, τί δακρύεις καὶ στένεις, καὶ κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον; ἀδικεῖς δὲ ἑκάτερον· ποτὲ μὲν, ὡς ἐρασὴς ἐφιέμῃ· ποτὲ δὲ, ὡς ἀνταγωνιστὴς βδελυττόμῃ.

ΗΘ.

ΗΘ. Δάμασκῳ Ἀνδρόνῳ. νή.

Εἰ μὴ βίᾳ Σωκράτης ἐνέχυρα ἔκτητο, παιδαγωγὸς τῷ σώματι ἐχρῆτο παιδός. ἐνέχυρα δὲ βίᾳ, παῖδες νοεῖσθωσαν. οὐ γὰρ εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον καὶ παιδαγωγεῖν ἐστὶν ἀξιόπιστον· πείρᾳ μανθάνοντα [δὲ] γνήσεως ἔχεσθαι καὶ σοφῆς ἀληθοῦς.

ΑΓΡ. Κηπίᾳ Κορίννῃ. ϡθ.

Σωφρόνως ἔσομαι μεσημβρίας ὥρᾳ Κορίννης ἁψάμενος. ἀλλὰ τὸν ἀγρὸν πεφράξομαι. κακοὺς γὰρ τοὺς ὁδίτας κεκτήμεθα. ἔχ οἷός τε εἰμὶ δὲ ζώοις ἀλόγοις, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συμπλέκεσθαι. ὁ λαγὼς γὰρ ἁψάμενος, ἢ [καὶ] κάμπτει τὰ λάχανα ὄλλυσι. τί δῆτα περὶ τοῦ ἀσταλάκων λέξαιμι; φοβερὸν γὰρ τῷ γεωργῷ τὸ κακὸν καὶ δυσανταγώνιστον τὸ πολέμιον. διό μοι συμπαραστάτει, καὶ τῶν πόνων συναναλαμβάνου. κἀγὼ δέ σε αὖθις τοιούτοις ἔργοις ἀμείψομαι. ὅταν γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦντες ἀλλήλοις, καὶ τὸν μόχθον σοφίζονται, καὶ τῶν μειζόνων πόνων ἐφάπτονται.

ΕΤ. Ἀνθῇ Βείωνι. ξ.

Ἀπαντᾷ τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. λαΐδος ὁ Διογμὸς ἐρᾷ. Σωκράτης φρυγίνας. ἡ τῆς φιλοσοφίας κομψότης ὀλόλωλε. τὸ σεμνὸν ἦθος παρῴχηται. τὸ αἰθέριον καταλελοίπασι φρόνημα· τὸ

σεως ἴδιον· ὕπνος γὰρ μετρίως μεταλαμβανόμενος, τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστιν ὡς ἔοικε, καὶ ἀνθρώπινον. τὸ γὰρ πένεσθαι καθεύδοντας πρέπον τοῖς πεθνηκόσι μᾶλλον ἢ περ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσι. πᾶς γὰρ ἐκείνους Χρυσόσθενες ἐκ τῆς ζωῆς μοίρας ἀφήρηται. ἀεὶ γὰρ καθεύδεις· ἐκ τοῦ ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως, οἷά τις ὀδυσσεύς, τὴν ἀπ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἔξω πλανώμενος, ὠκεανῷ λίνῳ τῷ ὕπνῳ χρώμενος· καὶ μήτε αἰσθόμενος, μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

ΑΓΡ. Δάφνων Αἰγείρῳ. νς'.

Αἱ συκαῖ σου πρὸς τὸ ἐμὸν χήθιον ταῖς ῥίζας ἤπλωσαν, ὥστε μὴ σὴν ἐξουσίαν [ἔτι] πλεῖν σὺν ἐθέλουσαι· καὶ τὸν ἀφελόμεναι δίκαιον, φιλοῦσι μὲν ταί μοι τὰ κυήματα. τοῖς ἐμοῖς γὰρ ὑπεμόλησαν ὄροις. καὶ τοῦτο νόμος ἐστὶ γεωργοῖς. καὶ γεγηρακόσι νόμοις πείθου γερόντιον. εἰ δέ τις παρ' ἡμῖν ἔθεσιν αὐτὶ φθέγξεσθαι θέλοι, ὡς καινὸν ὄντα σε νομοθέτιν καὶ πρόσφατον τῶν γεωργικῶν συλλόγων ἐκβάλλομεν, καὶ τῶν ἡμετέρων ὅρων ἐξοστρακίζομεν ὡς ἀλλότριον.

ΕΤ. Πυρρίας Φιλωνίδῃ. νζ'.

Εἰ ἐρᾷς, μὴ κατηγόρει τῆς ἐρωμένης ἀπέσται. δύναται γὰρ μὴ τυφλώττειν ἐρῶσα ψυχή. ἀήττητος γὰρ ἡ τῶν ἐρώντων πρόσοψις. εἰ δὲ οὐκ ἐρᾷς, πῶς δακρύεις καὶ στένεις, καὶ κλύδωνα σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον; ἀδικεῖς δὲ ἑκάτερον· ποτὲ μὲν, ὡς ἐρασθεὶς ἐφιεμένῳ· ποτὲ δὲ, ὡς ἀνταγωνιστὴς βδελυττόμενος.

ΗΘ.

μοῖραν ἐσύλησε, καὶ τῷ σῷ ἀγρῷ προσεκύρωσε. μωρόν τι τῶν καὶ ἠλίθιον, ἀλλότριον ἐπαγγέλλεσθαι. ἀλλ' εἰ μὲν δικαστηρίῳ φόρτον ὑπὸ τοῖς ὤμοις φέρειν ἔχοιός τε εἶ, δῶρα πολεμῶν μὴ προσίεσο. εἰ δὲ τ' ἀλλοτρίων ἐρᾷς, μετ' ὀλίγου δακρύσῃ τῶν ἰδίων στερόμενος, [ἐς ψῆφον διατιθεὶς πιμωρόμενον.]

ΕΡ. Μήδεα Ἰάσονι. νδ'.

Οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις ἔστε προσιστάδασον ὅτως, ὅστε καὶ προσκορέστερον ἐρωτικῆς καθέψηκε χέσεως. ποῦ σοι τὰ δακρύων τὰ ῥεῖθρα, ἃ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ἐπεκύμαινες; ποῦ σοι διέπτησαν αἱ μυρία γλίσχη τῶν λόγων ἐκείνων, τῶν τε ῥημάτων τὸ ὑφειμένον τε καὶ χαμαίζηλον; οἶμαι μήτε τοὺς δανειζομένους τοιούτοις πρὸς τοὺς δανειστὰς κεχρῆσθαι τοῖς ῥήμασι, μήτε τραυματίαν [τοῖς τῶν πολεμίων] ἀλόντα χερσίν. ἡ σιώπησις ἀγρυπνία παρώχηκε τὰ ἐωθινὰ καταλέλοιπας ἄσματα. παρώσω τὰς μυρίας πρεσβείας, τὰς σπονδάς, τοὺς ὅρκους, οὓς μετὰ τῶν προαγωγῶν γυναίων ἐπείσω μοι. πρὸς ἑτέραν ἄφνω παρθένον ὠλίσθησας, ὥσπερ οἱ καθεύδοντες ἀμέσως ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἑτέραν ἐνυπνίων ὑπόθεσιν μεταβαίνοντες. ἐπαγνῶ τοὺς ζωγράφους. ὑπὸ πέρας γὰρ τοὺς ἔρωτας αἰνιγράφουσι, καὶ τίχνῃ μὲν μορφοῦσι τὰ πράγματα, καὶ τοῖς πλάσμασι τ' ἀληθῆ πραττούσης.

ΗΘ. Παρμενίδης Χρυσοθέμιδι. νε'.

Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι μετὰ πάντος, ἀθανάτου φύ-

κων ἐδαδούχει, καὶ ποθοπόμπος ἡ Φιλία, χαῦς ὑπῆρχεν ἀβρότονον. ὅτε γὰρ ἤλω ποθαγωγὸν ποθοεῖπον [ἐγὼ, ἀπέσβεσε τὰ δᾳδία ὁ παῖς· ἅπτω δὲ] ἐνεκελεύετο ὁσὸς ἐρασὴς, ἵνα τῷ σκότῳ τὸ πραπτόμενον λάθοι. ἀκὴν μήτε ὀμνύοντι, μήτε κολακεύοντι πίθου. γλώττης γὰρ ὅρκισμα δεινόν ἐστιν ἑκάτερον.

ΗΘ. Σωκράτης Κλέωνι. νβ'.

Ὅταν οἱ λύκοι μεγάλης ποτύχωσι θήρας, καὶ τῷ κόρῳ φιλοσοφήσωσιν, ὥσπερ ἐγκρατῆ δεινῶν ἔχουσι· τὸ ἦθος τὸ ἄγριον πρὸς φιλάνθρωπον μεταβάλλουσι. καὶ θαυμαστήν τινα δικαιοσύνην ὁ κόρος ἐκδιδάσκει τοὺς λύκους. μὴ τῶν ποδῶν σιτουμένους, [μηδὲν τῷ πιμνίῳ λυμαινόμενοι, καὶ ἀστένδοντας τοῖς ποιμέσι, καὶ τῷ σωφροσύνῃ] χαίρουσιν ἄγρις ἂν αὐτοῖς ἡ χασμὴ ἀναπεύσῃ. ἀλλὰ σὺ καὶ τῶν λύκων τὸν τρόπον ἀναιδέστερον κέκτησαι· καὶ μᾶλλον πλεονεκτικώτερον τὸ ἀκόλαστον ἔχεις, ὅταν ὁ χρυσὸς ὑπερφαλύζῃ τῶν σῶν θησαυρῶν ὥσπερ οἱ μέθυσοι. διψῶσι γὰρ ὅταν κορεσθῶσι δὲ οἴνου, καὶ συρίζοντας τῇ μέθῃ, μέθης ἅπτασιν. διὰ γὰρ τὸ ἐς ἄκρον εὐεξίαν πρὸς τὴν ἐναντίαν διάθεσιν μεταπίπτουσι, πολυανσιῶντος δὲ οἴνου τὰς οἰνόφλυγας ὁ ἐκκαίσυλος. ἄπαγε τὸ ἀκόλαστον μέθης ἀκόλαστε, ἵνα μὴ πρὸς τὸ ἐναντίον ῥοπὴν μεταχθῇς, ἀφαιρεμένης τὸ τύχης ἅπερ καὶ δέδωκε. τοιαύτας γὰρ τὰς ἀχαρίστους πινὰς σωφρονίζει.

ΑΓΡ. Μίθῃ Ῥίζωνι. νγ'.

Ὁ πίθαμος Χρύσιππος δεῖται τοῦ ἡμετέρου μοίρας

νον· ἐπολιὰν γὰρ ἐχθρῶν ὁ τοῦ Πηλέως ἠρχώιετ· καὶ δι δωσι τῷ πατρὶ πεθνηκότα τὸ παῖδα, δυσυχεστάτῳ φιλοδμένῳ δώρῳ τὸν Πρίαμον. καὶ τοῦ μὲν, τὴν πόλιν τε θαύμακα· ἴσως γὰρ, τὸ φιλανθρωπίαν ἐπήνεσα. γένοιτο καὶ αὐτὸς αἰακίδης· καὶ πολιᾶς ἐλέησον δάκρυα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δωρούμενος. δυσυχοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὥσπερ καὶ ὁ Πρίαμος. ἃ γὰρ ἂν ὄνταστε πολέμιον ὑπὲρ παιδὸς ἐπεσβάσαμεν, δακρύοις ἃ μέλανι τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐγχαράξαντες γράμματα. ἀλλ' εἰ μὲν τὸ ἴσης καὶ σὺ φιλανθρωπίας ἐρᾷς ἐπιτύχαθαι, σεσφάνετω τὸ δῶρον τὴν αἴτησιν. εἰ δὲ μὴ λόγος σοὶ βασιλεῖοι, ἀλλὰ θυμός τις καὶ λύπη τὰ πεσσβεῖα κεκλήρωται, σεῖς ὀλίγον μὲν ἐφανθήσῃ· λυπηθήσῃ δὲ μειζόνως ἀ φιλοσόφου θυμοῦ [μεγάλας] καὶ ταῖς ποιναῖς ἐπεσπασόμενος.

ΑΓΡ. Καλάμων Σπείρωνι. ν'.

Εἰ γεωργὸς εἶναι βεβούλησαι, τὸ πολιτικῶν θορύβων ἀφίεσο. εἰ δὲ ῥήτορες σοὶ καὶ δικασήρια καὶ βήματα σεισσούδασται, τὴν δικέλλαν ἀφεὶς, καλαμῖδα καὶ χάρτας ἀράμενος ἐς κέραμας χώρει γερόντιον. ἃ γὰρ συκοφάντας ἄνδρας (καὶ τοῦτ', Ἄνδρες δικασαί, φθεγξομένους πυκνότερον) ἢ τῶν γεωργῶν πολιτεία σεσοίε.

ΕΤ. Ροδόκλεα Τιμοθέῃ. να'.

Τὸν πραιᾶ χθὲς τῇ νυκλὶ σεισεπόλουν, καὶ τὸν σὸν ἐρασὴν μὴ τῆς Χρυσίππης ἐώρακα· καὶ μεσά-

Βυκεφάλῳ ἐποχούμενος ἵππῳ. τὸ γὰρ ἵππον χαλινῷ ἰσοροῦσι μὴ πείθεσθαι, μήτε γὰρ χρησθαι κολακείαις μαλάττεσθαι· ἰῶ γὰρ ἀπιθανώτατον τὸ ζῶον. καὶ τῷ θυμῷ τὸ ἵππος εἶναι ἀφῆρηται. καὶ κακόν τι ἀπεφήσατο λῶ, καὶ τοῖς ἐν τυγχάνουσι λίαν δυσαπάτητον. ὅπως τοίνυν ὑπιβάτης Ἀλέξανδρον ἐκληρώσατο, τὸν ἀπήνῃαν ὥσπερ πεπαίτηλα συνεκέρασεν, ἀμφιβόμενος τῇ κατηφείᾳ τὸ φρύαγμα· καὶ ἰῶ ἰδεῖν σώφρονα τὸν ἀκόλαστον. ὁ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ θέμις ἰῶ αὐτιμάχεσθαι. ἔσο τοίνυν ἀρχὴ καὶ σὺ τῆς τύχης ὑπήκοος. ὁ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ Βυκέφαλος ἐπείθετο.

ΑΓΡ. Ποιμένων Ἄρνωνι. μζ.

Τὰ τῶν πεπλάτων ἄθαλα ὑπὸ τῶ γάλακτος μέλλει μοι διαῤῥήγνυσθαι· ἐκ ἱματυβίων δὲ οἶδα πῶς ἠπορήμεθα. διὸ δίδου μὲν αὐτὸς τὰ ἱματύβια· ἐγὼ δέ σοι γάλα παρέξομαι· μεγάλοις δώροις μικρὰς ἀμειβόμενος χάριτας.

ΕΤ. Χρυσογόνη Τερπάνδρῳ. μή.

Μὴ μέμφου λοιδορημένῳ τι καὶ ὑβρίζουσαν. οἱ γὰρ πεθοῦντες γλυκείας καὶ τὰς ὕβρεις πεφέρουσι, ἐκ φιλοτιμίας ἢ καὶ μώλωπι πολλάκις ἐραΐζον. εἰ δὲ δυσανασχετεῖς ὑβριζόμενος, ὁ δὲ ῥόδον τυχὼν ἄκανθαν ὀλαβέτω.

ΗΘ. Λεωνίδης Πειραίδῃ. μθ.

Ἐδείθη ἐκ Πειραμοῦ ὁ τὸ Θέπιδος πεπεσβευόμενος.

μεμιωένας τῖς ἀνούχοις ἐστὶν ἀρμόδιον. τῆς τῶν χαρῶν γὰρ ἐστερημένοι δυνάμεως, ἅπαντα διὰ τῆς γλώττης πραττειν ἐθέλουσιν. οἱ δὲ φίλοι πολλὴν ἀνέχεσθαι κατηγοροῦσιν ἡμῶν· ἐπαθὴ τ' ὑβρεισὴν ἀ ποινὰς ἡμφψάμεθα. ἕτω γὰρ κ' ὄνος εἰ λακτίσειεν, ἀκαὶ δικαιότερον αὐτῷ συγκροτήσαιμεν. τοῦτο δέ ποι κ' τῷ Σωφρονίσκου Σωκράτει καλῶς διηγόρευται.

ΑΓΡ. Παμίδης Κορύδωνι. μδ'.

Λύρον ἔσυμαι δαιτυμών. ἅπαντα [τὰ] ποὸς τ' χάριν μοι παρεσκεύασαι· ἔτνος, ἐρέβινθος, ἰσχάδες πολλαί· κ' γλεῦκος, κ' μελιτοῦτα, κ' πόπανα. αὐτὸς δ' κόμιζε τὴν ἔντιχνον σύριγγα, ἵν' ὑπερκύκνους μελῳδίας ἀσόμεθα. ἦθα γὰρ σιμενικῆς μουσουργίας ἐπιζήμων Κορύδων. τὴν γὰρ παιδὰ βεβλήμεθα ποὸς ἡδονὴν κινεῖν ἀφροδίσιον, τῖς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θελγομένοις ἠχήμασιν.

ΕΥ. Λέανδρος Πυλάδῃ. με'.

Λίαν ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπιχθάνονται. ἐγὼ μὲν ἐρῶ· ἡ δὲ πολουμένη μισεῖ. κ' τί δράσωμι αὐτὸς τρισάθλιος. οὐκ ἰσόρροπον ἔχουσιν ἔρωτες πλάστιγγα. αἴτιοί τῖς ἀνθρώποις ζυγοστάδαι τὰ δάκρυα. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν. εἰ δὲ τὴν ποσήκουσαν ὠφέλειαν, ὀρθῶς δικαζέτωσαν· κ' τὰς ἀληθόνας ἐμοὶ κ' τὸ δίκαιον μετιζέτωσαν.

ΗΘ. Διογένης Ἀλεξάρχῳ. μς'.

Κατέπλησε τὴν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος, τῷ

πους ὡς ἀπαραίτητος τύραννος· καὶ τὰς ἰδρῶτας ὁ πάλας τῆς αὐέμοις χαλίζομαι. οἵμοι ὁ δύσηνος ὅποι τράπωμαι; ὅταν τῶν γεωργικῶν πόνων μνηθῶμεν, τὰ τῆς ἄστεος ἀσπαζόμεθα. ὅταν τὸ πολιτικὸν τάραχον ἀσπασώμεθα, τῶν τῆς ἀγροικίας ἐρῶ. καὶ τοῦ παρόντος ἐστὶ τὸ μὴ παρὸν δυτυχέστερον. μία τῶν λυπηρῶν καταλύσις ἐστὶν ὁ θάνατος, εἴτε φυσικός ἐστιν, εἴτε πάλιν αὐθαίρετος. οὕτω ἀγχόνη μοι τὸ φάρμακον βδελύττεται. αἰωρεῖν γὰρ τὸν θάνατον τοὺς δυστυχοῦντας ἠλίθιον.

ΕΤ. Περικλῆς Ἀσπασίᾳ. μβ'.

Εἰ δῶρα ζητεῖς, οὐ ποθεῖς. ἀδωροδόκητοι γὰρ οἱ ἔρωτες, καὶ τοὺς ποθοῦντας τοιούτους [εἶναι] διδάσκουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐρᾷς, τὸ διδόναι μᾶλλον ἢ τὸ λαβεῖν οἰκεῖόν ἐστιν. εἰ δὲ χρημάτων ὀρέγῃ, καὶ δι' ἀπορίαν τοῦ ποθεῖν ἀναπέπλασαι, τῷ γνώμῃ ἡ γλώττῃ διήλεγξε· πωλοῦσι χρυσῷ τὰς ἡδονὰς τῷ ἐθέλοντι.

ΗΘ. Διογένης Δημονίκῳ. μγ'.

Τὸ τεχνητὸν γυάλιον, τὸ διγλυὲς ἡμιαύδριον, τὸ ὠὸν τῇ φύσει καὶ μηδὲν ἐντελές, ὑβρίσεον λυδὸς ἀνοδυχος. ἅπαντα γὰρ τὰ τοῦ σώματος μέλη γλώττας ἔχειν ἀχήμονας ἐπαγέλλον). ἐγὼ δὲ καὶ τὸ ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα τὸν [μὲν] ἐκείνου βελῶν οὐκ αἰθάνομαι. ἀδρανὲς γὰρ πλήττειν τὸ γυναικεῖον φῦλον τοὺς ἥρωας. ἵνα τί σοι καὶ σοβαρώτερον ἀποφθέγξωμαι τὸν Διομήδη μιμούμενος· ὑλακτεῖν δῆτα καὶ μεμη-

γὰρ μάχε) πόθος. οἱ γὰρ ἔρωτες ὐ μειζονε). ἀλλ' ὅτι διπλοῦν ἀνενέγκοις τὸν ἔρωτα. ὡς γὰρ ἡ γῆ δύο ἡλίοις ὐ δύναται θάλπαζ, ὅτω μία ψυχὴ, δυάδος πυρσῶν ἐρωτικῶν οὐκ ἀνέχε).

ΗΘ. Σωκράτης Πλάτωνι. μέ.

Ἀδικεῖται μὲν ὐδείς. ἀδικεῖσθαι γὰρ πάντες αὐτομάτως ἕκαστος ἑαυτὸν ἀδικῶν. ἀρετῆς γὰρ ἢ κακίας ἐσμὲν αὐτοκράτορες. ἀφείλετό σου Λεωνίδης τὸ ἡδιον· τοῦτο τῶν ἐκτὸς, ἢ τῷ σὴν ψυχὴν ὐδὲν ἐλυμήνατο. ἐζημίωσε Φίλιππος, ἢ τ' δακτύλιον σφε πεῖζεται. ὐδὲν ἠδίκησαι αὐτός· τὸ γὰρ ἁπίκτητον ὐχ ἡμέτερον. τ' σὸν ᾖον ἀνεῖλον οἱ βάρβαροι. ὐ πέπονθάς τι δεινόν· ὐ γὰρ αἰδίον τὸν παῖδα ἐκέκτησο. ἔναγχός σοι μὴ κεκτημένῳ ᾠοσγένετο· καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν, ἐπεί περ οὐκ ἦν, ἀλλ' ἐγένετο. οὐκοῦν ἀδικεῖσθαι οὐκ ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι. ἢ τὸν ὁμηρικὸν πεφώνακα Κύκλωπα. ὐδένα γὰρ βλάπτειν ἀδικούμενον ἔφασκε, ἢ ἦν τῷ ποιμένι ἀποφάσις ἢ τ' ἀληθείας κατάφασις.

ΑΓΡ. Μαράθων Πηγαίωνι. μά.

Τὰς πολιτικὰς κλύδωνας ἐκφυγὼν καὶ τὰς ἀπαραιτήτους δορύβους ἔ ἄστεος, ἐμισθωσάμην τ' ἀγρὸν τουτί. ἢ μεταβολῇ ψυχῆς ἐδόκουν ἁλῆναι· ἀλλὰ μείζοσι κακοῖς ἐμπεπλήμεθα. ποτὲ γὰρ τῷ ἐρυσίβῃ ἔχω πολέμιον· ποτὲ ἢ τὰς ἀκρίδας· ἄλλοτε δ' τ' χάλαζαν. ἢ ἢ πάχνη λυμαίνεται τὰς καρ-

ΗΘ. Εὐελάδης Κίμωνι. λζ.

Ἐπαγγέλλη πολλὰ, καὶ πράττεις ὀλίγα· καὶ τὴν γλῶτταν ἔχεις ὑψηλοτέραν τῶν πράξεως. ἀλλ' εἰ μὲν ῥημάτων κομψότης τεθαύμακας σοὶ, οἱ ζωγράφοι τῆς σῆς δυνατώτεροι γλώττης ποσῶν πολασουργοῦντες τοῖς πίναξιν, ὅσα πράττειν ἡ Φύσις οὐ δύναται. εἰ δὲ χαίρειν δοκεῖς ὑποκρίσεσι λόγων ἀκούοντας, ὡς ὀλίγον μὲν ἀφραίνεις· αἰτίας δὲ μεῖζον οὐκ ὀλίγον χαλεπώτερον. ἐπεὶ καὶ τὸν ὄνυπνίων τὰ κάλλιστα, ὅσον ἡμᾶς ἀφραίνει καθεύδοντας, ὅσον ἐγρηγορότας ἐλύπησαν. αἱ γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου συναπέπαυται. σύμφωνα δὲ τῇ γλώττῃ τὰ πράγματα κέκτησο, ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψευδόμενος, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑποθέσεσιν ψόγου πολείσθας, ὡς ἀληθείας ὑπάρχων ἀμέτοχος.

ΑΓΡ. Τετίγων ὀρτυγωνι. λή.

Τί δῆτα τρισάθλιε τὴν ἐσθῆτα διήλλαξας, καὶ τὰς πέρδικας ἐξεπέταζας. οἶνός σοι γέγονε τὸ κακόν. οἶνον καὶ τὸν Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ὠνήσασθαι τὸν Ὀδυσσέα φασί. διὸ εἰ μὴ συναθροίσας Τετίγων τὰς ὄρνιθας, σοὶ σοὶ καταμνημονίσαιμι ἐμαυτόν. καὶ πάνδακρυν γὰρ ἀκόλαστον ζῆν χαλεπόν. καὶ τάφον πρὸ τοῦ πατρὸς ἰδὸν σφετερίσασθαι καὶ λίαν ἐστὶ δυσφορώτατον.

ΕΤ. Θέτις Ἀναξάρχῳ. λθ'.

Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾶν. ὅτι γὰρ

τὸ ἀγγνον αὐτλῶ θρλῶ. ἐγὼ δὲ ροτῆρας βόας κεκτήμεθα. ὁ δὲ καιρὸς τῶν ἐρότων ἤδη που καὶ παρῴχηκε. δικαστήριον τοίνυν τῷ Τυκανίᾳ ὁ ὧλισομαι, καὶ δικαστὰς ἅπαν τὸ χωρίον ὠνήσομαι· καὶ τὰ ἀπάτης ἐκείνης δίκας ὑφέξει. καὶ κακίας πεισόμενὸς ἀκολάστους ἀπέχεσθαι, ἐνὸς ἀνθρώπου φθορᾶν σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντες.

ΕΤ. Ερασμιος Λυσιστράτῳ. λς'.

Παίζουσι τὰς ἀνθρώπους οἱ ἔρωτες, καὶ δυλαγωγοῦσι τὰς ὑπὸ σελλοῖλω παῖδες ὑπόπτεροι· ἵνα τὴ καὶ τῆς ζωγράφοις πιθώμεθα. εἴθε γὰρ λῶ τὸ πολέμιον ὁρᾶν. ὅτω γὰρ βάλλοντες ἐβάλλοντο καὶ οἱ ἔρωτες. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἠδικήμεθα πλέον, ὅτι καὶ τὰς ἐχθρὰς ἠγνοήκαμεν ὅπως οἷοι τὴ φύσιν ὄντες τυγχάνουσιν. οἵῳ γὰρ ἀλογίστῳ πάθει συμπέπλεγμαι. Μελανίππῃ Διοδώρᾳ ἀπόγονον ἐκτόπως ποθῶ, μὴ ἴδων ὅναρ ποτὲ τὸ γνώριον θεασάμενος· ἀλλὰ μόνον ἀκούσας ὑπό τινος, ἄδειν αὐτὴν θαυμασίως. καὶ βέβλημαι τὴ ψυχῆ μηδὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀδικούμενος, ὅπερ εἴωθε πάσχειν Λυσίστρατε. νῦν δὲ γεγόνασί μοι ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα. τοσοῦτον ἡ φύσις ἐρώτων ἐδεδίωκε. εἶτε οὖν ἐμμανὴς ἐστὶ τὴ θεωρίαν ἠγνόηκα· εἴτε φαντασία τίς ἐστὶ τὸ λεχθὲν, ἀκήκοαμεν· ἐγὼ γὰρ εἰς μαρτύρων ἀξιόχρεως πρὸς ἀλήθειαν. ἀλγῶ δ' ὅμως τὴ ψυχῆ, καὶ τὸν ἐκ ὁρωμένης ἐρῶ, καὶ πανικῆς μετέλη φέναι μανίας δοκῶ. κἀκεῖνο ἀθέατον ἐῶ τὸ πεπονθύμενον· καὶ δόκησις μόνη τῶν πεπονθυμένων εἶχε τὴν ὕπαρξιν.

Δία παλινδρομοῦσιν οἱ θῆρες· καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἕκαστος εὐπρέπειαν ἐνεδείκνυτο. ὁ γὰρ κόλοιὸς τὴν οἰκείαν δεδιὼς ἀμορφίαν, τὴν τῆς φύσεως δημιουργίαν ἐνόθευσεν, ἀλλοτρίῳ κόσμῳ τὸ ἑαυτοῦ καλλωπίζων ἀπρέπειαν. ἀλλ' ἤλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἡ γλαῦξ, καὶ τὸν ἁπτόλαον κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκεῖον ἀπογνοῦσα πτερὸν, ὡς ἴδιον ἀφείλετο· καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδου θαῤῥοῦν δεῖγμα, ἕκαστον ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἴδιον. καὶ γέγονεν αὖθις ὁ κόλοιὸς κολοιός. ὁ μῦθος ὦ Χρύσιππε τὴν ἀλήθειαν καθάπερ ὕπαρ φθέγγεται πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν διηνύμενον. οὕτω γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὐδὲν τῶν τῇδε κεκτήμεθα ἴδιον· ἀλλὰ ζῶντες μὲν [πρὸς] ὀλίγον, ἁπτόλαον σεμνυνόμεθα κόσμῳ· τεθνηκότες δὲ ἀφηρήμεθα ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡμέτερα. ὑπερόρα τοίνυν [τὰ] χρημάτων καὶ σώματος. ἀθανάτου γὰρ πράγματος ἁπτόμεθα τῆς ψυχῆς. τὸ μὲν γὰρ, ἄϊδιον καὶ ἀθάνατον· τὰ δὲ, θνητὰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἡμέτερα.

ΑΓΡ. Μυρωνίδης Μοχίωνι. λε'.

Τὸν λεοντῆά βοῦν κέχρηκα τῷ Τυχανίᾳ. ἀγοράζω γὰρ αὐτῷ τὸν ζεύγους τὸ ἕτερον. ἐπηγείλατο δὲ καὶ ὁ Τυχανίας τὸν ἑαυτοῦ μοι ταῦρον θαῤῥεῖσθαι. βοὸς γὰρ ἐλαφρόμιλον ἀγώ· ὁ γὰρ θαυμαστός μοι ταῦρος ἀπόλωλεν, ὅτε ὁ χαλεπὸς ἐκεῖνος λοιμὸς τοῖς θρέμμασιν ἐνεδήμησεν. ὁ καλὸς Τυχανίας τὰς σωθείσας ἐλέλυσε. καὶ μέχρις ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτῷ διωύετο, σὺν ἐδόκει τὰ δόξαντα. ἐγὼ δὲ τὸν τὸν ταῦρον-

βαθύτερά τι ἐφανῆ τῶν πραγμάτων ἐσκόπησας. ὁ Καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν. ἀπὸ πηγῆς μελεωτέρᾳ ὀξυβαφῷ τῷ κήρυκι περᾷ. ἐδραπέτευσεν ἡμᾶς ὁ παμμίαρος, καὶ γέγονεν ὁ κήρυξ αὐτῷ τῆς ἐπιθυμίας πρεσβύτερος. σὺ δέ μοι παρήνεις πολλά. ὅρκοις μὴ πιθοῦ γαλάτᾳ. ὅρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδέν ἐστιν ἀχρειότερον. ἐρωτικῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἡδονῶν, καὶ τὸ καλῶς ἀφαιροῦντα βλάβεσθαι· καὶ πράττουσι καὶ φθέγγονται ὅσα νομοθετοῦσιν οἱ ἔρωτες. ὁ γὰρ αὐτοκίνητον ἔχουσι τῶν πραγμάτων τὸ ἔφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἔοικεν ἀσφαλέστερον. καὶ πρὸς ἀπάτην ὅρκος σοφιστής ἐστιν ἀξιόχρεως.

ΗΘ. Θεμιστοκλῆς Χρυσίππῳ. λδ΄.

Ἐπὶ δὴ σωφροσύνῃ καὶ πρὸς τῷ μύθῳ τετίμηται, ἄγε δῆτα Χρύσιππε διαμυθολογήσωμέν σοι μῦθον οὐκ ἄσεμνον. ἀφίκοντο ποτὲ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄρνεα, καὶ [τὸν] ὀλύμπιον ἐπεσβεύοντο ἡγεμόνα. λέων γὰρ ἀρχὴν τὰς ὄρνιθας τὸ λυπρὸν καὶ μεγίστου δεῖσθαι ἀγαθοῦ ἡγεμονίας ἐχήρευον· καὶ πολλοῦ διὰ τοῦτο τὴν ἀκοσμίαν ἐκέκτηντο. ἐπένευσε τοίνυν ὁ Ζεύς, καὶ γέγονεν ἔργον τὸ βούλημα· καὶ δωρεῖται δῶρον τοῖς ἱκετεύουσι θαυμαστόν. βασιλέως γὰρ λέων ἄξιωμα τὸ διδόμενον. προσέταττε δῆτα τοῖς ὄρνεσιν ὁπλὰς λίμνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι, καὶ τὸν ἑαυτῶν ἀποσμήξασθαι ῥύπον· καὶ τοῖς ὕδασι τὸ βάσανον τῆς ἡγεμονίας ἐπίστευσεν. λέων γὰρ ἀπέπτα πρὸς τὸν Διὶ τὸ πιμώμενον. ἐλούσαντο δῆτα οἱ ὄρνιθες. εἶτα πρὸς τὸν

βασανία τίς ἐστιν ὑμᾶς τὸ λυπεῖν, ἀφιλόσοφον ἐγχείρημα καὶ τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀλλότριον. εἰ γὰρ ὄκνος τὴν ἀναβολὴν παρεῖδε, πῶς τόν πεπονθὼς ἀνδρὶ γεωργῷ πολλὰς τὰς ἰδρῶτας δεδανεικότι τῇ γῇ, καὶ θέρους ἀκμῇ μὴ θρεπομένῳ τὰς ἔριχνας.

ΑΓΡ. Πόας Ἀμπελίῳ. λβ'.

Δεῦρο ξυναυλίαν γερόντιον κλαύσωμεν. ὁ ποταμὸς ἀνεσκίρτησε, καὶ κακὸν ἡμῖν ὠρχήσατο σκίρτημα· ὅλον τὸν ἀγρὸν ἐπεκλύσθη, καὶ τὰ νεογόνατῶν ἀμπέλων ὁ φοβερὸς ἐπεβύθισε. τὸ δὲ μεῖζον δυστύχημα, οὐκ ἐθέλει ὁ μιαρὸς τὸ ἐντεῦθεν ἀπαίρειν. ἐμφιλοχωρεῖ γὰρ τῷ γηδίῳ, καὶ κεῖται τὸν ἀγρὸν πεποίηται τὸ ἡμέτερον· καὶ δακρύων ἀξιόν ἐστιν ἰδεῖν. αἱ πὶ γὰρ ἀμπέλων τὰς ἰχθύας γεωργοῦμεν οἱ τάλανες. ὅταν ὁ ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀγρεύομεν· ὅταν ἐθέλῃ, λιμώττομεν, καὶ μέγα τί μοι δῶρον φιλοτιμεῖας δοκεῖ. ἴθε τῷ θέρει τὰς νεφέλας μηδαμῶς ἱκετεύοιμεν, ὄμβρον ἡμῖν αὐχμῶσι χαρίζεσθαι. ἄτω γὰρ ἅπερ κεκτήμεθα, οὐκ αὖ ἀφῃρήμεθα. ποταμὸς γὰρ καθ' ἑαυτὸν ἐπαχθής. εἰ δὲ καὶ ὄμβρος πλουτήσαι, τὸ πυρός ἐστιν ἀκρατέστερος, καὶ μέτροις ὐ χαλινοῖ τὰ φρυάγματα.

ΕΤ. Γαλάτεια Θέτιδι. λγ'.

Ἐπαινῶ σοῦ τὴν φρόνησιν καὶ τὸ λίαν ἐμπρόσωπον ἄγαμαι. ὥσπερ γὰρ ἐκ τείχους τινὸς πυθομένη τὰ μέλλοντα διηγήσω μοι· καὶ ὃ λυγκέως ὀξύτερον τὰ βαθύ-

ρέμενα ἀποσπᾶς ὦ παμμίαρε· καὶ τὰς ἀμβλώσεις ἢ τὰς τοκετὰς αἱρετωτέρας πεποίηκας, ἀριμυτέροις φαρμάκοις τὰ ζωογονούμενα ἐν τῇ σῇ μαστὶ ἀποτίλλουσα, καὶ τῆς Φοινικῆς Μηδείας ἀπηνεστέρους ἀπεργάζῃ τοὺς φόνους. παμδοκιμώτατον ἐκείνῳ ἐδίδαξεν ἀγῶνα ὁμόζυγος τῷ αἰνετῷ καὶ τ' ἀγώνων τῷ σύμμαχον. σὺ δὲ μᾶλλον τῷ κάλλους ἀπέπεσας, μυελὸς ξυμφορᾶς ἀπεργάζῃ πονηρότερον. πᾶσαν δῆτα τὴν ἀνθρωπίαν καλύπτεσθε, καὶ τὴν ἡμετέραν ἀσέβειαν διαπαίζουσα. φιλανθρωποτέρου παρ' ἡμῖν ὁ τοκετὸς τῆς ἀμβλώσεως. ἰδοὶ δὲ καὶ γῆν ὅτι σοὶ χαλεπαίνουσαν, καὶ παμδοκιμίας πονηρᾶς ῥαθυμοῦσαν εἰς πρόπεδον.

ΗΘ. Ηφαιστίων Θαλήλῳ. λα'.

Τὸ μηδικὸν ὄρνεον ὁ ταὼς καὶ τ' Μήδων τὴν ὑπερόψιαν κεκλήρωται, μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ὅτι τῶν κάλλει φρονῶν. τοῦτο καὶ τὴν θήλειαν ἠπατᾶσθαι δοκεῖ. τὸ περὸν τοιγαροῦν οἷα δὴ κόμιλλαν αἰτίσηται, καὶ τὸν φανέστατόν τι τοῖς ὁρῶσι κάλλος παρέχεται· καὶ κυκλικὸν ἀπεργάζεται σχῆμα, καὶ τὸν ἀφάνιον εἰκονίζεται κόσμον· ἐς τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ περοῦ τὴν τ' ἄστρων διακόσμησιν ἀναπλάττει. ἐς τοῦτο μὲν μηδικῶν ὀρνέων ἦθος φιλόκαλον. ἃ γὰρ βασκαίνουσι, τὴν ἑαυτῶν εὐκοσμίαν ζωγράφους διδάσκοντες. σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐφέζῃ συγγράμμασι· καὶ τὰς σὰς ἀρετὰς ἐγκαλύπτεις, καὶ τοὺς πόνους ἀνεπιδείκτους ἐᾷς, τηλικαύτης ὠφελείας ἡμᾶς χηρεύοντας παρορῶν. εἰ μὲν γὰρ

καπνωάζῃ δὲ ἐκείνη τὸ ἄγριον, καὶ παρέχεται τοῖς ὠλωτῆρσιν ἥψιν φιλαίθρωπον, ὁπηνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦῃ ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσαν.

ΑΓΡ. Λαχαίων Πηγαίωνι. κθ'.

Ἥκέ μοι πρὸς τὸ ἔλαιον αὔριον. ἐνθημήσομαι δὲ τὸ ἄστεος ἑ δαιτυμὼν ἔσομαι φίλτατε. Νύμφαις γὰρ καὶ τῷ Πανὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήσομαι. Δύνοοδσι γάρ ἡμῖν ὀψέ ποτε οἱ θεοί. τὰ νισσύδια πεπλήρωταί μοι τοῦ γάλακτος· αἱ δὲ ἔνες δυγίνως πεπόκασι. πρὸς κιρτῶσιν αἱ αἶγες ὑπὸ τῆς δυτυχίας ὥσπερ γηθόμεναι. πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυσνοήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ. δίκην ἔλκουσι τοῖς κεκτημένοις συμπολέκει, ἑ φιλοσοφήσει ἐστὶ κακὸν, ῥαθυμοποιὸν, κατηφὲς, πρὸς λύπην ἀπαρηγόρητον· πρὸς αἰσίαν ὀξύῤῥοπον. ἄχρυσον, φιλομέλαινον, ὑπόμοχθον, κακῶν ἐφευρετικὸν, ἄδοξον, δύσκαθόρνητον, αἰεπίφθονον. ὃ γάρ τις ἐθέλοι τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν, ὃ δ' εἰ τῷ Ὀρέστου μανίαν νοσεῖν καταμελήσει. ῥίψαντες τοίνυν τὰ τῆς πενίας ἢ πενίᾳ, ἐφ' ἑτέραν μεταξησώμεθα λῆξιν, μὴ τῆς τύχης ἀμείψαντες καὶ τὸ φρόνημα.

ΕΤ. Ῥοδίνῃ Καλλιόπῃ. λ'.

Ἐπὶ τῶν ἐρασῶν ἁλασύρεις καὶ σκώπτεις ἡμᾶς [τὸ καὶ τό] κεχαυνωμένον μοι τὸ σῶπνον καὶ σφεγγῶν τοῦ σώματος ἁλαπάζεται. οὐ γὰρ τῷ σὴν παυρηγίαν κεκρύφθαι δοκεῖς. ἀπελεσφόρηται γὰρ τὰ κυοφορούμενα

ὁπηνίκα γὰρ ἡ λίθος τῷ ὁμοζύγου χαρίζηται, παραυτίκα νεκρῶ), καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐνέργειαν ἀποτίθη). τοιαῦτα πεπονθέναι δεξίκερατις καὶ τοῖς ἀψύχοις ἐγγίνονται. ἐγὼ δ' οὐ τί αὖ πάθοιμι φίλτατε, ὅπου τοσοῦτον ἀπολιμπανομένη τὸ σῆς ἐνδημίας. οἴμοι τὸ φρᾶσαι γὰρ παθεῖν χαλεπώτερον. ἄτω λυπήσαιμι τὰς λυπήσαντας· καὶ βέλος γλυκίμιλω τοῖς ἐρῶσι. σπινθὴρ ἀφροδίσιος θαλάττης φλογὸς φλογωδέστερος.

ΑΓΡ. Θερμίστρων Σπείρωνι. κζ'.

Ἐπὶ τὴν Αἴτνην τὸ Σικελικὸν ὄρος ἀπῴκουμεν, εἰπόντες χαίρειν τῇ ἀττικῇ. ἀπωκίσθημεν γὰρ δυσχερεστέραν γῆν πρὸς ἀπόδοσιν καρπῶν ἐωράκαμεν. ἀντὶ πυρῶν, μυρρίνας· ἀντὶ κριθῶν, κισσὸν ἡμῖν ἀπεκύησε. [ἢ δὲ σικύη κενή] καὶ ἡ ἄλως λιμὸν μοι πεπλήρωται. ἀλλά τοι γε τῶν πρώτων μοι μὴ ἐκφυέντων σπερμάτων, οὐκ ἂν αὖθις τῇ ἀγνώμονι καταβάλλοιμι. ἀπὸ δυὰ πάντα γεώργος [καὶ] λιμὸν καὶ σταλιώτην ἔχειν πολέμιον. ἅτε δὴ πλωτῆρες οἷοί τέ εἰσι πυθμασιν ἅμα καὶ κεραυνοῖς ἀντιμάχεσθαι.

ΗΘ. Ἡρακλείδης Ἀνθεῖ. κη'.

Οὔπω μοι τὴν ὀργὴν ὑφῆκας Ἀντιθένες· ἀλλ' ἔτι χαλεπαίνεις ἡμῖν καὶ κρύπτεις τὴν αἰτίαν σεσιωπῶν ῥημάτων πεπλησμένη, ὥσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθῆρα πυρὸς ταμιεύοντες. ἐκκάθαιρε λοιπὸν τῆς καρδίας τὸν λύμην. τοῦτο γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι πεσεῖσθαι. εἰ δὲ μή, καὶ θαλάσσης ἀπηνέστερος ἔσῃ.

φιλόσοφον ἄνδρα θαυμάσαιμι, ὅτι τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ πάθους ὑστερικώμενον. ὕπνος γάρ τις ἐστὶν ὁ παρ' ἡμῖν θρυλλούμενος θάνατος, τοῦ μὲν σωφρόνους τύτου μακρότερος· ὡς ἢ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν βραχύτατος. ὅτι μικρὰν ἀποδημίαν οἱ τεθνηκότες ἐξάλλησαν· οὐκ ὅτι πολὺ τύτων ἡμῖν ὁ χωρισμός. καρτέρησον τὴν διάζευξιν, ἀναμένων αὖθις τὴν ἕνωσιν. μὴ πάθῃς τὸ φιλοσωμάτου ψυχῆς. ἐπεὶ καὶ Πλωτῖνος ἐδόκει αἰσχυνομένῳ ὅτι ἐν σώματι εἴη. ἕτως ἐλύπει τὸν φιλόσοφον, τὸ θνητὸν τοῦτο ὠθούμενον. σῆσόν μοι μέχρι τύτου τὸ δάκρυον· ὅρους νομοθέτει τῇ λύπῃ. φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον. ἰατρὸς γίνου σαυτῷ· ἔχεις λόγον τὸ φάρμακον, νηπενθὲς ἄχολόν τε καὶ ὅπλησον ἁπάντων. οὐκ ἐκ[τοῦ]κρείττονος ὅπλου τὸ χεῖρον ὠθούμενον ποτὲ ὁ δημιουργὸς τὰ ποιήματα. τοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ καταλείψωμεν. μεγάλαις γὰρ κηλῖσιν ἐνθάδε τὸ βασιλικὸν τῆς ψυχῆς καταρίζεται. ἐγὼ τοίνυν ἢ τὸ θάνατον μᾶλλον δακρύσαιμι. τὸ μὲν γὰρ δακρύων ἀρχή· τὸ δὲ τῶν αἰώνων καταλυσις. ἄγνοια ὠθιδεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται. ὃ θάνατον ὀλαβούμεθα, οὐχ ὅτι κακὸν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἠγνόηται. ὃ γάρ τις τοῖν γνῶσιν ἀφήρηται, τοῦτο κατηγορεῖ ὡς χρόταλα. μὴ γοῦν τοίνυν τῇ Νιόβῃ ἐφάμιλλος, ἵνα μή που δόξῃς καὶ τὸς λίθῳ τοῖν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

ΕΤ. Κεκροπὶς Δεξικράτη. κς'.

Τοῖν μαγνῆτιν λίθον ἱερὰν μὲν σιδήρου φασὶ δεῖσθαι τοῖν ζῶν ἰσορροῦσι τοῖν λίθον, ὅσον τῷ ἐρωμένῳ καὶ σώμασιν.

ὁ αὐτὸς

ΑΓΡ. Ἀχαιχύων Μίλωνι. κγ'.

Τὸν ἀγρὸν τῦ κωνείυ ἐκκάθαρε. τὰς ἐμὰς γὰρ ἐλυμήνω μελίττας. μὴ πάρεχε τοῖς θεῶν πρά-
γμαζα αὐθρὶ γεωργῷ· ἢδὲν κηφίων ἡμῖν διενή-
νοχας. τί δῆτα χαλεπαίνῃς ἀλόγως τῷ γείτονι; εἰ
μὴ [Ϲ]τ κακίας ἀποσχήσῃ παμπόνηρε, τ' σὴν ἀνθ-
λασίαν τ' ἐμῆς ἀπιχράψαμι θύραις, κὴ τῖς γεί-
τοσι τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαμι, ἵνα σε πάντες ὥσπέρ τι
κακὸν δυσωνύτηλον ἀποφύξαντ.

ΕΡ. Τελέσιλλα Λαΐδι. κδ'.

Οὔτε φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργὶ αἰνιχνεύον-
τες, ὅτε φρεωρύχοι τὰ τ' γῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρ-
ρητα, ὀφθαλμοὺς ὑδάτων αἰαζητοῦντες θεάσα-
σθαι, ὅτω πρὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσοψόμενοι τέχνην, ὡς
ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν, ἔι που τὸν
Ἀγησίλαον ἰῶ μεθέσασ. ποτὲν γὰρ αὐτῷ πεποιη-
κέναι τὴν μαινάδα Λευκίππην ἀκήκοα· κὴ ῥαγ-
δαῖος σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε· κὴ τ' πάθος ἀπαρη-
γόρητα φλεγμαίνει μοι δάκρυα. διὸ τῆς τραγῳ-
δίας σιωπὴ μοι ἔσομαι. ἐ γὰρ αὐίχονται λοιπὸν [τὸν]
ἥλιον θεασόμεθα. ὅτω κὴ Μηδείας κὴ Φαίδρας φο-
βερωτέρα γνώσομαι.

ΗΘ. Σωσίπατρῳ Ἀξιόχῳ. κε'.

Τὸν ἀδελφὸν ἔναγχός σε θάψαι φασί· Ϲλίαν
ἀπὶ τῷ πάθῃ ἀπαρηγόρητα δυσφορεῖν. κὴ ὡς σε

τοῖς ἀκούουσι. καὶ δακρύουσιν οἱ ἐρασταὶ αἰνιττόμενοι. σώφρονας γὰρ αὐτὰς αὐτὶ λάγνων τὰ σὰ διδάσκουσιν ἄσματα. ὃ γὰρ ἐπαγωγὸν τῆς μελῳδίαν πεποίηναι. φεῦσαι τοίνυν πρὸς θεῶν αἰτωμένων ἡμῶν. ὃ γὰρ αὐλητρὶς ἀλλὰ θρηνήτρια τοῖς θεαταῖς εἶναι δοκεῖς. καὶ κηρῷ τὰ ὦτα πάντες ἐμφράξοιμεν, εἰ μελῳδίαν ἀσκήσας. σειρήνων γὰρ ἢ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμεν.

ΗΘ. Ἀνιαθένης Περικλεῖ. κβ'.

Ὁ Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ὅτι τῆς Δυτυχίας ἐδαμῶς ἐπτύφωτο, ἀλλ' ἐφιλοσόφει τὰ τῆς τύχης φυσήματα μεγίστης δόξης οὐκ εἰωθὼς δειλεάζειν. Δάτοι γοῦν [ἐν] τῇ πολέμου προπῇ θεασάμενος πεπλωκότα Δαρεῖον, ἢν χλαμύδι τὸ ἔχθρὸν ὠθιέσκεπεν, ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδεικνύμενος Δγέλειαν· ἐντεῦθεν ἐλοιδόρει τὸν Ἀλέξανδρον τὸ ὑπήκοον· ἐλεύθερον ἔγκλημα τῷ βασιλεῖ ἡ Δυσέβεια. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος, ἅτε δὴ φιλόσοφος ὤν, ἐδεδοίκει τὰ τῆς τύχης ὡς ἔοικεν ἄδηλον. διὸ καὶ πολέμων αὐτῷ ἀγγελθέντων ὑφ' ἓν Δτυχημάτων, ἔφη, ὦ Ζεῦ, μίξον τι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυσύχημα. ὕτως Δλαζεῖτο ἂν εἰς ἄκρον Δυξίας ἐμφρονέσατα ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ μὲν οὖν ἀντιῶσαν τῆς τροπῆς τὴν φύσιν ἠγνόησας, μετὰ πολὺ τὰ πεῖραν ὄψει διδάσκαλον. καὶ τῆς γνώσεως ἕξεις πεισβύτερα τὰ μαθήματα. εἰ δὲ τυφλώττεις ἑκών, χαλεπωτέρας τῆς ποινῆς ὀπαδεύσῃ, πολυμελημάτων καὶ γνώσεως εἰκαιοπόνῳ δίκας.

ΑΓΡ.

χαγωγοῦσι τὸν τότε ἔρωτα. εἰ πίνων ἐπανήκειν θᾶττον ἔχοιά τε εἰς ἡμᾶς, παρηγόρει μοι Δημοζωχάφε τ' ἔρωτα· καὶ πίναξιν ἡ γραφὴ φαντασίας τ' σῆς παρέχετω μοι θέαν. ἱκανὴ γὰρ ἡ δόκησις τὰς ἄγαν ἐρῶντας σοφίσασθαι.

ΗΘ. Διογλύης Χρύσῃ. ιθ'.

Πλάτυ σε παμίαν, ὦ δεσποτίδιον χρημάτων εἶναι φημί. τοιούτῳ γὰρ τῷ καταδίκῳ οἱ σοὶ κῆ' σοῦ προσώφλικαν τρόποι. ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν πόνος τὰς αἰσίους ἁ θέμις ψυχάς. κατόρυτε πίνων τὴν γῆν, καὶ τὸν χρυσὸν προφέρει τρισάθλιε. ὁ γὰρ ὄς, ἀλλὰ σοὶ ὁ πλοῦτος εἶναι πεπίστευ). ὦ φρυγὸς γὰρ Μίδου τ' κακίαν ζηλώσας, λιμώττων πλυτεῖς, βρόχοις ὥσπερ χρυσοῖς ἀπαγχόμεν@.

ΑΓΡ. Χλοάζων Μήκωνι. κ'.

Ἀχράδας χθὲς Μήκων πέπομφα τῇ ποθουμένῃ. ἡ δὲ τὸν κρόκον ἀπέῤῥιψε, κῆ τῆς ἰσουργίας δίψης ἐξανίσατ· καὶ λαβοῦσα τὰ δῶρα τοῖς χοίροις διένεμε· κῆ τὸν πρέσβιν ὡς ἀπαίσιον ἄγγελον ἀπεπέμψατο. ἐγὼ δ' κλάω. φοβερὸς γὰρ ἔρως ἡμᾶς ἀδικεῖ, ἀπρεπὴς κόρης βιαζόμεν@. τυφλώττουσι τύχη κῆ ἔρωτες· οἱ μὲν γὰρ ἀλγηδόνας, ἡ δ' τὸν ἀδαμονίαν εἰκῆ κῆ ὡς ἔτυχε παρεχομένη.

ΕΤ. Περδίκκα Ροδόπῃ. κα'.

ἄδεις ἀμούσως, καὶ λυπεῖς ὦ τέρπης τὰς ἐρασάς. τραγῳδίαν γὰρ ἀναμινύρῃ ὦ θελκτήριον ᾠδήν

δως τὸ ὄφλημα, παυτόν [τι] ποιῶν τῆς διὰ φόβου θανάτου καταπημνίζουσιν ἑαυτάς. ἐπεὶ ἢ τὸ δανείζεσθαι, πολυχεδὲς τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακὸν, καὶ τῆς μυθικῆς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις γωνήμασιν ἐστὶ χαλεπώτερον· κἂν ταῖς καθ' ὕπνον φαντασίαις δίλαβοῦ τὸ δανείζεσθαι. ὅτω γὰρ ἐλευθέρως τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας προσβλέψῃς· καὶ τὸν ὑπὲρ γῆν ἀέρα λίαν προθύμως ἀναπνεύσῃς.

ΑΓΡ. Λόφων Πεδιάδῃ. ιζ'.

Μὴ ἴκοιτο ὥρας ὁ λεύκιππος· κακὸν γὰρ ἡμῖν ἔτρεφε τὸ χωρίον θηρίον περὶ τὸν ὄρον τοῦ λοφιδίου. ἐμοὶ καὶ Σωκράτει σωφρονεστέρῳ δικαστήριον. ὁ δὲ λεύκιππος ὅλας τὰς φρένας διέφθαρτο· καὶ χρυσοῦν τὸ δικαστήριον θέασθαι ὠρέγετο. τοιοῦτον φιλόχρυσον πάθος κατεῖχε τὸν δύσηνον. τοῦτο καὶ Σώκρατος ὀπτῶντος, χρυσῷ τῷ νίκῃ ὠνήσατο· καὶ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ λευκίππου ἐπέδυσεν. ἡ παρθένος [δίκη] διέφθαρ[ται]· καὶ χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν παλαι[ὸν] ἐστί[ν]. ἡ γὰρ ἰσόρροπος κρίσις ἀπόλωλε. δῶρα γὰρ μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον ἀξιόπιστον.

ΕΤ. Ἐρωτύλος Ψιπύλῃ. ιη'.

Ὀργῶσι Φοίνικες ἔρωτι φυσικῷ· καὶ τοῦ ἥλιος τὸ ἄῤῥεν ἐφίεται. καὶ πρόκυπτόν ὁ ἄῤῥην τῷ ἔρωτι· καὶ τῇ κόμῃ τὸν ἐρωμένην προσαπλέκεται. εἰ δὲ καὶ πόῤῥω τοῦ ἥλιου τὸ ἄῤῥενός ἐστι, ψυχὰς ἐκ τῆς ἡλείας ἑλκόμενοι, τῷ ἄῤῥενι προσάπτουσι, καὶ συφίσμαλι ψυχαγω-

τῷ· τὸ ᾗ βλέμμα ὅτε θυμῷ φοινιασόμενον, ὅτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι, ἀλλ' αἰδρεῖον καὶ πρᾶον ὁμῶ. ἡ ᾗ χροιὰ [ἡ] τοῦ σώματος, ὅτε μὲν εἰς τὸ θηλυπρεπὲς ἐλαμπρύνετο, ὅτε δὲ εἰς τὸ μελαίτερον κατισχίασο. ἡ ᾗ θρίξ ἠρέμα πως ἐπεκύμαινε τῇ ὑλότητι, καὶ κυανίζουσαν ὥρᾳ χαλεπωτέρᾳ τὴν θάλασσαν εἰκονίζετο, ὅτε καὶ τὸν χείμωνα χέρσον ἀπαλῷ πνεύματι ῥέθρῳ, τὸ μανιῶδες καὶ κλύδωνος καὶ βαρβάρου παρεάσαζα. αἱ ᾗ παρειαὶ ὅτε κατέρυθροι· γυναικῶδες γάρ· ὅτε πάλιν ὠχρότητι τὸ ὑπέρυθρον ἐπεσύγναζον. ἡ ᾗ ῥὶν, λίαν σεμνῶς ἐτετόρνευτο, καὶ πολλῷ τῷ δημιουργοῦ φύσεως τῷ ἀπιχήμῳ ἀπήλεγχε. τὸ ᾗ ἔλαιον ἀπιχεόμενον ἡλιοφθῶς πνεύματι ἐπέραπτε. καὶ τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ἐκλάμψεων, τῷ παλαίστρᾳ ἀκτίνων δίκῃ ἠγλάϊζε. πέπονθα κόρην τὴν ψυχήν· καὶ δριμυτέρας τῆς ἀληθοῦς αἰσθάνομαι. ἐρωτικὸν γὰρ διηγήσασθαι πάθος τὸ γυναικεῖον φῦλον αἰσχύνεται.

ΗΘ. Γοργίας Λεοντίδῃ. ιε'.

Δανειζόμενος μέγιστος· ἐπιορκούμενος αἰτίᾳ· καὶ σὺν αὐτῶν τοῖς δανείσταις καταπλήττων τῷ φόβῳ, ὥσπερ θηρίοις τισὶ φοβεροῖς ἐντυγχάνων δοκῶν· καὶ περισκοπῶν τὰς περιόδους, καὶ πρὸς ταῖς στραῖς ἀφορᾶς, τοὺς δανείστας δραπετεύων γλιχόμενος, ὥσπερ οἱ ναυλλόμενοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι λιμένος τυγχάνειν ὀρέγονται. ἀλλὰ καὶ κακῷ τὸ κακὸν ἐπινέμεις. δανειζόμενος γὰρ παρ' ἄλλων, ἄλλοις ἀποδί-

γιόμενος. τῇ σῇ γὰρ κακίᾳ ταῖς ἐκείνων ἀρεταῖς καθυβρίζεις.

ΑΓΡ. Μυρωνίδης Δαμάλῃ. ιδ'.

Τὸ ποίμνιον ἅπαν ὁ σὸς ἐλυμήνατο παῖς· τὸ [γὰρ] λιπαρύβιον ἀεὶ πληρώσας τοῦ γάλακτος, ὅπως ταῖς πλατάναις ὁ λωποδύτης χαρεῖ· ἐπιβάδα ποιήσας, ἀμελήμνως ἀναπέπωκε, καὶ τὸν ἀβροδίαιτον βίον ἀπάζει. εἶτα τῷ σύριγγα κομισάμενος, ὥσπερ ὑπηδείπνιον ᾠδὴν τὴν ὀδυμίαν προβάλλεται, καὶ τὰς ἀγροικικὰς πλαγαρέπτῃ δεσμούς. τὰ [δὲ] θρέμματα τῇδε κἀκεῖσε διέπαρται, καὶ πρὸς ἔφοδόν ἐστιν ἅλωτα. ναὶ δὴ ἐς τὰς ὄνθους ἅπαξ διαπεπτάκασι ὁ δείλαιος· καὶ Μυρωνίδῃ ἀδικῶν οὐκ αἰσχύνεται, εἰσίων καθ' ἑσπέραν λαμπρῶς. ἰχάδες γάρ μοι καὶ ἀκρίδες τὰ ὄψα· ὁ δὲ θεατέσιος ἅτοσοι νεανίας τῶν ἰχάδων τὰ πλεῖστα ἐκβέβρωκε, καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξερρόφησεν. ὁ δὲ τυγιὰς ἐκεχλικώς· καὶ μοιρᾶν τινα ἢ τὰ μὴ κρέα νομίζεται οἰκαδε. ἀπίτω μοι λοιπὸν τῶν ἀγρῶν ὁ Κλεινίας. τὸ γὰρ πόρρω κακῶν αἱρετώτερόν ἐστιν ἀνέχεσθαι, ἢ πολέμιον οἴκοι τρέφειν κρυπτόμενον.

ΕΤ. Ἀπαλαίστῃ Κορίννῃ. ιε'.

Ἐν τῇ παλαίστρᾳ τὴν Αὐγείαν πεδέαμαι Κόρινναν. τοῦτ' ἦν ἄρα λόγος ἐκφεύσας, ὅτι ζωγράφου χεῖρες μιμήσαιντο. ἰῶ δὲ νεανίας, ἀσθενὴς, ὄρθιος, τὸ πρωτεῖον λάσιος· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ δορκάδος αὐτῷ. τὸ

ἐμοὺς ἐρασάς· καὶ φησὶν ἡμᾶς τὸ πρόβλιον ἄγαν δυσαναχέλειν ἐπὶ τῷ πράγματι. ἐγὼ δ' ἂν εἰκότως τοῦτο πεποίημαι τὸ πραττόμενον. τὰς γὰρ ἐρασὰς ἐμοὶ ὄντες τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς τὰ τοῦ Χρυσογόνης βασανίσαντες ἤδη. ἀλλὰ γοῦν μοι πρὸς θεῶν ἀψαύδους ἀποκρίσεως σαφεσάτης ἄγγελον, καὶ τῇ λακαίνῃ φράσον, μεγίστας σοι χάριτας τούτου ἕνεκα Χρυσογόνη ὀφείλομεν· τῇ σῇ γὰρ ἀμορφίᾳ σεμνότερα δέχθήσεται τὰ ἡμέτερα. ἐπεὶ καὶ κολοιοῦ μὴ φανέντος καὶ κόραξ τὸν ἀετὸν καταλογισθήσεται ὄρνιν.

ΗΘ. Λαΐδων Νικία. ιγ'.

Φιλομαθέστατον ζῶον φασὶ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ἀνθρωπίνων διδαγμάτων μαθητὴν ἐπιδεξιον. ὁ γὰρ ὁ τοῦ σώματος ὄγκος θαυμαστὸς παρ' αὐτῷ, ὅσον ὁ τῆς παιδείας κόσμος τιμήεις. καὶ ταῦτα μὲν παῖδες πρὸς θεάτρου λοιδοροῦσιν Ινδῶν. ἐγὼ δὲ τοῦ Νικίου τὸ θαύμα καὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἔχοντος τὸν λογισμὸν ἀλογώτερον ὑπάρχων γὰρ παῖς ἀνδρὸς σοφιστοῦ, τὰ πατρῷα σκελεθρίζεις· πρὸς δὲ κύβους καὶ παλαίστρας τὸν τοῦ βίου σχολὴν καταναλίσκουσι· καὶ γέγονας πέρας ἀγωγείας τῷ γένει. εἰ τοίνυν παῖς ἀκούειν Ερμαγόρου ἐθέλεις, ὀψέποτε πρὸς τὸν ἐκείνου βίον ἐπάνηκε. ἀγαθὸν κἂν ἐς γῆρας σοφία τε καὶ φρόνησις παρῇ· καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ Πλάτωνι. εἰ δὲ τὰ πάλαι κακῶν δυσαναχετὶς μεθισάνη, καὶ παῖδα σαυτὸν Ερμαγόρου κηρύττεις, τυμβωρύχος ἴσθι τοῦ πατρῴου τάφου

ναι. ὁ γὰρ ἂν πλωτὴρ ἐναυλίζεται· ὁχ ὁδοιπόρος ἐπιπορεύεται· οὐκ ἀρότῆρα βοῶν οἱ γεωργοῦντες σκέπτωνται· ὁ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπεσβεύεται σκῆπτρα· οὐκ ἀρχαῖς καὶ πεσσοφόροις τὸ ἰσθμὸν ἐκεκόσμηται· ὁ στρατηγὸς ἐδημαγώγει τὸ στράτευμα. εἰ δὲ καὶ ἀπόῤῥητον λόγον θέλεις μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ἰδίας πεπίστευται· βασανίζεται γὰρ ἔφεσις καὶ ψυχῆς δι' αὐτοῦ· καὶ τῷ κελλικῷ πλαμῷ ἔστιν ἐφάμιλλος· νόθου γὰρ ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχός ἐστιν ἀληθέστατος.

ΑΓΡ. Καλλίσαχυς Κυπαρίσσωνι. ια'.

Τῶν ἀκάρπων καὶ αἰημέρων δένδρων τὴν φύσιν ὁ Σιμιχίδας καθ' ἕν πως ἐνέπεσε. τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην τῆς ἀπελεσφορήτους ἐψηφίσατο δένδροις. ἢ γὰρ τοῦ πυρὸς φύσις τὸ ὁρμὴν εἶχεν ἀκώλυτον· καὶ τοῦ ἀγροῦ χειμῶνος ἄφνω τὸ χωρίον ἀπώλεσεν. ὁ δὲ τὴν διαφθορὰν ἀφεὶς καὶ τὴν δίκελλαν, πρὸς ἄρυ χωρεῖ ῥητορα λαμβάνομενος σύμμαχον· καὶ τῷ Σιμιχίδᾳ δικαστήριον συγκεκροτήται. τοῦτ' ἀγὼ κυπαρίσσων καθ' ὁσονοῦν σκολιωρήσομαι· εἰ μὴ ταῖς σαῖς μελίτταις προσαίξειας τὸ ἐμῶν λιμώνων ἀπέχεσθαι. καὶ μαθήσῃ ἀλλοτρίοις πόνοις μὴ κεκτῆσθαι πρόσοδον ἄδικον.

ΕΤ. Μελπομένη Παξιμήλῃ. ιβ'.

Ἐπὶ τὸ λεωκήριον τὰς Ἀθηναίας ἡ αὐλητρὶς Χρυσογόνη πεπίηται· τάχα που καὶ τέρπειν οἴεται τοὺς ἐμοὺς

αἱ τῶν ῥαθύμων ψυχαὶ δουλαγωγεῖας ἐπάθασιν. ἄπιστον [π]χρῆμα πάθος ἡ ἔρωτις. βληθήσῃ ἡ αὐτὸς ὁ τε. τ γὰρ ἀδικουμένων αἱ συμφοραὶ ὑπὲρ τὰς ἀδικησάσας μιζαβαίνουσιν.

ς

ΗΘ. Ερμαγόρας Σαπάτρῳ. ι'.

Λίαν ἀγωνῶς ἀκήκοά σε τῷ πενίαν ὀδύρεσθαι, καὶ κακίζειν τὸν πλοῦτον ὡς ὄντα βλαβερὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὠμαλον· τοῖς μὲν ἐφικτὸν, τοῖς δὲ δυσέφικτον τ ἐκπὸ παρεχόμενον κτῆσιν· ὥσπερ βασκαίνουσαν ὑπὲ τούτῳ τοῖς ἀνθρώποις τὸν φύσιν. εἰ γὰρ ἡλίου λαμπηδόνες τοῖς ἀνθρώποις ὑπίσης καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ἐστὶ πολυχειροτάτη, καὶ ποταμῶν ῥεῖθρα χειμάρρων τε [καὶ] ἀεννάων ἅπασιν ἐστὶν ὑπερμεγα, τί δῆτα ἔφης τὸν χρυσὸν ἡ φύσις ὕτως ἀπηκριβωμένον τοῖς ἀνθρώποις διέθηκε· καὶ φιλόνεικον δῶρον τοῖς ἐπὶ σελεύκῳ ἀπένειμε· δι' ὃ μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσι κακά. ἐγὼ γὰρ πλατεῖα γέλωτα τῶν σῶν καταχέω δογμάτων. αὐτὸν γὰρ τὸν τ φύσεως ἔπαινον ἐπόησιν ψόγου πεποίηκας· καὶ πάντων πέπονθας τῇ γλαυκί. ἀβλεψίας γὰρ αἴτιον ἐκείνη δοκεῖ τὰς πολυφανεῖς [ὃ] ἡλίου ἐκλάμψεις. λυσιτελῶς λιμώττει χρυσοῦ τὸ ἀνθρώπινον γένος Σωσίπατρε. ἐπεὶ γὰρ καὶ τέχναι τῷ βίῳ ἐπεισήχθησαν, καὶ πόλεις ᾠκίσθησαν, καὶ συναλλαγμάτων ἐμπορεία. εἰ γὰρ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, πάσης ἐκκλησίας ἐξέρηλο ἂν τὸ πολίτικον ἐνδιαίτημα, εἰ μὴ χρυσὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων ὑπόδεεῖς ἐπικτή-

χος ἐρωμένοι. κηλάκων γὰρ φύσις καὶ μνημονικὴ πρὸς κακίαν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπίλησον. ὀψέ ποτε τὴν ἀδελφιδοῦν εἶδαλπε Τέρπανδρε· εἰ δὲ μή, τιὼ πρόνοιαν ἀκαταγώνιστον ἔξεις πολέμιον τῆς δακρύοις τῆς φύσεως τιὼ ἑαυτῆς ἀγωνήσασαν καὶ μάχασθαι.

ΑΓΡ. Δάφνων Μύρωνι. η'.

Μέχρι τίνος ὑπνοιλαίνεις τὸ γήδιον, καὶ τὸ καμβρῆσαν ὕδωρ ὑπορροεῖς ὦ δείλαιος; ἢ τάχα μοι καὶ λιμώττειν τὰς παῖδας δι' τὸ κάταυχμον μηχανᾷ. τὸ σὸν μὲν γὰρ φιλιμναζεῖ γήδιον· τὸ δ' ἡμέτερον καὶ φύσιν ἠγάπησεν ὕδατος. ἐρασθήσασαν πρὸς θεῶν αἰνεφέλαν, εἰ μόνῳ τῷ Δάφνωνι ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ. αὐὴρ ὑπόφθονος μέγας κακόν. εἰ δὲ καὶ τὸ μίτων εἶναι κεκλήρωται, ἀπαραίτητον τὸ δυσύχημα, καὶ θανάτῳ μόγις παυσόμενον.

ΕΤ. Εὐέλπιδη Δεξιθέᾳ. θ'.

Ἐνάτη Φθινοῦσος αὐθεσπελῶνος ἐπανήκει πρὸς ἡμᾶς ἐπηγγείλω· καὶ διέψυσαν τὰς σωθήκας Δεξίθεαι. ἐμοὶ γὰρ καὶ ἀπηλαλώθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρωτι, καὶ δαλοῦ δίκην τὸ πρόσθεν ἐκπεφλόγισαι. ἀπεκαθάριζον γὰρ καθημέραν τὰ δάκρυα, καὶ τιὼ σὴν ὠνειροπόλουν ἐπάνοδον. ὁ δὲ τῶν θυρῶν ψόφος, ἀεί μοι φαντασία τῆς παρουσίας ἐγίνετο. σὺ δὲ Δεξίθεα τις μετοχετεύεις ἐφ' ἕτερα τὸν ἔρωτα· καὶ σοὶ τὸ ξένον ἀεὶ λιμιώτερον. τῷ γὰρ ταχίστῳ χάρις

αἱ

τὴν φύσιν ἠδίκηκας. τὴν μὲν ἐνυβρίσασαι, τὸν δὲ σοφισαμένη. ψεύσασθαι γὰρ τὴν Παρασίτου τέχνην ἠνάγκασας· καὶ τὰ μὴ πεφυκότα σοι ἁμαξικίλαις ῥῖς πίναξιν, ὥσπερ τὰ τῆς φύσεως καλλωπίζεσθαι σφάλματα, καὶ πολλὴν ἐκείνης τὴν ἀτυχίαν δεικνύουσα. ἐγὼ γοῦν τῆς γραφέως ἐπαινέτης εἰμί· ἃ γὰρ τῆς ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος ἠπίστατο· καὶ τῆς φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα, κακίστῃ ψυχῇ σώματος ὑπεκφεύγειν μὴ πειρωμένου.

ΗΘ. Σωσίπατρος Τερπάνδρῳ. ζ.

Νόμος ἐστὶ τοῖς ἵπποις ὡς γέμοι δοκεῖ, καὶ μάλα σοφός. ἐπαινῶ γὰρ ἐγὼ τοὺς τοιούτους λίαν φιλοσόφους. ἀλλὰ τίς ὁ νόμος αὐτοῖς; τὸν τοῦ μάζιον ἵππον ὅταν ἐνδεᾶ τῆς θρεψαμένης θεάσηται, καὶ πρῶτον μὲν τὸν τεκόντα, οἷα συμβαίνει, τὸν τοῦ γυνήματος, δρῶσι τὸ γυνικεῖον· ἃ γὰρ τῆς ἑαυτῶν ἁπλοϊκωτέρας φύσεως· καὶ ἐκθλίβουσι τὸ μονωθὲν καὶ ἀδὲν δυσχεραίνουσαι, ὥσπερ ἔγγονα σωτηρίας τινὸς ἐγγήσια. καὶ φύσις μὲν τούτους ὕτω φρονεῖν. ἃ γὰρ Σόλωνος ἠνάγκασε νόμος. μεθερμηνεύσω τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀδελφιδοῦν ὑπερορᾷς. ὑβρεως ἐκ ὑβρεως ἁμείβονται ἀθλιώτατον τριβώνιον ἀμπεχόμενον. τὸ ἀλόγων ὄντως ἀλογώτερόν σοι τὸ φρόνημα κωμῳδεῖς ἀλλοτρίους σιτίζεις. ὕτω γὰρ τοὺς σοὺς κόλακας εἰπεῖν οἰκειότερον. δύνοιτο γὰρ εἶναί σοι δοξοῦσι μᾶλλον ἢ ὅτι τοῖς σοῖς ἐπεντρυφῶσιν ὦ δείλαιος· ὑλακτήσουσι ἢ πάλιν καὶ σὲ, [ἐπ]τὸ κραιπάλης τὸν ἔναγχος

ἑαυτὸ ῥεῖθρον μαινόμενον, μεγάλῳ ἀπέλῃσαν τῇ χέρσῳ τὴν ἔφοδον. ὄρους τοιγαροῦν ὦ Ἀντίπατερ τῷ σῷ νομοθέτῃ θυμῷ, ὑπηρέτην χεῖρα τῆς ὀργῆς μὴ ποιούμενος. τὸ μὲν οὖν συμφιλοσοφεῖν ταῖς χερσὶ καὶ τὴν γλῶτταν, ἐντελοῦς ἀρετῆς ὅρος ἀκρότατος. εἰ δὲ μὴ ταύτης κρατεῖν οἷός τε εἶ, ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυχαγώγει, εἰ κυσὶν ὑλακτοῦσιν ἐοικέναι βεβούλησαι. ἔτω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα, ἀφροῦ περαιτέρω καὶ σάλου τὰ τῆς ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται.

ΑΓΡ. Αἴγλρος Πλατάνῳ. ε'.

Καλὰς γείτονας ὦ φίλος τὰς γεφύρας κεκτήμεθα. πόλεμον ἀθάνατον περὶ τὸ χήδιον ἔχουσιν· ὅτι τῆς πατρίδι τῆς ἡμετέροις ἐπεισάντο, οὔτε τῆς μετ' ἐκείνους ἡμῖν τὸν πόλεμον διελύσαντο. καί τοι ἀπαρχὰς τοῦ θερισμοῦ πολλάκις αὐτὰς ἐλυμήσαμεν· ἀλλὰ καὶ μοῖραν τοῦ χηδίου τινὰ ὥσπερ ὀρφάνοις θεῷ τοῖς ἀχαρίστοις δεδώκαμεν. ἀλλ' οὐκ αἰδέσιμα τὰ δῶρα παρ' ἐκείνοις, ὡς ἔοικε. τοιγαροῦν ἅπαντες τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρωμεν. πέτρας γὰρ ἡμῖν γεωργεῖν συμφορώτερον, ἢ πεδία καὶ χηλόφους οἰκεῖν, χαλεποὺς κεκτημένοις τοὺς γείτονας.

ΕΤ. Ερατῷ Τερψιθέᾳ. ς'.

Τὸν χρυσοῦν Καλλικράτην εἰκόνα σοι γεγράφεναι φασὶ τὴν ἀγαθὴν Τερψιθέαν οἶμαι δηλονοτι, ἀλλὰ τὴν Λάκαιναν Ἑλένην. ναὶ μὰ τὰς ἀψύδρους Παρασίας πίνακας. τοιγαροῦν τέχνην τὴν τοῦ

ΑΓΡ. Δόρκων Μόχωνι. β'.

Ὁ Ταξίαρχος τῶν πεζῶν ὁ θαυμασός μοι κρὶος ἀπόλωλε· καὶ ποιμανλικῆς ἡγεμονίας χήρα τὰ θρέμματα. κακὸν τι πεπόνθαμεν μέγιστον. καί τι μοι δοκῶ καλεπαίνειν τὸν Πᾶνα. ἐ γὰ τᾶς σίμβλων αὐτὸν ἀπαρχᾶς ἐτιμήσαμεν. διὸ πρὸς ἄστυ χωρῶν τὸν ὀρχίλον πεσεβάλομεν ᾧ· καὶ τῆς πολίτας τὰν ἀπίνειαν διηγήσομαι, φήσας, Δρὰ μελιτοῦσταν ὁ Πὰν τὸ ποιμνίου μου τὸν ἡγεμόνα διῶλεσεν.

ΕΤ. Θεανὼ Εὐρυδίκη. γ'.

Ὁ Φυσικός σοι κόσμος παρῴχηκε, Κρυτίδων ἐγγὺς ἡ δ' πέπλα. σὺ δ' ἐπαχαράτᾳ ἐπιχρῆς τὰ ἀλήθεαν ἐπὶ πλάστῳ κόσμῳ τὰς ἐρασὰς σκιαμυλίζουσα. πάρχει χρόνῳ χαίδιον· ἐ γὰ δ' πεπείσεις οἱ λημῶνες ἐν μελοπώρῳ τᾶς αὔρας. μέμνησο καὶ θανάτου. τούτῳ γὰ ἐλπίγιασας, καὶ σωφροσύνῳ ἐξαναγκὴς ἀσκεῖν ἐπιτήδευε. Κρῆας γὰ ἀδικεῖς καὶ νεότητα· τᾷ μὲν γὰ ἐπαγγελλομένη διέψευσαι· τὸ δ' κεκτημένη ἐνόθευσας.

ΗΘ. Εὐαγόρας Αντιπάτρῳ. δ'.

Ὄρους ὁ δημιουργὸς καὶ τῷ θαλαττίῳ διεζάξατο κλύδωνι· καὶ τᾶς αἰγιαλοῖς τὸ πέλαγον κεχαλίνωται ῥεῖθρον· καὶ ψάμμος τὶς ἐπὶ μικρᾷ ἠπείρῳ [καὶ] θαλάσσῃ μεταίχμιον. ἐ γὰ ἀδικεῖν ἡ θάλαττα τὰν γείτονα γᾶν συγκεχώρηται· παλινδρομεῖ δὲ πρὸς

τοῦ αὐτοῦ

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

τοῦ Σιμοκάττου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΗΘΙΚΑΙ,

ΑΓΡΟΙΚΑΙ καὶ

ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

ΗΘΙΚΗ. Κελτίας Πλωτίνῳ. α'.

ΟΤΕΤΤΙΞ ὁ μουσικὸς ἥρος Φανέντος τῆς μελῳδίας ἀπάρχεται. ὠδικώτερος γὰρ τοῖς ἄσμασι καὶ τῇ φύσιν λαλίστερος ὥρᾳ μεσημβρίας γινομένῃ, ἀκτίνων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. περιπίπτει γοῦν ὁ μελῳδὸς, βῆμα τὸ δένδρον ποιούμενος, θέατρον τὸν ἀγρόν· καὶ τοῖς ὀδίταις τῷ μουσικῷ ἐπιδείκνυται. ἄσμασι γοῦν καὶ ἡμεῖς τοῖς σοῖς λόγοις ἐπιγόμεθα. ἐκθέλπουσι γάρ πως καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐγκώμιον τὰ ὑμέτερα. πάλαι γὰρ νεκρωθέντας ἡμᾶς τῷ ῥυπῶδει βίῳ, ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἐψύχωσας. ὅτῳ γὰρ οἰμῶν ὁ Κελτίας Πλωτῖνος. ἢ σώματος ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ὁ ὑπὲρ γῆς· ἢ φιλοσοφία σωματωθῆναι μετ' ἀνθρώπων ὡς ἄνθρωπος ἀναδύεται.

ΑΓΡ.

ρά πευε, πεωξεί τε ἐξέπεμψε, καὶ φύλλον Ινδικὸν, καστίαν τε καὶ τὸ λεγόμενον κόσον. ὁ δὲ ἀπολαβὼν τὰς Ῥωμαϊκὰς δωρεὰς, καταρωμαλισάμενος, ἤθη λίαν ωεικαρῶς. γίνεται οὖν ἀπόμαχος μέχρι ὁ τῶν Ῥωμαίοις ἡ δημοτελὴς ἐκείνη μεγάλη πανήγυρις ἐπεπέρασο. σωηυλίζοντο παρὰ τοῖς αὐτίβελα καὶ ἐκ λιῶ δέος ἐν ἑκατέραις δυνάμεσιν. σχολῶ δὲ ἀποτερμαλιζούσης τῆς ἑορτῆς, ἀγγέλους ὁ Χαγάνος ἐξέπεμπε, διαμένειν ἀπαλλήλων ἀξιῶν τὰς δυνάμις.

Ὅτι ὁ Χαγάνος μὴ τὸν πέμπτον ἦλθεν καταπολεμηθεὶς ὑπὸ Ῥωμαίων, πρὶν τὸν αὐτοκράτορα τῶν μεγίστων ἐν εἰδήσει γενέσθαι, πέρσβεις ἐς Μαυρίκιον ἔπεμψεν, ἀναλαβεῖν τὰς ζωγρηθείσας πρώμενος. ἦσαν δὲ χιλιάδες ἑπτὰ καὶ δέκα ωρὸς τοῖς Διακοσίοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος, τῆς ἀπολαῆς τῶν βαρβάρων καταφρονήσεις, καὶ τοῖς λόγοις ἀποδουκολούμενος, διὰ ὀλιγωρίαν τῶν Περσῶν ωροσέταξεν ἀποδοῦναι τὰς ζωγρηθείσας τῷ Χαγάνῳ Αβάρους. οὕτω μὲν οὖν ἀπὸ τῆς τύμεως ἀνεδίδοντο τῷ Χαγάνῳ οἱ βάρβαροι.

Τέλος τῆς ἱστορίας Θεοφυλάκτου.

λοντος ἐκ τούτων τῶν τόπων, φασὶ τὸν Πέρσον τ
ἐκ τῆς ἕω ἀπόδρασιν ἐνδιδύσαι Χαγάνῳ. ἦρξε γὰρ
ἐνεσώπησε, ὁ πρὸς τῷ ἕῳ τῶν Τούρκων Χαγάνος
ὑμνήμονα, πέρσας εἰς ἔπεμψε Μαυρικίῳ βα-
σιλεῖ, ἐπὶ τῷ λιῷ τε σωτηρίας, ἐπινίκια ἐχά- 5
ραξεν ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς εἶ-
χεν ἐπιλέξεως ὅτως:- ΤΩι ΒΑΣΙΛΕΙ τῶν
Ῥωμαίων ὁ Χαγάνος ὁ μέγας θεσπότης ἐπὶ γε-
νεῶν κύκλος κλιμάτων τ οἰκουμένης.

Ὅτι τὸ ἦρος ἀνίσχοντος, μελλούσης ἢ ἐπιβήσε- 10
σθαι τῆς μεγάλης τ χρόνων ἑορτῆς, ἐν πάθος ὁμοῦ
καὶ ἀνάσασιν τὸ Σωτῆρος ἑορτάζειν θεῦ, τότε λιμοῦ
τοὺς Ῥωμαίους καταπίεζοντος, ὠδοξῶ τισὶ διανοίᾳ
τινὶ ὁ Χαγάνος πρὸς τοὺς Ῥωμαίους πρεσβεύεται.
ἡ ἢ ἀξίωσις ἦν, λύσιν τῷ λιμῷ ἐπιθεῖναι. ὁ μὲν οὖν 15
Πέρσος, ἐπὶ τῷ κοινοπρεπεῖ τῆς ἀξιώσεως, διηπό-
ρει τε καὶ ἠπίστει. ἐπεὶ ἡ *πίστις Ῥωμαίοι τε καὶ βάρ-
βαροι ἔδοσαν καὶ ἀντελάμβανον, πεῖρα ἡμέρας σπου-
δαὶ συζητούμενοι, τὴν ἀφοβίαν ἐπεφαίνοντο.
ἀμάξας τοιγαροῦν ὁ Χαγάνος ἐπὶ σιτισμὸν λι- 20
μώττουσι τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχεν. Διὰ τοῦτο μέχρι
τῶν χρόνων τῶν καθ' ἡμᾶς τῶν ὠδοξολογου-
μένων τὰ τῆς βαρβαρικῆς φιλανθρωπίας τοιαύτης
καθέστηκε. τοιαύτη ἡ ἡμέρα καὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δυ-
νάμεως ἀθενούσης τοῖς πρὸς ζωὴν ἀναγκαίοις 25
τοῦ βίου, ὁ Χαγάνος πέρσας ἐξέπεμψεν, ἰνδι-
κὰς ὑπὸ τοῦ Πέρσου λαβεῖν ἀξιῶν καρυκείας. ὁ
μὲν οὖν Πέρσος τοῦ βαρβάρου τὴν ἀξίωσιν ἐθε-

ράπευε

τῆς πρέσβεσι, Βόσης καὶ Βέθλος. τύπους ὁ τὰ ἔθνους δωμάσης, Φεράγγοι δ' ὅτοι τῇ νεωτέρᾳ γλώττῃ καλονομάζονται, ὄνομα ὃ Θεοδώριχος αὖτω, ἐς βασιλέα ἐξέπεμπεν· ἠξίωτε σωθήκας Φορολογίας τῷ Ρωμαϊκῷ συμμαχῆσαι, καὶ δώροις ἀνελῶσθαι τὸ πρὸς Χαγάνον πόλεμον. ὁ μὲν οὖν αὐτοκράτωρ τὰς πρέσβεις φιλοφρονησάμενος δώροις, ἀπέμισθον τὴν ξυμμαχίαν ἐκέλευε Φεράγγους παρέχεσθαι· ἀγχυρολογείας τε Ρωμαϊκὸν ὑπὸ τῶν βαρβάρων σχεῖν ἀνεχόμενος. ὁ δὲ Χαγάνος ἐπενθήκας λαμβάνειν τὰς σωθήκας ἐζήτει τὸν βασιλέα. ὁπὶ δὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς λόγοις τὸ βαρβαρικὸν, ὥτων σχεδὸν ἐδίδου βαλβίδα, αὐτιλάμβανε παραυτίκα τὸν πόλεμον.

Οἱ δὲ Πέρσος δέκα καὶ πέντε ποιησάμενος χάραξας, τόν τε Ἴστρον διαπεραιωθεὶς ποταμὸν, τεταρτῇ ἡμέρᾳ εἰς Νόβας τὰς ἄνω ἀφίκετο. ὁ δὲ Χαγάνος τὸ μεμαθηκὼς, ὡς τὸν Πέρσον πρέσβεις ἐξέπεμψεν, τήν τε αἰτίαν ἐξερευνᾶν μαθεῖν τῆς τῶν Ρωμαίων ἀφίξεως. ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς τόπους ἔφασκεν ἀφυεῖς ἐς κτηνοτροφίαν πεφυκέναι, ἱππασίμους τε καὶ λίαν ἐνύδρους. ὁ δὲ Χαγάνος ἐδήλου ἐπ' ἀλλοτρίας γῆς διαβαίνειν Ρωμαίους, ἀδικοῦντάς τε Πέρσον, καὶ ἀπρεπῶς τὴν εἰρήνην ὑπὸ αὐτοῦ παραβαίνεσθαι. ἔφασκε πίνων ὁ Πέρσος, Ρωμαϊκὸν ὑπεῖναι τὸ ἔδαφος· ὁ δὲ βάρβαρος, ὅτι ὅπλοις καὶ νόμοις πολέμων Ρωμαίους ἀποκτήσαιτο πᾶν. ὅτι πίνων Χαγάνου ζυγομαχοῦντος καὶ διαμφιβάλ-

πόλισμα· καὶ ἐς λόγους περὶ τοῦ αὐτοκράτορα ἦκεν. ὁ δὲ Μαυρίκιος, δώροις βασιλικοῖς μεγαλύνας τὸν, τιμὴ τῶν παρὰ παγελθέντων ἀχύρου καὶ αὐθις ἐπόχεσιν, παῖδα Χοσρόην ἀποκαλῶν.

Ὅτι [ὁ] Χοσρόης δεδοικὼς μή που δολοφρονίᾳ τις ἐπαναιρήσεται αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων, ἐδεῖτο Μαυρικίου ἐς τιμὴν τοῦ σώματος Φρυγῶν χιλίους αὐτῷ ὁπλίτας πέμψαι. ὁ δὲ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς σωματοφύλακας ἐς Χοσρόην ἐξέπεμπεν.

Ὅτι ὁ Μαυρίκιος ἕως τῆς Ἑβδόμης ὀνομαζομένης ἐλθών· ἠκηκόει γὰρ ὡς τὸ Οὐνικὸν στράτευμα καὶ ἀκηκοὼς Δαλαμζαῦν τὸν Πέρσην ἤδονται ὡς αὐτὸν, παλινδρομεῖ πρὸς τὸ βασίλειον ἄστυ, Θαθεὶς τε ὡς ἐνιοῦ δεξίως τιμὴ τῆς πρεσβείας ἀξίωσιν, τοῦ σκοποῦ αὐθις τῆς ἐκδημίας ἀπήρχετο.

Ὅτι τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ πρέσβεις ἀπὸ τοῦ βασιλείου ἐξεπέμποντο ἄσεως· ἥ τε ἀξίωσις ἀπὸ τῆς συγκλήτου ἐς τὸν βασιλέα ἐγίγνετο. ἡ δὲ ἀπόθεσις, τιμὴ ἐπανάζευξιν τοῦ βασιλέως ἐκδημίας ἐθήσεσθαι λαβεῖν. ὁ δὲ μηδὲν πρασσόμενος τῆς πρεσβείας, παλινοστεῖ τοῖς πρέσβεσιν.

Ὅτι πρὸς τῇ Ἀγχιάλῳ τὸ χάραξα ὁ Μαυρίκιος Θαρσαλέως, ἡμέρας τε πέντε πρὸς τὰς δέκα· ἔνθα δὴ τιμὴ Θαρσαλέως ποιησάμενος, ἐς τὸ βασίλειον ἄστυ ἐπάνεισιν, ἥκειν ἀκούσας ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐς Βυζάντιον πρέσβεις. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ καὶ οἱ τῆς Βελλικῆς Ἰβηρίας πρέσβεις ἐς τὸ βασίλειον παρεγίνοντο ἄστυ. αἱ δὲ πρεσβεῖαι τοῖς

αὖτως ἐς Βυζάντιον ἀφικνεῖται, τιὼ τε πρεσβείαν διεξῆλθε τῷ αὐτοκράτορι. καὶ οὕτω ὁ βασιλεὺς ἀποστρατηγὸν τῆς ἐπὶ Περσίδα καθόδου Κομεντίολον ποιησάμενος, Ναρσῆ, ὃς τὸ στρατηγοῦ ἀπαξιὼς ἐτύγχανεν ὤν, τιὼ ἡγεμονίαν ἐπέθηκεν. ἔκτῃ δ' ἡμέρᾳ, καὶ ὁ Μαυρίκιος λιθοκόλλητον ζώνην, καὶ πάραν βασιλικὴν, κλίνας τε καὶ τραπέζας χρυσᾶς ἐς τὸ Δάρας τῷ Χοσρόῃ ἀπέστειλεν· πομπήν τε βασίλειον αὖτως συγκροτῶν ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ δορυφόρων, μεγαλοπρεπῶς μετιδίδου, ὅπως μὴ βασιλικῆς χηρείων σωτάξεως, ἀκαταφρόνητος εἴη Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις. ὠφελησοίχιζετο γοῦν πάντοθεν βασιλικῇ δορυφορίᾳ Χοσρόης, ὁπόση νόμος Ῥωμαίοις αὐτοκρατορικὰ σκῆπτρα χειρίζεσθαι. ὁρῶντες γοῦν οἱ Μῆδοι ὁπόση τῷ Χοσρόῃ τὸ αὐτοκράτορος ῥώμη ὠφελεκέχυτο, τιὼ γνώμιν μεταναστάμενοι, χαίρειν φράσαντες τῇ τυραννίδι, ὠφεστεχώρουν Χοσρόῃ. καὶ τὸ μὲν Βαράμ ὁσημέραι τὸ συμμαχικὸν κατηθένει· τῷ δὲ Χοσρόῃ καὶ νοῦν ἐχώρει τὰ πράγματα, καταλιπαινομένης αὖτως τῆς δυνάμεως. Δηλονότι γοῦν παραυτίκα Χοσρόης τῷ Μαυρικίῳ ἀνυστάτην χάριν ἐνδείξασθαι· διὸ ἐν βασιλικῇ διφθέρᾳ τιὼ πόλιν Δάρας ἀπῆκεν ἐκφέρεται ὠφεῖκα Μαυρικίῳ, τόν τε Δηλαύζαν τὸν σατράπην, ἄνδρα ἀπίβλεπτον, ἐς Βυζάντιον στέλλει, τὰς κλεῖς οἰσόμενον τῶν πολισμάτων, τιὼ τε ἐν χάρμασι δωρεάν. ὁ μὲν οὖν πρέσβις ἐπὶ τὸ βασίλειον ἄσυ χωρούμενος, παρεδίδου Ῥωμαίοις τὰ

αὐτὸν αἰεδέξαντο, πέσβεις ἐξέπεμψεν, ἀξιῶν τὸν αὐτοκράτορα μηδαμῶς τῆς Χοσρόυ τύχης ἐπικουρεῖν, διϊχυριζόμενον Νίσιβίν τε πόλιν ἀποδιδόναι Ῥωμαίοις, καὶ τὰ ἄχρι Τίγριδος ποταμοῦ. ὁ μὲν οὖν Βαραμ τιμὰ λλως ἐπαναπαύετο· ὁ δὲ υἱὸς τε ἰὼ διαφθείρειν τὴν τοῦ βασιλέως ἰδιότητα.

Ὅτι μὴ τῶν αἰδραγαθημάτων τὴν ἐπιπτυξιν ὁ Χοσρόης ἐς τὸ Μαυρίκιον τῶν ἑπομένων ἀρχόντων τινὰς μετεπέμπετο, καὶ τὴν τοῦ παρηκολουθηκότων πεῖραν ἐνοημάνετο· ἠξίου τε μελήσεως ἐγκοπὴν τοῦ συμμαχικοῦς αὐτὸν ἐπιρρεῖναι δυνάμεσι· καὶ ὡς τάχιστα βοηθεῖν· τήν τε τῶν χρημάτων αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως αὐτῷ χρεὰν πεῖσιν, ἰσχυριζόμενοι τὴν οἰκείαν ἀπολαβοντα ἀρχὴν, αὐτικαταβάλλειν Ῥωμαίοις τὸ δάνειον. ὁ δὲ τοῦ Ῥωμαίων βασιλεὺς, μὴ τοῦ συμμαχίας τῶν ὅπλων, ἢ τὴν τῶν χρημάτων αὐτῷ μεγίστην ροπὴν ἐπαγόμενος. ὁ τοίνυν Χοσρόης χθροχραφήσας τὸ δάνεισμα, ἢ ἐς Μαυρίκιον ἀποστάλαντον τῶν χρημάτων ἐκομίζετο πλῆθος· καὶ τοῦτον καταπερματίσας, τῆς πεῖ αὐτὸν Περσικῆς καταστείρει δυνάμεσιν.

Ὅτι ὁ μετὰ τὸν πρὸς τὸν Σαρβάρην ἐς βασιλέα χρέαν Χοσρόης πεποίηται, καθικετεύων τὸν κήδεσθαι, Κωνσταντίνου τοῦ στρατηγικῆς ἀποστασίας ἀποκαλεῖν· ὡς οἷα δὴ ὑπὸ Κωνσταντίνου πεπηλακιζομένου, καὶ τῆς αἰτίας τοῦ ἐπικουρίας ὑποφθείροντος. ὁ τοίνυν Σαρβάρης κατὰ τὸ πεπραγμένον

αὐτῷ

ψήφισμα· τόν τε Σα-- μὲν καὶ Χοσροπερόζην, τούς τε ἄλλους τοὺς ἤδη πρότερον ἐπ' αὐτοκράτορι τῷ πολεμικῷ ἡμερῶν ἡρηκότας τὸ Ῥωμαϊκὸν, ὁ αὐτοκράτωρ ἐς Χοσρόην ἅμα τοῖς πρέσβεσιν ἐξαπέστελλεν. ὁ δὲ Χοσρόης τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ βασιλέως λαγχάνοις, τήν τε τῶν Ῥωμαίων ἀναθεὶς ἀρετὴν, τήν ἱερὰν πόλιν καταλιπὼν, ἅμα Κομεντιόλῳ ἐς Κωνσταντίναν τὴν ἄνω ἀφίκετο· μικρὸν τε ὕστερον καὶ ὁ τῆς Μελιτινῆς πρέσβεως, Δομεδιανὸς δ' ἄρα οὗτος, βασιλικῆς ἐπιστολῆς γίνεται πρὸς Χοσρόην· ὃς πρὸς μὲν τὸν βασιλέα, τήν τε τιμὴν ἱερεύς, τήν τε βίου κατασκευὴν ἱερώτερος, τὸν λόγον ἡδύς, τήν πρᾶξιν ταχύς, τήν συμβουλὴν ἐμφρονέστατος. συνέπεσε δὲ οὕτω ὅτε Γρηγόριος ὁ τῆς Ἀντιοχέων τῆς ἱερατικοῦ ἐξηγούμενος· ἔδοξε μὲν καὶ τοῦτο τῷ βασιλεῖ· ἐμεταφοίτα πρὸς τὴν πρᾶξιν ὁ λόγος. πρεσβευθέντες γοῦν οἱ ἱερεῖς ἐς Κωνσταντίναν, λόγοις καὶ δώροις παρηγόρουν Χοσρόην, ἐπιτυχεῖς ἐλπίδων ἀθυμουμένων ἀπαλλαγέντες. ὁ μὲν οὖν Χοσρόης αὖθις τὴν Νίσιβιν πρέσβεις ἀπέστελλεν, ἀναμιμνήσκων Πέρσας τε καὶ Ἰνδοὺς τε καὶ τὸ βασίλειον γένος, πρεσβευόντων τῷ * ἱππίῳ τε παραινέσεως, ὡς οὐ δεῖ τυραννεῖν ἐξουσίας αὐτέχειαν, καὶ καθυβρίζειν νόμον δεσπόζον καὶ πάτριον γεγενημένα τῆς Περσῶν βασιλείας, καὶ μηδέποτε τῷ νεωτέρῳ τε καθαιρέσεως ἀπενεγκόμενον τὸ ἀδόκιμον.

Ὅτι τῷ Βαράμ ἐπὶ καταδήλου γέγονεν ὡς διασώζῃ ὁ Χοσρόης· ὅπως τε Ῥωμαῖοι φιλοφρόνως

θεν τὸ τῆς τυραννίδος καθιδρυθεὶν ἐγχείρημα. ἧρος δὲ ἀρχομένου ὁ Χοσρόης πρέσβεις ἐς Βασιλέα ἐξέπεμψεν. ὁ μὲν οὖν αὐτοκράτωρ βασιλικῶς ἐκκλησίαν τρίτῃ συγκροτήσας ἡμέρᾳ, ὅπως φανῶς προσκωπείται ὑπὸ τῶν πρέσβεων. σιωπῆς δὲ τοίνυν δαψιλευομένης τῷ συνεδρίῳ, καὶ τοῦ βασιλέως ἄδην λόγων ἐκθέσεως ἀποδεδωκότος τοῖς Πέρσαις, ὁ τῶν πρέσβεων ὑπατικώτερος προσπαίνων τῷ δακρύῳ τὸν λόγον, καὶ πτύξειν τὰς βασιλικὰς εἰκλιρμοὺς ἀποθηρώμενος, τῶνδε τῶν λόγων ἀπήρξατο.

[Ζήτει ἐν τῇ περὶ ἀμπελείας.]

Λεχθέντων δὲ μεταξὺ πολλῶν καὶ τούτων οὕτω διαλαληθέντων ὑπὸ τῶν πρέσβεων, καὶ τοῦ ἀξιώσεως τὸ πιθανὸν καὶ ὑπέχαρες κληρωσαμένης τῇ δυρόᾳ τοῦ λόγου, ὑπό τε τῆς βουλῆς καὶ τοῦ αὐτοκράτορος δογματίζεται ὑπακουρήσειν τῷ Χοσρόῃ Ῥωμαίους, τῷ ἢ βαρὰμ καρπαλιμιδῇ πολεμιάζειν πόλεμον· αἰάξιον Λαλινίδος δεχῆς τοῦ βασιλέως κρίναντος, ὅπλα τοῖς ἀδικουσι παρέχεσθαι· καὶ προκινδυνεύειν τοῦ μὴ καλοῦ διὰ τὸν ὄγκον τοῦ ὑποχείσεως, καὶ Ῥωμαίους αἰσχύνην ἀναδεξαμένους ὑπὸ θεσιν, ἀθανάτοις ἐνείδεσι διὰ παντὸς συλλιτεύεσθαι. ἃ μὲν οὖν περὶ τοῦ δόγματος ἐς ἐκεῖνον τὴν ἡμέραν περὶ τὸ βασίλειον ἄσυ ἐξηχεῖτο τότε καὶ ἐπεπόλαζε. πεμπταῖοι δὲ οἱ πρέσβεις εἰσφρήσαντες πρὸς τὴν κρίσαρα, δώροις διακοσμηθέντες βασιλικοῖς, ἐν χάρμασι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποφέρον ψήφι-

μεντίολος Χοσρόη, τῷ τε ὠνδρακόλῳ βασιλέως αὐτῷ συσπαμένῳ, ἐδορυφόρει μεγαλουργῶς. ἐνάτῃ δ' ἡμέρᾳ καὶ τοῖς ἐν Μαρτυροπόλει Φρυροῦσι Πέρσαις ἄγγελον ὁ Χοσρόης ἐξέπεμψεν αὖδρα σαλεάπην Μιραγδοῦ ἔτω λεγόμενον, ἵνας τε νεωτέρας τύχας καταδηλῶν, καὶ ὡς ἐς μεσὸν αὐτῆς τὸ πόλεως ἔχειν τὸ αὐτοκράτορος μεγαλονοίας, ἐπεμάχους καὶ φίλους Πέρσας μεταπλαττόμενος. Βεσαμᾶς τῶν ὠνδρὸ Περσῶν ἀφανῶν καὶ τῷ Αρμενίαν ἀπέστελλεν ἐς τὸ Αδραβίγανον ἐγκελευόμενος ψεύδεσθαι, καὶ τὰς αὐτόθι ἐν Διατρίβουσας Πέρσας ἐπανήκειν αὐτῷ καταιτίζας. καὶ ταῦτα μὲν ἔτως ἐς τὸ φανερὸν διεπράττετο· οἷα δὴ κέρκωψ πεφυκὼς τῷ Διάνοιαν, καὶ πάντα τὸ δόλου πλέμενος δαίτερα, τὸν τῆς Φιλοξενίας ἀθετήσας θεσμὸν, καὶ τὰς ἄλας τῆς Φιλοφροσύνης ἐπὶ τοὺς πέρνας καταβαλλόμενος, πεμπταῖον ἄγγελον κατέπεμπε τοῖς τὴν Μαρτυρόπολιν καθοικοῦσι Χαλδαίοις, ἐγκελευόμενος ἔχειν τῆς φυλακῆς καρτερὰν κομιδῇ, καὶ τοῖς ἐς τὸ φανερὸν ἐπισταμένοις αὐτῷ μὴ ἐπισέχειν τὸν νοῦν. αἰαβολῆς δὲ τὴν τῆς βασιλείας καθόδου γενομένης αὐτῷ, ἐνεχείρει ὡς βασιλέα ψεύδεσθαι Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Μαυρίκιος τῷ τούτῳ ἔφεσιν Διανοὺς, χρώμασι βασιλείοις τῷ ὡς αὐτὸν ἐνδημίαν ἐνέκωπε, δόξης ἑτέρων, τῷ τε τῷ σωφρονοῦντος ὀφείλοντα Χοσρόῃ ἐπαγγελλόμενον. διενοεῖτο γὰρ ὡς ὃ δεῖ πρῶτα τὸ Περσῶν πολιτείας μεταχωρῆσαι τοῦτον, ἵνα μὴ τῷ Βαράμ ἀγὼν ἐμπύθεν

νων βιαζομένη ὑποδέχεσθαι χεῖρα σωτήριον, συχνὰ σοὶ πρόσθεν μέλλουσαν ἐχθρὰν καταλύεσθαι, καὶ τὰς σωτηρίας τὰς αἰτίας ὥσπερ τρόπαια οἰκουμενικὰ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἱδρύσασθαι, ἀναγορεύθηναί σε ὑμᾶς κτίστας καὶ σωτῆρας καὶ ἰατροὺς τῆς Περσῶν πολιτείας. πάντα γὰρ τὰ τῷ δικαίῳ συμβαίνοντα, παρέπεται τοῖς δωρεαῖς βασιλεῦσι διὰ παντὸς ἀπεργάζεσθαι, καὶ ἐντεῦθεν τῆς μεγαλονοίας τὰ ἐγκώμια, καὶ τὸ τῆδε κόσμου μεταναστεύσειν ἔχειν διὰ παντὸς ἀθάνατα· ὑποδέδεγμά σε συχνὰ σοὶ θεσπεσίαν ἀνάπαυσιν, ὡς ἂν δεῖ καὶ δεσποτῶν θεραπεύειν ὀφείλεσθαι. τὸ πίνειν αἰώμαλον νῦν τῶν πραγμάτων τῆς Περσικῆς πολιτείας, σοφοῖς παρ' ὑμῶν κυβερνᾶσθαι· λαμπρότερον γὰρ ἐντεῦθεν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν εὐκλείαν δι' ὑμῶν ἀπολήψονται. ταῦτα Χοσρόης ἐγὼ ὡς παρὼν γράφων προσφθεγγόμενος, Χοσρόης ὁ σὸς υἱὸς καὶ ἱκέτης. ἃ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων, ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον. οἱ δοτῆρες τῶν ἀγαθῶν ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἀνεπονείδιστον καὶ ἀτρέμνητον ὑμῖν τὴν βασιλείαν διαφυλάξουσιν.

Ὅτι ὁ Χοσρόης μὴ τὴν αἴτησιν τῆς εὐσεβείας τῆς πρὸς Μαυρίκιον παρεῖσαν, διὰ τὴν λεγομένην ἱερὰν πόλιν ἀφίκετο. διὰ μὲν Κομεντίολος ὁ στρατηγός, ἀνέφασεν καταλέλοιπε τὸν τέως τῆς βασιλείας χηρεύοντα. ἔτω γὰρ ἔδοξε Μαυρικίῳ, καὶ τὸ δόγμα μετεχώρει πρὸς πρᾶξιν. ὁκοῦν διὰ τὸ Βεδαμᾶς ἔτω χωρίον λεγόμενον, ἐς συναίτησιν γίνεται Κο-

μεν-

κυβερνᾶται Δι' ἀνθρώπους· καὶ ἔστι λαβεῖν τὸν τῶν πραγμάτων ἀκόλουθον τοῖς ἡμετέροις ῥήμασιν συμφωνοῦσαν. ἐπεὶ τοίνυν καὶ οἱ πονηροὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπὸ πολλῶν δαιμόνων πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ καλῶς πεπραγμένα συγχεῖν μὲν ἐπείγονται, εἰ καὶ μὴ ἔκβασιν ἡ τούτων λαμβάνει ἐγχείρησις· πρέπει τοὺς θεοφιλεῖς καὶ εὐσεβεστάτους ἀνθρώπους τούτοις ἀντιστρατεύεσθαι, ἔχοντας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σοφίας θησαυρὸν, καὶ δυναμοσύνης βραχίονα καὶ ὅπλα· κατὰ τοίνυν ταύτας τὰς ἡμέρας οἱ βλαπτικώτατοι δαίμονες κατὰ τῶν Περσῶν ὑπὸ φοιτήσαντες πολιτείας, δόλον κατῆρξάσαντο, καὶ δούλους κατὰ θεσπεσίων ἐπεστράτευσαν, κατὰ βασιλείας οἰκείας, κατὰ τῆς τάξεως τὴν ἀταξίαν, κατὰ τοῦ καθήκοντος τὸ μὴ πρέπον· καὶ πᾶσι τοῖς ἐναντίοις τῶν ἀγαθῶν ἐχρήσαντο ὅπλα. Βαρδάμης ὁ καταπύστος δοῦλος, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πεφυγάδευται, καὶ δραπέτης, καὶ μὴ χωρήσας τῆς δόξης τὸ μέγεθος, πρὸς ὄλεθρον ἀπεσκίρτησε, καὶ βασιλείαν ἑαυτῷ μνηστευόμενος, πᾶσαν διεβάρα-ξε τὴν Περσῶν βασιλείαν, καὶ πάντα κατέπλευσε καὶ διεγχάρᾳ ἵνα μέγα ὀφθαλμὸν ἀποσβέσῃ δυνάμεως, καὶ λάβωσιν ἐντεῦθεν ἔθνη αἰτήματα καὶ κακοπραγίας παῤῥησίαν καὶ δυνάμιν κατὰ τῆς ἡμεροβατούσης τῶν Περσῶν βασιλείας. εἶτα λοιπὸν ἐντεῦθεν τῷ χρόνῳ, καὶ κατὰ τῶν παῤ ὑμῖν φορολογουμένων ἐθνῶν κράτος ἄκρατον καὶ πολλῆς λύμης οὐκ ἄμοιρον. πρέπει τοίνυν τῷ εἰρηνικῷ βασιλεῖ τὰς προνοίας ὑμῶν, λησευομένῃ βασιλείᾳ καὶ ὑπὸ τυραν-

ὑστεραίᾳ Κομεντιόλῳ τῷ στρατηγῷ καὶ τῷ ἱερᾷ πόλιν ἐνδιατριβοντι καταδηλον τῷ τοῦ Χοσρόου ἐνδημίαν ὁ Πρόβος πεποίηται, πέμψας ἐς αὐτὸν καὶ τὰ ἐσταλμένα Χοσρόῃ ἐν ἀξιώσει γεγραμμένα τῷ καίσαρι. ὁ δὲ Κομεντιόλος τῶν ὑπὸ τοῦ Πρόβου διαγνωσθέντων αὐτῷ καὶ τῷ ἱερᾷ πόλιν τοῖς ταχυδρομοῦσιν ἄγγελον παραδίδωσιν ἤξοντα εἰς Βασιλέα. ὁ δ' αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος, τούτων ἀκηκοὼς, περιχάρητο, καὶ ταῖς κρείττοσιν ἐλπίσι καθάπερ ἰῶτό τι σήμαντρα τὰ Περσικὰ ἐσφραγίζετο, ὅπως αὖ τε καὶ ταῖς δέλτοις ἐνεκεχάρακτο διεξιέναι τε καὶ διαγινώσκειν· ἡ δὲ τῆς ἀξιώσεως τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως ἐν τούτοις πως ἐπεπήκτο. Ἁπλέξεως δὲ ποιησόμεθα τὴν πρέσβεων ἀναλλώπιστον φράσεως, ὅπως τῇ ἀμαθίᾳ τῆς λέξεως τὸν νοῦν τῆς ἀξιώσεως αὐτοπόλασον ἐνοπλισώμεθα.

Χοσρόης Περσῶν βασιλεὺς τῷ ἐμφανεστάτῳ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων ἀγαθοποιῷ, εἰρηνικῷ, δυνάστῃ, φιλοδίκῃ καὶ μισοτυράννῳ, ἁπλικεῖ, δικαιοπραγεῖ, τοῖς ἀδικουμένοις σωτῆρι, ἀνδρείκῳ, ἀμνησικάκῳ χαίρειν.

Δύο τισὶν ὀφθαλμοῖς τὸν κόσμον καταλάμπεσθαι πάντα αὔωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, τὸ θεῖον ἐπραγματεύσατο, τουτέστιν τῇ δικαιοτάτῃ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ, καὶ τοῖς ἐμφρονεστάτοις σκήπτροις τῆς Περσῶν πολιτείας. ταύταις δὲ ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς, τὰ ἀπιθῆ καὶ φιλοπόλεμα ἔθνη λικμίζεται, καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων διαγωγὴ καθαπερεῖται καὶ κυβερ-

τῆς ἔναγχος ὑ χωρήσαντες ὑπὸ πύγμασιν. οἱ μὲν οὖν πρέσβεις μέχρι λόγων τὰ τῦ σκοποῦ διανύσαντες, χωροῦσι πρὸς τὰ οἴκοι, ὀρφανὰς τὰς πρεσβείας τ εἰρήνης καταλείψαντες.

Ὅτι Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἡττηθεὶς, καὶ ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Βαράμ, καὶ τ βασιλείας ἐκπεσὼν, καὶ δέκα σημείοις ἐχόμενα τῦ Κιρκησίυ τ πόλεως ἀναιρούμενος, ἀπεκπέμπει ἀγγέλους, ὑποδηλῶν τὴν ἄφιξιν, καὶ τὰς νεωτέρας τύχας, καὶ τὴν ἐς τὸν καίσαρα καταφυγήν, τήν τε ἐς τὰ οἴκοι κάθοδον ἐξαιτούμενος, ἣν συμμαχικὴν ὑπὸ Ῥωμαίων ὑπίσεσθαι. τρίτῃ γοῦν φυλακῇ τῆς νυκτὸς καὶ ἄγγελοι πρὸς τὰς πύλας ἐχώρησαν. ἐπὶ δὲ τοῖς πυλωροῦσι τὰ τῦ χίυ διεξοδεύόμενα ὑπὸ τ πρέσβεων διεγνωρίζετο, ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα θᾶττον τ πόλεως οἱ τὴν φρυρὰν τῶν πυλῶν ἐγχειρισθέντες, πρεῖσαν, τῷ τε ἡγεμόνι σπουδῆς τὴν πρεπόντως ἀνετίθεσαν. τῷ δὲ φρυραρχῇ ἦν ὄνομα Πρόβος ὄνομα. ὁ μὲν οὖν Πρόβος ἐξ ἐωθινοῦ τ Χοσρόην πρὸς τὸ ἄστυ εἰσάγει· δεξιότητι δὲ καὶ φιλοφροσύνῃ τοῦτον ἐξένιζε. τὰ δὲ τότε γυναῖα παῖδας ὑπομαζίους φερόμενα, λίαν εἰς τὰ μάλιστα φιλανθρωπίας ἠξίου· τούς τε ὑπασπιστὰς καὶ φερεπόλους· τριάκοντα * εἶα τῷ Χοσρόῃ ὑπῆρχον· εὖ ἐποίει καὶ πάντα ὑπερεκῶς. δευτέρᾳ ὑ ἡμέρᾳ καὶ Χοσρόης ἐζήτει τὸν Πρόβον διὰ γραμμάτος πρεσβεύων πρὸς τὸν καίσαρα· καὶ ἐγχαράξας βασιλείας χειρὶ διὰ Πρόβυ τῷ αὐτοκράτορι ἔστελλε. τῇ δὲ

ἰσορήζας κεραίας παραυτίκα αὐτῆλε πρὸς ἄγμαλι, τ' φιλιππικὸν ἐγκελευόμενος τὰς αἰχμίζας ταύτας ἀπονδὰς ἀποπέμπεσθαι, ὡς ἀπαδούσης Ῥωμαϊκῆς μεγαλοφρόνης. καὶ μέν τοι ὁ στρατηγὸς τὰς αὐτοκρατορικὰς δέλτους πυξάμενος, ὅπη τ' Μαμβρεσθῶν στρατοπεδεύεται. ὅτω μὲν ἐσφέρεται ὁ πόλεμος.

Ὅτι ὁ Χοσρόης μὴ τὴν ἡσυχίαν, τὰς σπονδὰς δ' ὁμολογικοῦ δεδιὼς, διενοήθη ἐς λόγους περὶ τ' εἰρήνης κοινολογήσασθαι Τιβερίῳ τῷ καίσαρι. ὁ δὲ καῖσαρ ταῦτα πυθόμενος, ἐς Δαλματὰς πρεσβείαν διέγνω. ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχαροποιημένους πρεσβυτὰς Ἰωάννην καὶ Πέτρον, ἐν τῇ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τετιμωμένους ἀξίᾳ· πατρίκιοι δὴ ἄρα ὄντες ἐτύγχανον· Θεόδωρον τε τὴν μαγιστερίαν ἀρχὴν παρὰ Ῥωμαίοις τιμώμενον τε καὶ γεραιρόμενον. καὶ μὴν καὶ Χοσρόης Σαρναχοσγαίδην ἄνδρα τῇ Περσικῇ πολιτείᾳ Δι' τὴν ἀξίαν ἐπόβλεπτον, πρὸς ἑτέροις ἀξιολογωτάτοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δι' αὐτῶν προδοὺς τὴν ἀνάπαυλαν. σύστασις τοίνυν περὶ τὴν Ἀρμενίαν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κρατερᾶς μάχης Ῥωμαίοις τε καὶ Πάρθοις. Ταμχοσρῶν ἐφεστηκὼς τ' Βαβυλωνίας δυνάμεως, Ἰσδιγουάνου δὲ τῆς Ῥωμαϊκῆς, γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαϊκὸν τῆς πρότερας κύκλοις. Δι' ὃ τοῦτ' ἀπρήκασι Μῆδοι τῶν εἰρηναίων σπονδῶν. καὶ πάλιν αὖτις αἰτιῶνται τὸ φιλοπόλεμον, μετριοπαθεῖν ὅπη

τῆς

δώκατε· ὑμεῖς γὰρ τὴν εἰρήνης γίνεσθε μαθηταί, ὅπου κηρυκευομένων Περσῶν τὸν Φιλόδακρυν ἀποστέλλεσθαι πόλεμον. οἷς γὰρ τῆς ἁμαρτίας ἡ ἔναρξις, τούτοις καὶ τῆς ἐπανορθώσεως ὁ μεταμελῶν ἐστὶν ἀρμόδιος. μὴ ψεύσθω θεάσους ὑμῖν ταῦτα τὰ φιλανθρωπα ῥήματα. ὁ γὰρ πρόδηλος γεγονὼς ὁ Περσῶν βασιλεύς, χθές που καὶ τρίτην ὅτε τὴν ἰδικὴν τὸ Ῥωμαϊκὸν καθεκτόλμησε γῆς, τὸν συμπλοκὴν ἀπαναίνεται· χρυσῷ γὰρ πολλῷ καὶ δώροις λαμπροῖς πρίασθαι Ῥωμαίους τὰς σπονδὰς ἐγκελεύεται. ὁ γὰρ χήτινιν καταθέσθαι τοὺς ἡμαρτηκότας θέμις τὸν πόλεμον. ἱκανὴ γὰρ ἡ ἔκλισις, καὶ Περσικὸν καπυνᾶσαι θυμὸν, καὶ θεάσους πρεσβεῖαι Ῥωμαίων, πολεμικῆς ἀρεγόμενον σάλπιγγος. ἔτι τοίνυν φθεγγομένου τὸν λόγον τὸν πρέσβεως, Ῥωμαῖοι κατεχθροπόνουν συρίττοντες, καὶ παραχλοῦ ταῖς βοαῖς ἐπεποίουν, ὥσπερ δύνοπαθοῦντων ὅπου τοῖς ῥήμασι τοὺς βαρβάρους. ἐδόκουν γὰρ καὶ Ῥωμαῖοι μεγαλαυχεῖν ὅπου τοῖς ἔναγχος μεγαυχημένοις, ὡς ἐσέδυσαν ἐς τὴν Περσῶν πολιτείαν, ὡς λείας ἐκράτησαν, ὡς Καρδυαίαν ἐφενάκισαν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὴν ἐκκλησίαν διέλυσεν· καὶ ὁ Πέρσης οὐκ ἐπέθηκεν τέλος τοῖς ῥήμασιν. ὀλίγας τοίνυν ἡμέρας διοχήκασι, καὶ ὁ τῆς Νισίβιδος τῆς ἱεραυλικῆς πολλάμπων τιμῆς, ὡς τὸν στρατηγὸν ἀφικνεῖται, τὰ αὐτὰ τῷ Μεδώδη ῥήματα ἐς μέσον τιθέμενος. τὸ τοίνυν καὶ τοιαῦτα τοιαροῦν ὁ στρατηγὸς τῶν Περσῶν λόγους διὰ σπουδῆς ἐς βασιλέα παρέπεμψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς τοῦ στρατηγοῦ

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ.

ΑΝδρες πολέμιοι, μὴ παραπέτω ὑμᾶς τὸ πρεσβύτιον. εἰ γὰρ τὰς γνώμας ἀμείψητε, μεταλλάξω κἀγὼ τὴν προφώνησιν· ὁ- 5
πλίσασθε τὴν εἰρήνην ἀποχρότονοῦντες τὸν πόλεμον· δόρυ καὶ ξίφος, ὡς γεγεράκασι, χαιρέτωσαν. καὶ στρατεύσασθε σύλλογα πρᾶον ὁμοῦ καὶ πιμενικὸν θέλαλλον πρέπισμα. ὁ Περσῶν βασιλεὺς τῆς εἰρήνης ἐστὶν ἐραστής· καὶ σεμνύεται ἀπεκδυόμενος πρὸς 10
τὸν πόλεμον. βασιλικὸν γὰρ ἡ τῆς εἰρήνης ἀρέσκεια, ὡς καὶ τυράννων ἴδιον τὸ φιλόνεικον. ἄνδρες τῶν αὐτῶν παθημάτων ἡμῖν κοινωνοί· μενοῦν τῶν πάντων ὁ πόλεμος μόνος ἀκήρατος. αἵματι τὴν γῆν ἐμιάναμεν· πολλάκις τὸν θάνατον ἱερήσαμεν· ζωγράφος 15
γὰρ τοῦ θανάτου ὁ πόλεμος· ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ δεχέτυπον καὶ τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν δεξιητὴς καὶ διδάσκαλος αὐτοδίδακτος. χρημάτων ἐρᾷ [τις·] ἀλλὰ πλούτῳ καὶ πενίᾳ γεγόναμεν παίγνιον, ποτὲ κρατοῦντες, ποτὲ δὲ κρατούμενοι καὶ συμμεταβαλλόμενοι 20
τοῦ πολέμου τροπαῖς, ἀΐδιον ὥσπερ τὴν μεταβολὴν ἐκαρπούμεθα. ἐκόμα τὶς τὸν ἀρίστεων χρυσῶ· μῇ τῆς ἡδονῆς τὴν ἀπιστίαν ἐκέκτητο. τί γὰρ ἀπιστότερον ἐν πολέμῳ χρημάτων, ἀμέσως μεταπιθεμένων ἐς ἄλλον, καὶ πάλιν ἐξ ἐκείνου εἰς ἕτερον· ὡς 25
ἐγρηγόρατε βλέπειν ἐνύπνιον τὸν κτησάμενον, ἢ τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ἔναγχος μεμνῆσθαι κραιπάλης. ὑμεῖς δὲ Ῥωμαῖοι τὴν παῤῥησίαν πάλαι τῷ πολέμῳ δε-

δώκα-

ΠΕΡΙ

ΠΡΕΣΒΕΩΝ

ΕΘΝΩΝ

πρὸς Ῥωμαίους.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΟΥ

καὶ ἀντιγραφέως.

ΟΤΙ Φιλιππικὸς τὸν γαμβρὸν Μαυρικίου στρατηγοῦντος, ὅπλα τῆς βασιλίδος ἐξεδήμησε πόλεως, καὶ τῆς Ἀμίδης ἐπέβη. πρεσβεύσασι Πέρσαις ἐνδόξως ὡς καθῆκε τὸν πόλεμον. πρεσβεύσαντες γὰρ Ῥωμαίοις, ζήμασι τὰς σπονδὰς σφίσι περίσασθαι, Μεβώδην τὸν σατράπην ὡς τὸν στρατηγὸν ἀπέστειλαν. καὶ οὗ ἦκε Μεβώδης ὁ Πέρσης πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ὁ στρατηγὸς ἐκκλησίαν ἐκάθισεν, ὡς ἑαυτὸν συγκαλέσαιμεν, τοὺς ταγματάρχας καὶ λοχαγοὺς ἅπασας, καὶ τῆς μαχίμου δυνάμεως τὸ ἐμφανέστερον. ὁπηνίκα δὲ ὁ σύλλογος ἐπεπλήρωτο, ὁ Πέρσης τοιάνδε τῶν λόγων ἀπήρξατο.

ρωνδόμενος ὁ Χοσρόης ἀντίχειαν τῆς ὁσίας τοῦ
ἀοιδίμου μάρτυρος Μαυρικίου μνήμης. οὕτω μὲν οὖν
ὁ Περσικὸς πόλεμος τῷ χρόνῳ ἐκληρώσατο.
ὁ δὲ λίλιος διετέλεσε καὶ τοῖς Πέρσαις
σκληραγωγούμενος.

ΠΕΡΙ

εφαγωγείται οὖν ὁ Γεώργιος ἡμέρας εἰς τὴν Περσίδα πολλάς, τῆς βασιλείας εἰσόδου μηδαμῶς τυγχάνων. ἔτι τοίνυν τῶν πραγμάτων φασιαζομένων Χοσρόῃ, εἰκότως τῷ βαρβάρῳ ὑπόνοια γίνεται μὴ ἄρα δοκοίη τοῖς Ῥωμαίοις τὸν πόλεμον. εἰσδέχεται τοίνυν τὸν Γεώργιον ὁ Βαβυλώνιος βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια· ὁ μὲν οὖν Γεώργιος τὴν τοῦ καιροῦ κτησάμενος συμμάχειν, πείθει τὸν βάρβαρον τὰς εἰρηναίας μὴ ἀναλῦσαι σπονδάς. ὅτω μὲν οὖν -- εἰκὼς ἀέκοντί γε θυμῷ ὁ Χοσρόης τὴν ἡσυχίαν ἀσπάζεται· ὁ δὲ πρέσβις ἅπαντα τὰ συγκυρήσαντα διεξοδικῶς τῷ βασιλεῖ διηγήσατο. ἀλλ' οὐκ ἐς ἀγαθὸν ἡ τῆς ἐντεύξεως ἔκθεσις ἀπέβαινε τὸ συμπέρασμα. ἔφησε γὰρ ὁ Γεώργιος εἰπεῖν τοὺς τὸν βασιλέα, ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰς ὑπήκοον τάδε διήλεκται, διὰ τὴν τοῦ πρέσβεως ἀρετὴν δίδωμι τῷ πολέμῳ τὴν λύσιν. τούτων ὁ βασιλεὺς ἀκηκοὼς, χαλεπαίνει κατὰ τοῦ πρέσβεως, καὶ γίνεται τῷ Γεωργίῳ σφαλερὰ ἡ τῆς πρεσβείας ἔμπτυξις.

Ὅτι ὁ Φωκᾶς Λίλιον χρυσονήζας ἄγγελον τῆς τυραννικῆς χρυσονίας πρὸς Χοσρόην ἀπέπεμψε, καὶ δῶρα βασιλικὰ προσεπιφερόμενον. ὁ μὲν οὖν Χοσρόης ὑπόθεσιν πολέμου τὴν τυραννίδα προσγματευσάμενος, τὴν κοσμαφθόρον ἐκείνην ἐσράπτυστο σάλπιγγα. αὕτη γὰρ λυτήριος γέγονε Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν ὑπεραγίων. ἐδόκει γὰρ κατὰ

πολέμοις λόγοις χρησάμενος, πείθει μιμῆσθαι τῆς δώρους τὸ Βάρβαρον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τῷ εἰρωνίῳ ὁ Βάρβαρος συνησάμενος, πρὸς τὴν ἀνάζευξιν ἔβλεπεν. ἔφασκε γὰρ ὁ Χαγάνος ἀπολέξεως τάδε· κρίνας ὁ θεὸς αὐτὰ μέσον Μαυρικίου καὶ Χαγάνου, αὐτὰ μέσον Αβάρων καὶ αὐτὰ μέσον Ῥωμαίων. κατηπείγετο δὲ τὸ αὐτοκράτορα τῷ εἰρωνίῳ παλεῦσαι. οὐκ ἀπὸ δὲ τρόπου τὰ ῥήματα. τῷ ὄντι γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι πολλαχαρᾴκτας τῆς εἰρωνίης γνόμενοι, καὶ τὸ πολέμου δημιουργοί, τοῖς στρατηγοῦσι μέτριοι ἐπιπίπτουσιν ἀτυχήμασιν. διομολογεῖται Ῥωμαίοις καὶ Αβάροις ὁ Ἴστρος μεσίτης· καὶ δὲ Σκλαβηνῶν ἐξουσία τὸ πολεμοῦν διανήξασθαι. ἐπεντίθεν γὰρ καὶ ἄλλαι εἴκοσι χιλιάδες χρυσοῦ τὸ ἀσυνδαῖς. ἐκ τούτου δὴ τὰ Αβάροις καὶ Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος πέρας ἐλάμβανεν.

Ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ὁ Χοσρόης ἐνεχείρει τῷ εἰρωνίῳ λυμήνασθαι, ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. ἐκ τῶν Σαρακηνῶν γὰρ ἔνοι τοῖς Ῥωμαίοις σύμμαχοι ἦσαν· καί τις ἐκ τούτων ἀπόδασμος εἰς τὴν Περσίδα χωρήσας κατὰ τὸν εἰρωνίης καιρὸν, τῇ ἐπικρατείᾳ, μέρη τινὰ τῆς Βαβυλωνίας ἐστενοποιοῦντο. ἔνθεν διαπρεσβεύεται ὁ Χοσρόης ἡξίου. διὰ τοῦτο ὁ Μαυρίκιος εἰς τὴν Περσίδα πέμπει πρέσβιν Γεώργιον, ὃς τῆς ἑῴων πόλεων Φορολογίας τὴν ἐπισκοπὴν ἐκέκτητο· τοῦτον πρωτοπρεσβεύοντα ἔπαρχον ἀποκαλοῦσι Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ Χοσρόης δεινὸν παθὼν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, παρελύπει τὸν πρέσβιν, καὶ πολλῷ τριβῷ αὐτὸν εἰς τὴν Βάρβαρον χώραν ἐπεσαγματεύετο. σκληρα-

γω-

δοντο τοίνυν Ῥωμαῖοι τὰς ἐαλωκότας τῷ Χαγάνῳ βαρβάρους· τὴν δὲ λοιπῶν λαφύρων ἀμέτοχον αὐτὴν ποιησάμενοι, διαλύσει τὸ ἀμφίβολον. ἀσμενίζας τοίνυν ὁ Χαγάνος τὴν τῶν βαρβάρων ἀποδοσιν, χώραν ἐδίδου τοῖς διαβάσεσιν. ἕτω μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ε χιλιάδας βαρβάρων τῷ Χαγάνῳ σεσῖκα καταβαλόμενοι, ἐπὶ τὰ Δριζίπερα γίνονται· ὁ δὲ στρατηγὸς ἐς Βυζάντιον. ὁ δὲ Μαυρίκιος τότῳ ἐμέμφετο, σφάλμασί τε ἀληθείας αὐτὸν σφιέβαλεν, ἀσωτίᾳ τε ἀποδεδωκότα τῷ βαρβάρῳ τὴν λείαν, καὶ ἀποχειροτονεῖ) ὁ Πέτρος.

Ὅτι τῶν Ἀβάρων ἐπιεχόντων τὰ τῆς Θρᾴκης, ἡ σύγκλητος παρήνει τῷ Μαυρικίῳ πρὸς τὸν Χαγάνον πρεσβείαν ἐκπέμψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς προσκαλεσάμενος τὸν Ἀρμάτωνα πρέσβιν χειροτονεῖ, καὶ ὡς αὐτὸν Χαγάνον ἐξέπεμψεν. ὁ μὲν οὖν Ἀρμάτων ἐς τὰ Δριζίπερα γίνεται, σὺν δώροις ἐπιφερόμενος. ὁ δὲ Χαγάνος ταῖς παρούσαις τύχαις ἀποδυρόμενος, ἐθρηνεῖ ἀχέτως τὴν ἀποβολὴν τῶν υἱῶν, τήν τε τῶν δυνάμεων λύμην. δέκα δὲ ἡμέρας ἐνδιατρίψας ὁ πρέσβις τῷ Χαγάνῳ, πρὸς λόγους ἐλθεῖν γίνεται. λῆξαι γὰρ τὸ πένθος ἔδρισεν, καὶ τὰ τῆς συμφορᾶς ἀμεθόδευτα. δωδεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ εἰσελθεῖν ὁ πρέσβις εἰς τὴν τοῦ βαρβάρου σκηνήν. ὁ μὲν οὖν πρέσβις, λόγοις ἡπίοις κολακεύει τὸν βάρβαρον. ὁ δὲ, δυσανασχέτως εἶχε τὰ βασιλικὰ καταδέξασθαι δῶρα, μόνον δὲ τὸ τῆς προαγωγίας ἐπιφερόμενος, ἔχθρᾶν ἄδωρα δῶρα. καὶ γοῦν ὁ πρέσβις,

τεθαύμακα τ̃ τροχῶν τὰ κινήματα ἀνώμαλον ἔχε-
τὴν κίνησιν. τὰ τοίνυν τούτων μέρη μεταφερόμενα,
αὖθις καταχθόνια γίνεται· καὶ ἔμπαλιν τὰ ὑπερκεί-
μενα, μετ̃ τοῦτο ἀπαγωγίζεται. τούτων τοιγαροῦν ἀκη-
κόατε τὸν Σέσωστριν, παιδαγωγῆναι μὴ μέγα φρονεῖν, 5
νομοθετῆσαί τε τοὺς βασιλικοὺς αὐχένας τῷ ζυγῷ
ἀφεθῆναι· εἶτα ἡμιόνοις τὴν ὁλκὴν ἐπιτρέψαι.
ταῦτα σὲ παιδαγέτω, Χαμάνε, οὐδὲν ἀπιστότερον δι-
πραγίας. ὁ μὲν οὖν Χαμάνος, ἀποθαυμάζας τὴν
ἐπιείκειαν τοῦ ἀνδρὸς, κελάζει τ̃ τύφον, καταπαύει 10
τὸ θέαμα, μεταβάλλει πρὸς εἰρωνείαν σχέσιν τὰ
πρόγματα. τοιγαροῦν ὥρας ἀποσιωπήσας πολ-
λὰς, ἔφησε πρὸς Θεόδωρον, οἶδα κἀγὼ τυραννεῖν θυμὸν
ἐξοιδαίνοντα, οἶδα κἀγὼ στρατεύειν ὀργήν· ἀλλ' ὅτι καιρὸς χαλεπτήσει, Θεό- 15
δωρε. ἔσω δέ μοι κἀμοὶ τοῦτος φίλος ἐπιεικὴς, ἀγέρα-
σος τ̃ λείας μὴ μενέτω Χαμάνης. ἐπὶ τ̃ ἐμῆς γῆς
ἐπιβέβηκε· πρὸς τοὺς ἐμοὺς ὑπηκόους ἐξήμαρτεν.
ἔσω τὰ τ̃ δίπραγίας κοινά. ἐπὶ τούτοις φιλοφρο-
νησάμενος, πρὸς Πείσκον τ̃ Θεόδωρον ἐπέμπετο. 20
ὁ δὲ Θεόδωρος Πείσκῳ τοὺς λόγους τ̃ βαρβάρου δι-
ξῆλθε· καὶ ὁ Πείσκος τῇ ὑστεραίᾳ ἐκκλησίαν ἐκά-
θισεν, παρήνεσέ τε Ῥωμαίοις, κοινωνοὺς τῶν λαφύρων
ποιήσασθαι καὶ τὸν βάρβαρον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τέως
πρὸς τὸ σωφρονεῖν μὴ ἐνδημήσαντες, κατεγέλων 25
τοῦ στρατηγοῦ. ὁ δὲ στρατηγὸς, πολλοῖς καὶ ποικίλοις, καὶ
λίαν ἐντελέσι λόγοις χρησάμενος, ἔπεισε δυνάμενος
ὑπείκειν δοῦναί τι τῷ βαρβάρῳ τῆς λείας. ἀπό-

δοντο

καὶ λίαν σοφὸς διηγήματος. ἐπεὶ ἡ ἔναρξις τοσοῦτον ἔχει πρὸς ἀκρόασιν ἐπὶ τὸν βάρβαρον, ὡς οὐκ ἐλάμβανεν ἐγκοπὴν ἡ τῆς ἱστορίας ἀφήγησις. Σέσωστρον φασὶ μεγίστης ποτὲ ἄνδρα λίαν εὐδαίμονα, καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς βασιλείας ἐπιφανέστατον. τοῦτον χειμῶνι ἐπὶ τῷ πλήθει λόγος πρεσβύτης ἔρρι· τοῖς γὰρ δυνάμεσι πεφυκέναι λίαν ἀκαταμάχητον· τὸν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾶν, ὥστε καὶ μαμάξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον, λίθους τε τιμίους ταύτῃ περιβαλεῖν, ἐφιζάνειν τε ἐπὶ ταύτης τὸν βάρβαρον· καὶ τοῖς μὲν ἵπποις καὶ τοῖς ἡμιόνοις χαίρειν εἰπεῖν, τοὺς δὲ τῶν ἡττημένων βασιλέων τῷ ταύτης ζυγῷ τοὺς αὐχένας περιβαλεῖν, ἔλκειν τε ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τοὺς ἡττηκότας τοῦ βασιλέως τὸ τοῦτο ὄχημα. Ὃ πίνων Σέσωστρις μὴ μετριοπαθοῦντος ἐπὶ τῇ ὑπεραγίαις, ἀλλὰ φιλοφανῶς πολλάκις καλονειδίζοντος τοῖς ἡττημένοις τὴν συμφοράν, ἕνα ποτὲ τῶν βασιλέων φασὶ τῶν ὑποβεβλημένων τῷ ζυγῷ τοῦ ὀχήματος, ἐν μεγάλῃ τινὶ καὶ φανερᾷ ἑορτῇ τῶν Αἰγυπτίων συρρεόντων ὄχλων, μὴ ἐθέλειν ἕλκειν τὸ ὄχημα· πυκνά τε εἰς τοὐπίσω στρέφεσθαι, καὶ τὴν ἐπὶ τῶν τροχῶν κίνησιν διορᾶσθαι. ἀσυμφώνου πάντων τῆς ὀλκῆς γινομένης, διὰ τὸ μὴ μίαν σπεύδειν τοὺς ἐπὶ τούτῳ σπουδαζομένους ποιήσασθαι, ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἔφησε πρὸς τοὺς πυκνὰς ποιούμενον συστροφάς, ἄνθρωπε, τί πρὸς τοὐπίσω τὸ βλέμμα κινεῖς; τί τοὺς τροχοὺς ἱστορεῖς; ποῖ διεξέναι κέχλωας; τὸ δὲ φῆσαι μετὰ φιλοσοφίας πολλῆς πρὸς Σέσωστριν·

κθοις τελεῖν, Ῥωμαίων τῶν παρεχομένων αὐτῷ, τό τε Δάρας μὴ ἀπιζηλᾶσθαι λοιπὸν ὑπὸ τῶ καίσαρος· καί τι Χοσρόου τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς ἴσης βουληθέντος τὰς Δαλμαχὰς αὐτὶ δουῖας τῷ καίσαρι, τό τε Δάρας οὐκ ἀπαξιώσαντος ἀποκαθῆσθαι τῆ τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆ. ἐπεὶ ὁ τοῦ ἀλαζονείας Ὁρμίσδου καταφανὴ Τιβερίῳ ἐγένετο, θερους ἀπιγενομένου, πάλιν Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀθροίζας ἐνδημεῖ τῇ Περσίδι, ἐς τὰ αὐτιπέρας τοῦ Τίγριδος, καὶ ἄλλους πέμπειν ἐς τὰ ἐνδόμυχα τῆς Περσίδος κατασκέψονται.

Οἱ ἐχαλέπαινεν ὁ Χαγάνος καὶ ἐν σκότῳ δοκιμηθείσας τὴν Ῥωμαίων δυνάμεσιν, οἱ μὲν τῶν βαρβάρων λογάδες τῷ Χαγάνῳ παρήνουν ὡς ταχύ τὸν πόλεμον· ἔφασκον γὰρ μὴ ἐνδίκως αὐτὸν χαλεπαίνειν Ῥωμαίοις. μεγαλοφρόνως τοίνυν ὁ Πέρσης πρέσβιν ὡς τὸν Χαγάνον ἐξέπεμψε, Θεόδωρος ὄνομα αὐτῷ, τὴν φύσιν ἄνδρα δεξιόν τε καὶ ἐπίβολον, τὴν τέχνην ἰατρὸν, τὴν γλῶτταν ἐλεύθερον. οὗτος ἦκε πρὸς τὸν Χαγάνον ἐγένετο. ὁ μὲν γὰρ βάρβαρος φρονηματισθεὶς ἀπὶ τοῖς αὐτῷ συγκυρήσασι, λίαν ὑψαυχενίζετο, καὶ κύριον ἑαυτῆ ἔθνος ἔφασκεν ἅπαντος· μὴ πρέσβεναν τε ὅσον περ ἥλιος ἀναλείνει τὸ βλέμμα, τὴν ἀντιτάξασθαι δυνησόμενον. ὁ δὲ πρέσβις, ἰσορίας πολλῆς γεμόμενος κάτοχος, βαρβαρικὰ παραδείγμασιν ἐπαπείνα φρυάγματα· εἰπεῖν δὲ καὶ τὴν ἰσορίας οὐκ ἀνακόλυθον ἐποίησε. ἔφησε γὰρ· ἄκουε Χαγάνε παλαιοῦ τινὸς

καὶ

νοῦλος ἄσεως ἐν πρέσβεων μοίρᾳ καὶ τ' ἐγκύκλιον πλοῦτον παρὰ Ῥωμαίων ὑποδεέζοντο, ὃν αὖ συνῆκαν τῷ Χαγάνῳ ἀν' ἕτος ἐβλάσανον ἕκασον. τοῦτό τοι καὶ βασιλέα ὀκ ἀπτερόπου πρὸς ὀργὴν ὑπερέθησεν, οὐχ ἥκιστα φενακιζόμενον ὑπὸ τῶν Αβάρων λανθάνοντος, τὰ μὲν ἐξαιτοῦντος τ' ἐγκύκλιον πλοῦτον, καὶ τὰς εἰρηναίας πρεσβείας· τὰ δὲ μὴ ἀτρεμοῦντος, ἀλλὰ τὴν Θρᾴκην δῃοῦντος καὶ ἀναστάτους ποιοῦντος τὰς πόλεις ἐξοσρακίζεσθαι γοῦν ὁ Ταρμᾶς ἐπὶ τὴν Χαλκιτίδα νῆσον, ἐπὶ μιᾶς σκηνοποιούμενον ἔξ· ἐς μέχρι τούτου, ὁ τοῦ βασιλέως θυμὸς ὑπεφλέγμαινεν. ἠπάλλετο γὰρ καὶ θανάτου πρέσβεως δογματίζεσθαι. οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Χαγάνον, τῶν τε Σκυθῶν τὰς πρεσβείας ἐλυμήναντο πάντας, εἰ λόγου τε πολλοῦ πολλοὺς, τὴν Τεραπηΐδαν, καὶ Βονώσσαν καὶ Ἄκυν, ἐς Δορόστολον καὶ Σαλπίδα, καὶ τὰ Παναιὰ, καὶ Μαρκιανούπολιν, καὶ Τρόπαιον. πράγματα δέ οἱ πολλὰ παρέσχετο ἡ ἐγχείρησις. ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐς ἀπειμερέμνως τάδε παρεσκεύασο τὰ πολίσματα· καί τι μεγάλης ἐπιχειρήσεως ἐπιπνοίας αὐτῷ τ' ἀθρόας ἐπὶ φοιτήσεως, ἥ μοι ἐσὶ μάλιστα αἰσθαγώνιστον καὶ τὴν ῥᾳθυμίαν παρέχειν.

Ὅτι ὁ Τιβέριος ἀποκηρυκεύεται πρὸς Ὁρμίσδαν τ' πόλεμον τὴν εἰρήνην ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἑκατέροις γενέσθαι ἐξαιτούμενος. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ πρεσβείᾳ καταγαυρούμενος ἠξίου φορολογεῖσθαι ἐς τὸ φανερὸν τοὺς Ῥωμαίους, Ἀρμενίους τε καὶ Ἰβηρας ὑπηκόοις

ἅμα αὐτῷ ἐς βασιλέα γνέσθαι, ὅπως αὐαζωπυρήσῃ τὰς σπονδάς· καὶ εἴκοσιν ἑτέρων χιλιάδων χρυσῶν τὸ συνθήκας εἶπον ἐπ' αὐξήμαλῳ. ὁ δὲ Χαγάνος τὰς λόγους ἐσεποιήσατο Ταργίτου τε τῷ τῶν Αβάρων φύλῳ ἄνδρα ἐβλέπον, ὡς τὰ καίσαρος σὺν Ελπιδίῳ παρέπεμπε. τί πάλιν οἱ Αβαροι τὰς συνθήκας ἐμετ' οὐ πολὺ διέχεον, τῷ τε ὁμαιχμίαν εἰς τὸ φανερὸν αἱρεσιποιοῦντο, λέξω δὲ τὴν αἰτίαν, ἐπ' ἀναίνομαι. Σκύθης αἰὴρ Βολοκαλάβρα τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντα· οὗτος τὴν καὶ τὰ καίσαρος Φιλοκίνδυνον τόλμημα. παρῳνάζεται γὰρ ἐνὶ τῶν τοῦ Χαγάνου γυναικῶν, ἡδονῇ τε βραχείᾳ δελεασθεὶς, εἰς μεγάλας ἔρκυς θανάτου ἐμπέπτωκεν. ὑποπτήξας δὲ μή που τὸ κακὸν φθάσειε, καὶ περιέβλεπον ὠδίνοι τὸ ἔλεγχον, ὑποπτήξας ἐκ τῶν ὑπηκόων ἀνδρας ζ, τῷ φυγῇ ἅπτεσθαι τὸ ἀσχέτου ἐποίει τὸ φῦλον. Οὖννοι δ' ἔστι, προσοικοῦντες τῷ ἕῳ, Περσῶν πλησιόχωροι, οὓς καὶ Γέρκους ἀποκαλεῖν τοῖς πολλοῖς γνωριμώτερον. καὶ οὗ διαπορθμεύων τὸν Ἴστρον, ἅπτεσθαι τῷ λιβίδινον πόλιν φερόμενος, ἀλοὺς ὑπό τινος τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡγεμόνων τῶν ἐς Φρυγίαν συντεταγμένων τοῦ Ἴστρου, τό τε γῆθος ἐδήλου, καὶ τὰς πάλαι διατριβὰς, καὶ τῷ ἐντεῦθεν ἐπελαύνουσαν ἡδονῷ. ἐπεὶ δὲ πιθανὸς ἐδόκει τῇ διηγήσει τὰ ἀτυχήματα, ἔδοξέ τε αὐτοκράτορα ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἔδοξε πέμπεται· κἀντεῦθεν ἐδόκουν αἱ Ῥωμαϊκαὶ σπονδαὶ διαλύεσθαι· καὶ ἔδοξε γυμνοῦσθαι ὁ πόλεμος. ἔπι Ταργίτα τοῦ βασιλικοῦ ἅπτεσθαι

νον-

ὑτωσὶ θεραπεύοντα οἰδαινόμενον φρύαγμα· Κομεντίολος μεγαλοφρόνως τῷ τ γλώττης δυσχέραν ἐπεδείκνυτο· τῷ τε Ῥωμαϊκῷ ἐλευθερίαν, δίκῃ σώφρονα δεισιδαίμονός τινος, ἄχραντον θαλαμεύων καὶ μὴ διαφθείρων μοιχικῆς κολακείαις, τ ἀξιολογωτέρων βαρβάρων ἅμα τῷ Χαγάνῳ παρόντων εἶπεν· ἐπεὶ δ' ὁ μέγας οὗτος διεπεράτου τοῖς ῥήμασιν ἔλεγχος, αὐάζεσις αἵματος μέγαν τῷ Χαγάνῳ θυμὸν ἐπεκύμαινεν, τό τε πρόσωπον ἅπαν ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἐφοινίσσετο· διόλου τε τὸ σχῆμα ὑποδηλούντων, ὅτι μὴ τ πρέσβεων φείσεται, μέγιστος ἀπηώρητο τῷ Κομεντιόλῳ ἐκ τ διαλέξεως κίνδυνος. τῷ γὰρ τῶν πρέσβεων ὁ βάρβαρος διαφθείρας αἰδῶ, δεσμοῖς τ Κομεντίολον ἠτίμωσεν· ἐν ἕρκει τε ξύλων πολυκάκως τὰς πόδας ὑπέθλιβε, τό τε σκληροπήγιον διέῤῥηξε τὸ τῶν πρέσβεως. κἀντεῦθεν ἀπιχωρίῳ νόμῳ τινὶ ζημίᾳ θανάτου ἐπάλουμενος. τῇ ὑστεραίᾳ τὰ τοῦ θυμοῦ κατεπράζετο, λόγοις τε πιθανοῖς παρηγόρουν οἱ τ βαρβάρων δυνατώτατοι τ Χαγάνου ὑποπεθόντες, ὅπως μὴ δογματίσοι κατ' Κομεντιόλου τ θάνατον. καὶ πείθουσι μέχρι τῶν δεσμῶν ἀποχρήσαι ἀδικεῖσθαι τὰς πρέσβεις. ἀπολύσας οὖν ὁ Χαγάνος ἠτιμωμένους ἐς βασιλέα ἐξέπεμπε, σωτηρίαν ἀ προσδόκιμον σφίσιν αὐτοῖς δωρησάμενος.

Ὅτι τοῦ ἀπιόντος ἔπους πάλιν ὁ Ἐλπίδιος ἀπὸ τῆς αὐτῆς πρεσβείας χλοτονηθεὶς ἀπεστέλλετο. καὶ ὡς τὸν Χαγάνου ἥκοντα, ἐζήτει πρεσβυτικῷ

ΠΕΡΙ

ΓΡΕΣΒΕΩΝ

ΡΩΜΑΙΩΝ

πρὸς ἐθνικούς.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΟΥ

καὶ ἀντιγραφέως.

ΟΤΙ ΕΠΙ Μαυρικίου πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι πρὸς Χαγάνον, καὶ τὸν πόλεμον ἀπεκηρυκεύσαντο· Ελπίδιον ἐκπέμψαντες ἄνδρα εἰς συγκλήτου βουλὴν ἀγόμενον, τῆς τε Σικελίας ἡγεμονεύσαντα, καὶ τῶν τοῦ πραίτωρος ὑπατεύσαντα βημάτων· δέχεται δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον Ῥωμαίοις οὐκ ἄχαριν ὁ Κομεντίολον ἄνδρα τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως ὑπερφερόμενον σκεύεσιν καὶ Λατίνους. ἦσαν γοῦν ἄμφω τοῦ τε Χαγάνου ὑπὸ τὴν Αγχίαλον, καὶ θεὶ πρεσβέων ἠξίουν ὡς θεοστεφάχθησαν. τοῦ δὴ μὴ μετειοπαθοῦντος ὑπὸ τῆς ἀδικήμασιν, ἀλλὰ καὶ θεοπαλοῦντος αὐθαδικώτερον τὰ λεγόμενα τείχη καθαιρήσειν μακρᾷ· καὶ τοῦ μὲν Ελπιδίου ὑποχαλῶντος τῆς λόγοις, καὶ μὴ δὲ ὅτῳσὶ

ὡς Μαυρίκιος πρεσβεύσας, μᾶλλον τὸ θαῦμα δι' ἀπιστίας ἔπίσωτε. καὶ ὅπως ὁ τύραννος Κωνσταντίαν τὴν τοῦ βασιλέως Μαυρικίου γυναῖκα ἅμα τοῖς θυγατράσιν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκείᾳ ἐνεκλείσε. πρεσβεία τοῦ τυράννου πρὸς Χοσρόην τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ ἀποτυχία, καταλύσις τε τῶν σπονδῶν, πρόφασιζομένου Χοσρόης τὴν ὁσίαν διεκδικεῖν Μαυρικίου. καὶ ὅτως ὁ Λίλιος, ἧτος καὶ ὁ πρεσβεύων ἦν, ἀνεχώρησεν ἄπρακτος. αἵρεσις Ἀλεξάνδρου τοῦ συνεσωτερίου τοῦ Φωκᾶ δι' ὑπόνοιαν, ὅτι Θεοδόσιον τὸν Μαυρικίου παῖδα, ὃν ἀνεῖλε, βασιλεῖ ποιήσειε. ἐν οἷς καὶ τῆς ὅλης ἱστορίας τὸ πέρας.

σις. ὅπως τε τὰ σώματα τ̃ βασιλέων τῷ θαλατ-
τίῳ ῥοθίῳ παρεδόθησαν· ὅπι τε Φίος τε εἰς Μαυρί-
κιον· καὶ ὅπως αἱ ἀντιδόσεις τῶν ὠδ̃ε νομηθέντων
αὐτῆς εἰς Μαυρίκιον αἱ Ῥωμαϊκαὶ δυνάμεις κρί-
σει θεονοίας θείας ἐλάμβανον, ὡς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
μηδένα τῶν κοινωνησάντων τ̃ τυραννίδος ἐκ πολύ-
του πλήθους ὑπολειφθῆναι· ἀλλ' οἱ μὲν λοιμῷ, οἱ
δὲ πυρὶ ἀερίῳ, οἱ δὲ καὶ σώματι διεφθάρησαν μα-
χαίρας· ὥστε λοιπὸν Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς πρὸς
Ῥαζάτην τὸν Πέρσην πολεμεῖν ἔγνω, ἔκταξιν τ̃ στρα-
τίας ποιησάμενος, δύο μόνους εὗρεν ὑπολελειμ-
μένους τῆς φιλοτυραννικ̃ πλήθους. καὶ τότε ἤρξατο
τὸ Ῥωμαϊκὸν κ̃ Περσῶν ἐνισχύειν. μέχρι γὰρ ἂν
ἐκεῖνοι θεῖησαν, ἡ νίκη τοῖς Πέρσαις ἐνηυλίζετο. ἀνα-
αίρεσις ὑπὸ τ̃ τυράννου Δημ̃ Ἀλεξάνδρου Θεοδο-
σίου τ̃ βασιλέως τ̃ αὐτοκράτορος παῖδος καὶ Πέ-
τρου, καὶ Κομεντιόλου, καὶ Κωνσταντίνου τ̃ Λάρδου.
πλάνη τε θεῖ Θεοδοσίου ὡς ὑποφόνου. ὅπως
κ̃ Ἀλεξάνδρειαν τὰ ἀγάλματα τ̃ οἰκείας ἕδρας
ἀποφοιτῶντα, θεηγόρδυον τὸ γεγενόται καλι-
χράφῳ τινὶ κ̃ τὸ τυχὸν, ἔτω καλούμενον, ἀπὸ
δείπνου θεὸς τὰ οἴκοι διερχομένῳ. ὅπως τε ὁ Μαυ-
ρίκιος λέγει τρίτῳ μοῖραν τ̃ φόρων συγχωρῆσαι
τοῖς ὑπηκόοις, καὶ τριάκοντα δοῦναι τάλαντα τοῖς
Βυζαντίοις εἰς νευρίαν τ̃ τῶν ὑδάτων ὀλκ̃. καὶ
ὅπως ἐφιλοτιμεῖτο λαμπρῶς τὰς τῶν μαθημά-
των ἐργασίας. καὶ θεῖ τῶν γεγονότων θαυμαζόντων τῆς
τῶν αἱμάτων ῥύσεως Εὐφημίας τ̃ μάρτυρος. καὶ

ὡς

φοι τῶν τος τ̃ λιβανέαις τὴν ἔξοδον κεκωλυκότος· θόρυβοι καὶ ἐμπρησμὸς τ̃ κ τ̃ τὴν πόλιν οἰκίας Κωνσταντίνα τ̃ πατρικίου ὃν λάρδεν ἐπεκάλουν τὰ πολήθη· καὶ ἀποδία Μαυρικίου ἡ ἀπόδρασις· ὅπως κλύδωνος γεγονότος, ἐγκατὴν πρὸς τὴν ἀπόδρασιν λαμβάνει· καὶ ἀποστολὴ τ̃ Θεοδοσίου τ̃ παιδὸς πρὸς Χοσρόην, καὶ ἐπανοδος πάλιν ἀπὸ Νικαίας τῇ ὑπαδύξει τ̃ δακτυλίου, ὃν ἐν εἰς σύμβημα τῷ παιδὶ πρὸς τ̃ πατρὸς ποιηθέν. ὅπως τε πρὸς τὸν τύραννον οἱ τ̃ ἄστεος, ἐν οἷς ἡ ἑβδομίτης, προσεχώρησαν. ὅπως τε Γερμανὸς καταστάζων ἑαυτῷ τ̃ βασιλείαν ἀποτυγχάνει, τ̃ πασίνων ἀπάντων τὴν ἀνάρρησιν, διὰ τ̃ τ̃ αἱρέσεως αὐτὸν εἶναι, ὡς ἐκεῖνοι ἔφασκον, τ̃ Βενέτων. εἶτα ἀναγόρευσις ἐν τῷ ναῷ τ̃ ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῷ ἑβδόμῳ τ̃ Φωκᾶ. Κυριακὴς ἡ τῶν καὶ τὰ τ̃ βασιλίδος ἀρχιερατικοὺς ἐγκεχείρισο νόμους. εἴσοδός τε Φωκᾶ πρὸς τὰ βασίλεια· καὶ ἀνάρρησις Λεοντίας τ̃ γυναικὸς Φωκᾶ. καὶ πρὸς τὴν τῶν τόπων χάσιν τ̃ δημάρχων ἔρις. ἡ ὠθισμὸς Κοσμᾶ τ̃ δημάρχου τῶν Βενέτων ἐπὶ Ἀλέξανδρον· καὶ ὕβρις εἰς Ἀλέξανδρον, καὶ μνήμη Μαυρικίου ὡς ἤκ ἀπέθανε· ἡ διὰ τ̃ τ̃ τυραννίδα πρὸς τ̃ φόνον τ̃ βασιλέως πάλιν ὁρμή· ἀναίρεσίς τε τῶν τ̃ βασιλέως παίδων ἐνώπιον τοῦ πατρὸς ἐν τῇς Εὐτροπίου. ἡ φιλοσοφία ἡ δυσχαιρεσία τ̃ βασιλέως· καὶ αὐτὸ ἐκείνου διὰ λιλίου ἀναίρεσις, καὶ τ̃ ὑπὸ Ἡρακλείου τ̃ βασιλέως ἀρεθείσης διαθήκης Μαυρικίου τ̃ αὐτοκράτορος ἀναγνώ-

μεις εἰς τ' αὐτοπέρας τ̃ ἱερ̃ Δ διατρίβειν, ὅπως τε θεία προσέπεσεν ὁμοφὴ τῷ Πέτρῳ, καὶ ὅπως φάσις τ̃ Ῥωμαϊκῆς εἰσήρρησε δυνάμεσι· καὶ τυραννὶς σωέτη κ̃ τ̃ αὐτοκράτορος. Φωνᾶ τ̃ τυράννου ὑπὸ τ̃ πολήθους ἀναρρηθέντος, ὅπως φάσὶ Πέτρος· καὶ ὅπως ἡ φάσις Δαγγέλλεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ὅπως τὰ πρῶτα Δὰ τ̃ δημάρχων Σεργίου & Κοσμᾶ πολυπραγμονεῖ τὸ πολῆθος τῶν δήμων, & ἀρέσκεται πρασίνων μὲν ἀφ'. Βενέτων ἢ τ'. καὶ ὅπως τῖς δημοτικοῖς φιλοτιμίας παρέχετ· πρεσβεία τε τ̃ αὐτοκράτορος πρὸς τὰς στασιαζούσας δυνάμεις· καὶ ἀποστροφὴ τῆς πρεσβείας· ὅπως τε προφρουρεῖ τ̃ βασιλίδα τῶν πόλεων. πρεσβεία τε τῶν στρατευμάτων πρὸς Θεοδόσιον τ̃ Μαυρικίου υἱὸν, ἀξιοῦσα ἢ αὐτὸν, ἢ τὸν πενθερὸν Γερμανὸν βασιλέα σφῶν ἀναρρηθῆναι. γνῶσις τε τούτων εἰς Μαυρίκιον ἀφηγμένη, καὶ ὑπόνοια εἰς Γερμανὸν, ὡς αἴτιον τ̃ τυραννίδος· καὶ ἀπόλη καὶ μιῶσις τ̃ βασιλικῆς ἀπολῆς Δὰ τ̃ γαμβροῦ Θεοδοσίου· & καταφυγὴ Γερμανοῦ πρὸς τὸν νεὼν τ̃ Θεομήτορος τῶν Κύρ· καὶ Στεφάνου τ̃ ἡμιάρρενος, ὃς ἦπτερος ἐπέταντο τῖς βασιλέως παισὶ, πρὸς Γερμανὸν ἀποστολὴ, εἰς τ' ἐξελθεῖν αὐτὸν τ̃ ναοῦ, καὶ ἀπειλία· & ἡ Δὰ ῥάβδων μαστίγωσις Θεοδοσίῳ τ̃ παιδὸς ὑπὸ τ̃ πατρὸς, ἕνεκα τῆς πρὸς τ̃ πενθερὸν καταμιῶσεως. & μεταποίησις Γερμανοῦ ἀπὸ τ̃ νεῶ τ̃ Θεομήτορος ἐπὶ τὸν ἁγίαν Σοφίας. & πάλιν πρόσκλησις ἐπὶ τ' ἐξελθεῖν, καὶ ἀπείθια, Ἀνδρέου τινὸς συνεχῶς

φοι-

αὐτόν. Ὅπως αὖθις ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος στρατηγὸς στέλλεται. μάχη Ῥωμαίων καὶ Ἀβάρων, στρατηγοῦντος Πείσκου καὶ Κομεντιόλου. Κομεντιόλου μὲν ἀπομάχου φάσκοντος τοὺς στρατιώτας ὅλους, Πείσκου δὲ τῷ στρατοπέδῳ παρόντος, ἀρετεία Ῥωμαίων καὶ αἵρεσις τῶν Ἀβάρων μέχρι πεντάρων χιλιάδων. δευτέρα μάχη καὶ αἵρεσις τῶν αὐτῶν ἄχρι χιλιάδων ἑννέα. τρίτη μάχη, καὶ ἔπι τοῦ αὐτοῦ ὅλεθρος, μέχρι πέντε καὶ δέκα χιλιάδων. τετάρτη μάχη, καὶ νίκη πάλιν Ῥωμαίων λαμπρά, καὶ αἵρεσις βαρβάρων ἅμαχε παίδων χιλιάδων λ'. πέμπτη μάχη καὶ νίκη Ῥωμαίων καὶ αἵρεσις Ἀβάρων καὶ ἄλωσις. τῶν μὲν ζωγρηθέντων Ἀβάρων τριῶν χιλιῶν· ἄλλων δὲ βαρβάρων πεντάρων· καὶ ἑτέρων διχιλίων καὶ φάλαγγος, καὶ Σαβλιώνων χιλιάδων ὀκτώ. ἐξ ὧν ὁ Χαγάνος ἀπατήσας τὸν αὐτοκράτορα τοὺς ζωγρηθέντας Ἀβάρους ἀπέλαβε. πρὸς τὸν Κομεντιόλου μελαγχολίας· καὶ ὅπως τῇ τούτου ἀβουλίᾳ πλῆθος Ῥωμαίων πρὸς Φιλίππους πάλιν ἀπώλετο τῷ κρύει διώλοντο. ὡς Πέτρος αὖθις στρατηγὸς τῆς Ἑῴας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος προχειρίζεται. πρός τε τὸν γάμου τοῦ παιδὸς Θεοδοσίου τοῦ παιδὸς Μαυρικίου ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Γερμανοῦ. καὶ περὶ τῆς στοιβείας τοῦ γομένης τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ τοῦ συμβάντος ἀταξίας τῶν δήμων λιμανθέντος τοῦ βασιλέως· καὶ περὶ τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ, καὶ ἐξωμοσίας τῶν στρατιωτῶν, καὶ μονοημέρου ἐπανόδου. ὅπως Μαυρίκιος ἔστελε Πέτρον παντὶ τρόπῳ τὰς Θρᾳκώας διωά-

ρώπην, καὶ πρὸς τὴν ἀσίαν περαιωθῆναι διεμελέτησαν. πρεσβεύει δὴ οὖν ὅμως ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χαγάνον, διαρμάτωνος· καὶ δώροις λαμπροῖς καὶ προσθήκαις χρυσοῦ χιλιάδων εἴκοσι πέμπει μόλις τὴν εἰρήνην δεξάσθαι λέγονται· κεῖναι ὁ θεὸς ἀναμέσον Χαγάνου καὶ Μαυρικίου, καὶ ἀναμέσον Ῥωμαίων καὶ βαρβάρων. περὶ τῶν φανέντων ἀνθρωπομόρφων πραγμάτων ἐν τοῖς Νειλώοις ὕδασι, καὶ περὶ τῆς Νείλου ἀναβάσεως δόξαι διάφοροι· ὁ μὲν συγγραφεὺς Ἀναρχίδου τοῦ Κνιδίου τῇ δόξῃ προσπίπτει. φησὶ γὰρ οὗτος, ἀνὰ ἔτος ἕκαστον ἐν τοῖς κε' τοῦ Αἰθιοπίαν μεγάλους καὶ συνεχεῖς γίνεσθαι ὄμβρους ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι τῆς ἰσημερίας τὸ ἐν τῷ μεσπώρῳ γιγνομένης καθήκασα· εὐλόγως οὖν τὸν Νεῖλον ἐν μὲν τῷ χειμῶνι συστέλλεσθαι κατὰ φύσιν ἔχοντα ῥύσιν ἀπὸ μόνων τῶν ἑαυτοῦ πηγῶν· κατὰ δὲ θέρος διὰ τὰς ἐκεῖθεν ἐκχεομένους εἰς αὐτὸν ὄμβρους λαμβάνειν τὴν αὔξησιν. Ταῦτα μὲν οὖν καὶ ὁ ἕβδομος.

Ὁ ΔΕ ΟΓΔΟΟΣ ΛΟΓΟΣ διαλαμβάνει ὅπως ὁ Χοσρόης διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις τασσομένων λύσας τὰς σπονδὰς ἐνεχείρησε. Γεωργίου δὲ πρὸς αὐτὸν σταλέντος, αἱ σπονδαὶ μεμενήκασι. καὶ Γεώργιος ἀπεμάζετο, ὡς εἰπόντος Χοσρόου διὰ Γεώργιον αὐτὸς τηρεῖν τὰς σπονδάς, ἀλλ' ὁ διὰ τὸν βασιλέα Μαυρίκιον· ὅπως τε Κωνσταντίνου θεοδοσίας κελεύει, καὶ διαλλαγαὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατευμάτων πρὸς αὐτόν.

καὶ τῶν ἐν Δαλματίαν βαρβάρων ἠρέσευσε. ὅπι τὸ ἐνδιάθημα δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Μανουὴλ ἐπαναστάσεις μοναχός τις τὸν αὐτοῦ θάνατον, καὶ τὸ τέκνων· ξίφος γὰρ γυμνώσας ἀπὸ τοῦ φόρου μέχρι τῶν ἐπαυλίων τῶν ἀνακτόρων Δυρραμίων, αὐτόν τε Μανουὴλ καὶ τὰ τέκνα ξίφει τιθέναι ἐπεγείρουσεν. ἀλλὰ καὶ Ἡρωδιανός τις τῷ βασιλεῖ διέπεμπε τὰ συμβησόμενα ἐκ τοῦ συμβαίνοντος λοιμοῦ τοῖς στρατεύμασιν· ὡς ὁ Χαγανὸς ἐπιδοξῶν φιλανθρωπίαν ἐπιμηνίους σπονδὰς τοῖς λιμώττουσιν ἔδωκεν, ὡς ἂν ὁ ἐπισιτισμὸς ἀπὸ τῶν βαρβάρων τοῖς Ῥωμαίοις ἀδεὴς ἔσοιτο· καὶ ὡς ἐρώμασιν ὑπὸ Πέτρου φιλοτιμηθείς, ὅτι καὶ Μυσίαν ἐχώρησεν. ὡς σωπῶν ὁ Χαγανὸς περὶ τὴν Μυσίαν ἐπὶ Κομνηνὸν μάχην· ἐπιβουλὴν ἢ Κομνηνόλου, διαφθείρεται ὑπὸ τῶν βαρβάρων τὸ Ῥωμαϊκὸν, καὶ φεύγει Κομνηνόλος, καὶ ἐπὶ Δεξίπερα τὴν πόλιν ἐπιγίνεται, καὶ ἀποπέμπεται τοῦ πόλεως ὡς φυγὰς, καὶ ἐπὶ τὰ μακρὰ ἐπιγίνεται τείχη· οἱ δὲ βάρβαροι κατόπιν ἰόντες, πρῶτον τὰ Δεξίπερα αἴρουσι, καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ μάρτυρος ἐμπρήσαντες νεὼν, καὶ τὸ σῶμα τῆς θήκης ἐκσύραντες ὕβρισαν. θεία ἢ δίκη μεμῆλθε τοὺς ὑβρισὰς τοῦ μάρτυρος. ἐπτὰ γὰρ παῖδες τοῦ Χαγανοῦ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βυθῶσι ἐπιληφθέντες ἐτελεύτησαν. Κομνηνόλος ἢ μετὰ τῶν θορύβων ἐνδημεῖ τῇ Κωνσταντίνου πόλει· οἱ ἢ βάρβαροι τοῖς μακροῖς ἐπολιορκάζουσι τείχεσι, καὶ οἱ τοῦ Βυζαντίου ἐπιπόνως ἔδεισαν, ὡς καταλιπεῖν δυ-

κια περὶ τ̃ Μαυρουσίων τῶν συγκραφέντων κ̃ῖ Καρχηδόνος τ̃ πόλεως· καὶ ὅπως τῇ τ̃ Γενναδίου τόλμῃ ὁ πόλεμος ἔσβεσε. κ̃ περὶ τ̃ κομήτου τ̃ φανέντος ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. περὶ τ̃ ἐμφυλίου πολέμου τ̃ γενομένου τ̃ῖς Τούρκοις· καὶ ἐν ἐκθέσει, τὰς περὶ τ̃ τ̃ Τούρκων πολιτείας· κ̃ ὡς τ̃ ἐθναρχίαν τῶν ΕΦθαλιτῶν ὁ Χαγάνος τ̃ Τούρκων ἀνελῶν, τ̀ ἔθνος ἐδουλώσατο· ἔπειτ̃ κ̃ τὸν Ἄγαρ τ̀ ἔθνος. κ̃ δὴ κ̃ τὸν κέλχ ἄχρι τριάκοντα μυριάδων διέφθειρεν. ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπαναστάντα αὐτῷ τ̃ Ῥοὺμ ἀνελών, ἐπινίκιον ἐπισολὴν Μαυρικίῳ τῷ αὐτοκράτορι ἔστειλεν· ἐδουλώσατο δ̃ καὶ Ἀβάρους. διέξεισι δ̃ κ̃ περὶ τῶν Ταύρας ἐθνῶν, κ̃ περὶ τ̃ Νουκρί· ἐν οἷς οἱ Ἄβαροι ἡττηθέντες διεσπάρησαν· κ̃ περὶ τ̃ Οὔαρ καὶ Χοιὼ τῶν ἐθνῶν, ἐξ ὧν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἀπόμοιρα τῶνδε τῶν ἐθνῶν ἐνδημεῖ τῇ Ῥωμαίων, οἱ κ̃ Ἄβαροι ἑαυτοὺς ἐπεφήμισαν· καὶ ὡς ἡ Τούρκων χώρα σεσμοῦ κ̃ λοιμῶ ἀπείρασος· περί τε τ̃ χρυσοῦ λεγομένου ὄρους, κ̃ περὶ τῆς πώγης, περί τε τ̃ σκωλήκων τ̃ πιπτόντων τ̀ ἐθνη τῷ σηρικῷ, κ̃ ὡς πολλὴ ἐστὶ περὶ τὸν λεγόμενον Χουβδάν· ἡ τ̃ μεταξης γένεσις, καὶ τὰ περὶ αὐτὸν νόμιμα. κ̃ περὶ τῶν Ἰνδῶν τ̃ λευκῶν τὸ σῶμα. Διάλεξις πρὸς τὸν Πείσκον Χαγάνου περὶ ἀνδραποδισμοῦ τ̃ Σιγγιδόνος, καὶ ἀντιλογία Πείσκου πρὸς αὐτόν· κ̃ ὅπως ὁ Πρίσκος Σιγγιδόνα σώζει τὴν πόλιν. ὅσα τε κ̃ Δαλματίαν οἱ βάρβαροι διεπράξαντο, κ̃ πόλεις ἐπόρθησαν. ὅπως τε ἦγον Δοῦ... πρὸς Πείσκον καλεῖς

κ̃ῖ.

ὁ Μαυρίκιος, καὶ τῆς πολιορκίας ἀπάγει· πρεσβείαν τε Ἀβάρων πρὸς Ῥωμαίους· καὶ ὅσα τῷ Ἀρδαγάστῳ ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀπήντησε δυνάμεως. ἔτι δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν Τατίμερον, ἀνδραγαθία τε τοῦ Ῥωμαίων ταξιάρχου Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀνδραγαθία Ῥωμαίων· καὶ Σκλαβηνῶν αἵρεσις· ἔφοδός τε κατὰ Ῥωμαίων πρὸς τῶν πεζῶν τάγμα τοῦ ἄρεως τῆς βασιλίδος· ὡς τὸ μὲν ἓν τῶν πεζικῶν παιδίον, τὸ δὲ δικέφαλον. ὅπως Πέρσικος ἀποκρούεται στρατηγὸς τὰ κατὰ τὴν Δρώπην μάχης, καὶ πρὸς Θεοδώρου τοῦ πρέσβεως καλέντος πρὸς τὸν Χαγάνον ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ, τῆς τε περὶ αὐτὸν παιδείας καὶ δεξιότητος.

Ὁ ΔΕ ΕΒΔΟΜΟΣ ΛΟΓΟΣ Δαλαμβάνει περὶ τῆς γεγονυίας ἀταξίας τῆς Ῥωμαίων δυνάμεσι, δρισταίαν τε Ῥωμαίων καὶ Σκλαβηνῶν, ἤτοι Γετῶν· Γέτας γὰρ τὸ παλαιὸν ἐκάλουν. καὶ περὶ τῶν ἐν ἀσήμῳ τῇ θρακῶν πόλει, Πέτρῳ τε καὶ τοῖς πολίταις συμβεβηκότων, καὶ ὡς Πιερράχος ὁ τῶν Σκλαβηνῶν δυνάμεως Φύλαρχος αὐήρηται· καὶ ἀνδραγαθία Ῥωμαίων περὶ τὰ ἀνυδρίας τὰ ἐπιχωλουθησάσης τῇς Ῥωμαίων δυνάμεσι· καὶ ὅπως τοῦ Πέτρου καταπολεμηθέντος ὑπὸ τῶν Σκλαβηνῶν, Πέρσικος αὖθις γίνεται στρατηγός. θάνατος Ἰωάννου τοῦ νησιώτου Κωνσταντίνου πόλεως, καὶ περὶ τῶν δανεισθέντων αὐτῷ χρημάτων ὑπὸ Μαυρικίου· καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ χρυσοφήμαλου· καὶ ὅπως Δι' ἀμῆς ἦλθε ὁ Φιλόσοφος ὡς ἀληθῶς αὐτοκράτωρ· τὰ δρεσθέντα τῷ δεξιρεῖ μὴ θάνατον ῥά-

περσικῆς ἐπιχώσης διὰ ζαλαμβαῦ.

Ὁ ΔΕ ΕΚΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ωδιέχθ ὅπως ἀπὸ τ πόλεως ἐξιόντι τῷ βασιλεῖ, ἐνέσκηψε κλύδων θαλάττιος, ὅπως τι περὶ Ἡρακλέαν ἐκεῖσε τ βασιλέως διατρίβοντ@, τέρας ἐγωνήθη παιδίον, μήτε χεῖρας, μήτε ὄμματα ἔχον, μήτε ὀφρῦς μήτε βλέφαρα· ωσὸς ἢ τῷ ἰσχίῳ ἰχθύος ἀρὰ ἀπερέματ· καὶ ὅπως τὸ τέρας ἀνήρητ. περὶ τῶν τρίων Σκλαβίνων τ κιθαίρας ἐπιφερομένων· οἱ ἐκ τ μερῶν τ ὠκεανοῦ ἐλέγοντ ωσὸς τ χαγάνον ἀπεσάλθαι· οἱ καὶ ἐνεφανίσθησαν Μαυρικίῳ τῷ βασιλεῖ· πρεσβεία τι φεράγκων ωσὸς τ βασιλέα, ἐφ' ᾧ συμμαχεῖν ἐπὶ δώροις· καὶ ἀποστροφὴ τ αἰτήσεως. Βόσσος καὶ Βέσσος οἱ πρέσβεις· ὁ δὲ ἀποστείλας ὀνόματι Θεοδώριχος. περὶ τ ἀγέλης τῶν ἐλάφων, καὶ ὅπως ἡ μείζων βάλλεται καὶ εἰς λόχμην τινὰ φεύγει· καὶ ὡς ἐπιδιώκεται ὑπό τινος δορυφόρου ἑτέρου τινὸς γήπαιδος· ὅπως τι ὁ δορυφόρος, διὰ τὰ περὶ αὐτὸν χρύσια, δολοφονεῖ@· ἐν ὡς χρόνῳ μακρῷ ὕστερον ὁ γήπαις δολοφονήσας φωραθεὶς, πρὸς ωδὰ δίδοται. στρατία Ἀβαρῶν καὶ Ῥωμαίων· καὶ πολιορκία Σιγγιδόνος τ πόλεως, χάροτονία τε Πέρσου τ στρατηγοῦ. καὶ ὅπως τ καὶ τὴν Δρώπην πολέμου τύχ ωσοεσήσατ· ἐν ὅπως ὁ Χαγάνος εἰς Δριζίπερα γινόμεν@, τ νεὼν Ἀλεξάνδρου μάρτυρος ἐπολιόρκησε. καὶ ὅπως ἐν Τζουρκλῷ τῇ πόλει Ῥωμαῖοι συγκλεισθέντες ὑπὸ τ Χαγάνου πολιορκῶνται. ὅπως τε δόλῳ φενακίζει τ Βαρβαρον

ὁ Μαυ-

πουζα τὸ Ῥωμαϊκὸν συμμαχεῖν Χοσρόῃ τῷ Βαραάμ· καὶ ὡς τῶν συγκυρησάντων δυτυχημάτων ὡς τὸ συμπλοκῆς Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν Χοσρόῃ. καὶ ὅπως οἱ βασιλικοὶ θησαυροὶ, τά τε περσικὰ βασίλεια ἀποκαθίσαται Χοσρόῃ διὰ Βινδοῦ. ἕνωσις τῶν ῥωμαϊκῶν δυνάμεων ἀρμενίας τε καὶ τῆς ἑώας· καὶ μάχη τῷ Βαραάμ, καὶ νίκη Ῥωμαίων ὡς φανεσάτη· ἐν ᾗ μάχῃ Ναρσοῦ στρατηγοῦντος καὶ Τοδρκησιωνὴ ἥλω, οἱ ἀπὶ τῶν μετώπων τὸν τύπον ἔφερον τοῦ σταυροῦ, ὃ ἐπέθεντο· ὡς ἐκεῖνοι διηγοῦντο, εἰς ἀπαλλαγὴν τῆς πάλαι ποτὲ πεσούσης αὐτοῖς λοιμικῆς νόσου. τὰ τῷ Γολινδοὺχ ἐν Περσίδι γενόμενα, καὶ οἷον ἐκείνη βίον ἀσκητικὸν ἠγωνίσατο. ἐπανάζυξίς τε Χοσρόου εἰς τὰ οἰκεῖα βασίλεια· καὶ περὶ τῶν σταλέντων δώρων ὑπὸ Χοσρόου Σεργίῳ τῷ μάρτυρι, πρεσβεία τε τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἅγιον, ὥστε ἐκ τῆς Ἱερεμ παῤῥησιάσασθαι· χρῖσιανὴ δὲ ἐτύγχανεν αὕτη· ἀπὶ τυχία τε τῆς αἰτήσεως, καὶ δώρων πολυτελῶν ἀποστολὴ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν νεὼν τοῦ μάρτυρος· ὅπως τε Χοσρόης τὸς κεχοινωνηκότας τῇ τυραννίδι καὶ Βινδόλιν αὐτὸν, ὡς τοῦ βασιλέως χεῖρας ἄρασθαι, θανάτῳ διώλεσε. περὶ τῶν πρεσβευσαμένων παρὰ Χοσρόου, καὶ ὡς σασάζιδαι Ῥωμαίων πράγματα τυράννοις δουλοῦνται· πρεσβεία τε Πρόκου τοῦ Χαλκηδόνος πρεσβέως· καὶ περὶ τοῦ Θεομήτορος ἀπὶ τῆς Ἀρώπης ἀγχίαλον, καὶ περὶ τοῦ σωσανήσιλος αὐτῷ * ἐν ᾗ Φάσμαλος, ὅπως τε ὑπέρεψεν εἰς τὰ βασίλεια ὁ αὐτοκράτωρ πρεσβείας

τ Μελιτινῆς ἱερέα, ἅμα Γρηγορίῳ τῷ Ἀντιοχείας χειροτονεῖ πρὸς Χοσρόην ἐξέπεμψε· πρὸς τῆς δολοφονίας Βαραμοῦ Ζαμέρδης καὶ Ζωαράμβης συνεσκεύασαν, καὶ πρὸς τοῦ φόνου τῶν εἰς τοῦτο συμφραξαμένων. πρὸς Βινδόου τοῦ Πέρσου, καὶ ὅπως δραπετεύει Περσίδα τ κζ Βαραμ ἀπιβουλῆς κοινωνὸς γεγονώς. ὅπως ἡ Μαρτυρόπολις ὑπὸ Χοσρόου ἀποδίδοται Ῥωμαίοις· καὶ πρὸς τ τοῦ Σίττα ἀφ' πυρὸς ἀναιρέσεως, καὶ ἐορταστικὴ τοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς, Δομετιανὸς ὄνομα αὐτῷ, ἐπὶ ιῃ ἀναλήψει τοῦ ἄστεος.

Ὁ ΔΕ ΠΕΜΠΤΟΣ διέξεισιν ὅπως Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἀποφεύγει τὴν ψυχὴν καταφυγόμενος ἐπέσβυσε τὸν ἐν μαρτυσι Σέργιον· ὃν καὶ τὰ λοιπὰ βάρβαρα πέρσβυσιν ἔθνη, λύσιν τῶν δυσυχημάτων ἀρεῖν· καὶ ὡς χαυρῷ χρυσῷ λιθοκολλήτῳ ἐτίμησεν. ἐντεῦθεν Τεζαδείπας ἀφ' Ῥωσὶ δολοφονεῖται Βληχάνους ὑποθήκας, καὶ πάλλα θυμήρη Χοσρόῃ σωσαντᾶ· πρὸς τοῦ ἐκδακισθέντος χρυσίου Χοσρόῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὸ Μαυρικίου τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ὡς χειρογραφεῖ Χοσρόης τ δάνεισμα, πρέσβεια τε Χοσρόου ἐφ' ᾧ ἀποσῆναι Κωνσταντινουπόλεως τ ἡγεμονίας, καὶ χειροτονία Ναρσοῦ ἀντὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἐ συμμαχία Ῥωμαίων κζ τοῦ τυράννου Βαραμ· καὶ πρὸς τῶν βασιλικῶν δώρων τῶν σταλέντων Χοσρόῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος· καὶ ὅπως τὰς κλεῖς τοῦ Δαρᾶς ὁ Χοσρόης ἀφ' τοῦ πρέσβεως Δόλβα ἀπολαβὼν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ· ἀπηγορεύσα τοῦ Δομετιανοῦ Μελιτινῆς πρεσ-

πευσα

τῆς ὠμότητος Ὁρμίσδα τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ τῆς περσικῆς ἡγεμονίας ἀφήγησις. ταῦτα μὲν καὶ ὁ τρίτος λόγος.

Ὁ ΔΕ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΔΙΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ὅπως τε Πέρσαις ἐμφύλιος ἐκρατύνετο πόλεμος· καὶ ὅσα συνεκύρησε κατὰ τὸν τυραννίδα Βαράμ τε ὁπόθεν ἦν καὶ δυτυχήματα, καὶ ἡ τοῦ Φερεχάνης αἵρεσις, καὶ ἡ Ζαδέσπα ἀποχώρησις· ὅπως τε ὑπὸ Βίνδου καθαιρεῖται τῆς βασιλείας Ὁρμίσδας· ὅπως τε ἤτησε δέσμιος ὢν δημηγορῆσαι, καὶ ὡς δημηγορεῖ· ὅπως τε Βινδόης δημηγορεῖ καὶ καταφάζεται ἐνώπιον Ὁρμίσδα ὁ παῖς. καταμαχίζεται ἡ βασιλὶς, καὶ τυφλοῦται, καὶ αὐτὸς Ὁρμίσδας· ὅπως τε ὕστερον ὑπὸ τοῦ παιδὸς Χοσρόου, ὃν ἐξήσαντο Πέρσαι βασιλείας, ῥοπάλοις ἀναιρεῖται· ὅπως τε ἀπεκεφάλισε τὸν τυραννίδος Βαράμ, καὶ φυγὴ Χοσρόου τοῦ Περσῶν βασιλέως· ὅπως τε ἀπὸ τοῦ Κιρκίσιον ὁ Περσῶν βασιλεὺς παραγίνεται ἀποχωρήσας Μαυρικίῳ τῷ αὐτοκράτορι· ὅπως τε Διαπρεσβεύεται πρὸς αὐτόν. πρὸς Βαράμ δὲ πάλιν ὅπως τε χαλεπαίνουσι ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναῤῥηθῆναι βασιλέα· καὶ μὴ τυχόντες, ἑαυτοὺς ἀνηγόρευσε βασιλέα. ὅπως ὁ βασιλεὺς Χοσρόης ἐπὶ τὴν ἱερὰν πόλιν μεγάλῃ βασιλέων αὐτῷ θεραπείαν συνεπάμενος· ὡς δὲ τῶν συγκυρησάντων Βαράμ καὶ Χοσρόῃ πρὸς τὴν Ῥωμαϊκῆς συμμαχίας· καὶ ὡς Διαπρεσβευσάμενος Βαράμ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μαυρίκιον, ἀποπέμπεται· Διαπρεσβεύεται δὲ πάλιν Χοσρόης, καὶ τυγχάνει· ὅπως ὁ βασιλεὺς τὴ

λάβετο τὸ πολέμιον· ἐπὶ ᾧ δὲ λαμβάνει ὅπως ὁ Βαράμ Τύρκους καταπολεμήσας, καὶ τὸν πολιὸν τύραννον Ὀρμίσδα τῷ βασιλεῖ ἐκεῖθεν χορηγήσας, ἤρετο μάχαιραν καὶ κεφαλὴν Σουανίας. Ῥωμαῖοι δὲ Ῥωμανοῦ στρατηγοῦντος συμπολέμησαν Βαράμ καὶ τῷ ὑπ' αὐτὸν στρατῷ, καὶ κατακράτος νικῶσι. καὶ ὡς μὲν τὸν ἦταν Ὀρμίσδας τῷ Βαράμ ἐπονειδίζων, γυναικείαν ἔσθησιν ἐνδῆται· ὁ δὲ ἀντεβάλλετο θυγατέρα Χοσρόου, ἀλλ' οὐχὶ γόνον Ὀρμίσδου, τῆς χάμμασιν ὑπεκφεύγων· ἐν ᾧ καὶ Ἀρμένιοι ὑποδήκης Σαββαλίου, τὸν μὲν σφῶν στρατηγὸν Ἰωάννην ἀναιροῦσι· τοποτηρεῖν δὲ Πέρσης ἐγχειροῦσι· Δομεντζίολος δὲ σταλεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὸν πατρίδα κατευνάζει, καὶ Συμβάπιον εἰς Βυζάντιον ἄγει. ὁ δὲ θηλείοις βοερὰ γοεράς καταδικάζει, φιλανθρωπίᾳ δὲ βασιλικῇ τοῦ θανάτου ἀπολύεται. Ὀρμίσδας δὲ Σαράμῳ κατὰ Βαράμ ἀποστέλλει. Βαράμ δὲ μάχῃ νικήσας Σαράμῳ ἐλεφάντων βοερὰν ἐποιήσατο, καὶ ἀναφανδὸν κατ' Ὀρμίσδαν ὡδήγαγε. ὁ δὲ Βαράμ ὑπὲρ τοσοῦτον δόξης ἐκεχωρηκὼς πεῖν ἢ μελετῆσαι τὰ τῆς ἀποχρώσας ὡς μεγάλα βασιλέα, μηδένα τῶν πάντων μείζονα δόξαν ἔχειν αὐτοῦ· ἐκεῖ γὰρ κουροπαλάτης [ὃν] Ῥωμαῖοι καλοῦσι· τοῦτης ἀπήλαυε τῆς τιμῆς· ἐμφερεῖ ἔχεται δὲ τῷ λόγῳ καὶ ἀναδρομὴ τῶν συγκυρησάντων ἐπὶ τοὺς πρεσβυτέρους χρόνους. καὶ σύντομος ἀφήγησις τῶν κεκινημένων ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου καὶ Τιβερίου τῶν αὐτοκρατόρων. καὶ ἐπὶ

τῆς

μὲν ἐν Κωνσταντίνῃ Πέρσης, καὶ αἱρεῖται ὑπὸ τῆς στρατιᾶς Γερμανὸς αὐτῆς στρατηγός, ἀκούσιος· καὶ τοῦ τῆς τυραννίδος κινδύνου, πολλαὶ ἀδραὶ Περσῶν συμφοραὶ τοῖς Ῥωμαίοις ἐπαπείληπτο. διὸ καὶ βασιλεὺς μὲν Πέρσον· αὐτὰπ σέλλῃ δὲ Φιλιππικὸν πάλιν στρατηγόν. ἡ δὲ στρατιὰ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξανίστατο· καὶ πολιορκεῖ μὲν Κωνσταντίνα ὑπὸ Περσῶν· ῥύεται δὲ τῶν κινδυνίων, ὁ πισάγγος αὐτῇ Γερμανός· καὶ πόλεμος Πέρσαις καὶ Ῥωμαίοις κατ' ἔτος Μαρτυρόπολιν γίνεται· καὶ νικῶσι Ῥωμαῖοι λαμπρῶς· ἅπαν τὸ Περσῶν στρατηγὸν Μαρούζα καὶ τρισχιλίων πεσόντων, χιλίων δὲ ζωγρηθέντων· καὶ διαλλάσσεται πρὸς τὸν αὐτοκράτορα δι' Ἀριστοβούλου τοῦ στρατόπεδον. γίνεται τε κατ' αὐτὸ φρέαμον Χιλιάρδων τῶν δεσμωτῶν Ῥωμαίων ἀριστεία. καὶ Γρηγόριος ὁ Ἀντιοχείας ἀρχιερεὺς Φιλιππικὸν διὰ πρεσβείας ἀποκαθίστησι τῷ στρατεύματι· ἁλίσκεται δὲ ὑπὸ Περσῶν ἡ Μαρτυρόπολις διαστᾶ δόλῳ. καὶ ἀποχειροτονεῖται Φιλιππικὸς, καὶ Κομεντιόλος αὐτ' αὐτοῦ Περσικὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος πιστεύεται πόλεμον. οἱ δὲ Γέται, ἤτοι Σκλάβοι τὰ πρὸς τὸν Θρᾴκιον ἐλυμαίνοντο. ἡ Ῥώμη δὲ πρὸς τοὺς λογγιβαρδους αἰθις ἐπολίζετο· καὶ Λιβύη τῶν Μαυρουσίων ἐπεγίνετο. Κομεντιόλου δὲ στρατηγοῦντος συμπολέμου πρὸς Σισάρβανον πολισίου Νίσιος, Πέρσαι καὶ Ῥωμαῖοι· καὶ νικῶσι καταφερόμενοι Ῥωμαῖοι, Ἡρακλείαν πρὸς φανῶς ἐνδοκιμοῦντος τῷ δόρατι. πίπτει δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς Φερόπης καὶ σκη-

ὑπὸ τῶν Χαγάνου πολιορκεῖται Βερόη, καὶ ὅπως ἀποτυγχάνῃ τῶν ἐγχειρήματος· ὅπως τε Διοκλητιανοῦ πόλιν ὁ αὐτὸς πολιορκήσας ἀπράκτῳ. καὶ ὅπως ὁ Βασιλεὺς Μανουὴλ ὑπὸ τῶν ἀγελαίων πληθυος τῶν Βυζαντίων ἐλοιδορεῖτο διὰ τὰ ὑπὸ τῶν Βαρβάρων συμβεβηκότα τοῖς Ῥωμαίοις δυστυχήματα· ὅπως τε ἐκπέμπει στρατηγὸν τὸν Ἰωάννην ὃν ἐπικάλουσι μουσάκην, ὑποστράτηγον αὐτῷ καταστησάμενος Δρόκτωνα· ὃς καὶ πολιορκουμένης ὑπὸ τῶν Ἀβάρων τῆς Ἀδριανουπόλεως συμμίξας τοῖς πολεμίοις, τὴν πόλιν διεζώσατο· διαλαμβάνει δὲ καὶ ὅπως ὁ Ἡράκλειος Φρύγιον Περσικὸν ἐνεχείρει τοῖς ὅπλοις ἑλεῖν· καὶ τοῖς Βεϊουδάες Φρυγίου, καὶ ὅπως τῷ Ἀδόξῳ ἀδελφίδι Σάπορος τοῦ σταλιώτου εἷλον τὸ Φρύγιον Ῥωμαῖοι, καὶ τὴν ἐνδημίαν ἢ φιλιππικὸν τοῖς βασίλειον ἄσυ.

Ὁ ΔΕ ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ διέξεισιν ὅπως χειροτονεῖται αὐτὸς φιλιππικὸς στρατηγὸς ὁ Πέρσης τῆς ἑῴας διοικήσεως· ὅπως τὸ φιλιππικὸς διαφθονούμενος Πέρσῃ, τοῖς Ἡράκλειον ἔγραψεν ἐμφανίσαι τῷ στρατῷ τῶν στηλῶν αὐτῶν τὴν μείωσιν, καὶ ὅτι Πέρσης τοῖς πελάζων τῷ στρατοπέδῳ, οὐκ ἀπέβη τοῦ ἵππου κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, καὶ οὕτως ἠπάτησε τὸ σταλιωτικόν. διὸ καὶ τὸ σταλιωτικὸν ὅτι τε αἱ στῆλαι ὑστέρουν, καὶ ὅτι ἠμαυρώθη, ἐσαθρίαζον. καὶ Πέρσης ἐλιθοβολοῦς τε ἀχειροποίητον, διὰ τῆς ἐκλιπαρεῖν τὸ πλῆθος ἐπέχναζεν, οἱ δὲ καὶ τοῖς λίθοις ἔβαλλον. διὸ φεύγει

μὲν

Ἡράκλιος ὁ Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος πατὴρ
τοῦ τοῦ Φιλιππικοῦ ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν πολεμίων
ἀποσταλείς, ὡς δοκεῖ, ἀφασώζεται· καὶ ὡς ἐπὶ Ζα-
βέρδαν τοῦ Πέρσου, ὅπως τῶν Χλωμάρων πλησι-
5 χίας Ῥωμαῖοι ἀπέχοντο. ἔτι γὰρ ὡς τὰ ἀθρόας καὶ
ἀλόγου φυγῆς Φιλιππικοῦ, καὶ τῆς γνωμένης ἀπα-
ξίας τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατεύμασι· ὡς τε τῆς ἐν-
εχθείσης τῷ Φιλιππικῷ νόσου. καὶ ὅτι Ἡράκλιος ὁ
Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος πατὴρ τὰς Φροντίδας
10 τῆς ἡγεμονίας ἀνεδέχετο· ὅπως τε τῆς μεσημβρι-
νῆς τοῦ Μηδικοῦ πρὸς βάλλοι ὁ τῆς Ῥωμαίων δυνά-
μεως ὑποστάτης. καὶ ὡς ἔαρος ὥρᾳ πρὸς βάλλου-
σι Ῥωμαῖοι καὶ τοὺς Περσῶν πολίτας· Διαλαμβάνει
τε ὡς Κομεντίολος καὶ τῶν Ἀβάρων στρατεύει
15 ἔχων ὑποστρατήγους Μαξίνον καὶ Κάσον· καὶ ὡς δο-
κιμοῦσιν οὔπω καὶ τῶν Ἀβάρων, ὕστερον δὲ ζωγρεῖ-
ται ἕκαστος. καὶ ὅτι Ἀνσιμοῦθ τὸν ἔξαρχον τοῦ πολιτικοῦ
Ῥωμαίων δυνάμεως οἱ Ἄβαροι ζωγρίαν ἔλαβον
καὶ κατέδραμον τὰ αὐτὰ τῷ Θράκῃ αἱ δυνάμεις
20 αὐτοῦ. καὶ Κομεντιόλου διάσκεψις εἰ χρὴ ἐπιτίθεσθαι
τοῖς Ἀβάροις· καὶ δημηγορία ἐπὶ τῷ δεῖν ἐπιτίθε-
σθαι, καὶ ἀντιδημηγορία. ὅπως φωνὴ ἐμπεσοῦσα τῷ
στρατῷ τῶν Ἀβάρων, ἄπρακτον τὴν Κομεντιόλου
ἐπίθεσιν τὴν κατὰ Χαγάνου εἰργάσατο. καὶ ὡς βου-
25 σὶ τοῦ σταλιώτου, ὅπως τε κυνηγῶν ἁλῶ ὑπὸ τῶν
Ἀβάρων, καὶ ὅπως ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων ὑποφθεὶς,
πρῶτος διὰ τοῦτο τοὺς Ἀβάρους πολιορκητι-
κὰ ὄργανα ἐδίδαξε κατασκευάζεσθαι· ὅπως τε

σεν· ὅπως τε τὴν Αρζανίνην χώραν ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς σὺν ὁμῇ παρέδωκεν· ἀρχιτία τε τῶν Ῥωμαίων δυνάμεως· καὶ ὅπως τὰ κατ' Μητρόπολιν ὁ Περσῶν στρατηγὸς κατεπόρθησε· πρεσβεία τε Περσῶν πρὸς Ῥωμαίους, πρώτη καὶ δευτέρα. ταῦτα μὲν ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ.

ΕΝ ΔΕ ΤΩι ΔΕΥΤΕΡΩι ΛΑΛΑΜΒΑΝΕΙ περὶ τὸ ὄρους τὸ Ἰξαλα· περί τε τῆς κατ' Καρδαρίαν τῶν Περσῶν στρατηγὸν ἀλαζονείας· ὅπως τε φιλιππικῶς τε καὶ Ῥωμαίων πρὸς τὸν Καρδαρίαν καὶ Πέρσας μάχη περὶ τὸ Αζαρμιον συνέστη. καὶ ὅπως ὁ φιλιππικὸς τὴν ἀκροπόλιν εἰκόνα φέρων περὶ αὐτὴν καθαγιάζων τὸ στράτευμα· καὶ ὡς νίκη ἐπιφανεστάτη τότε Ῥωμαίων ἐγένετο· ὅπως τε ἡ ἀκροπόλις πρὸς Συμεώνιν τὸν ἐπίσκοπον Αμίδης μετὰ σεβασμιότητος ἀπεστάλη. συνελθὸν ὑπὸ Ῥωμαίων τὸ βάρβαρον· καὶ φεύγει ὁ Καρδαρίγας ἐπὶ τὸ Δαρεᾶς, καὶ ὅπως οἱ Δαρεῖοι ἀπὸ τῆς ἄσεως αὐτὸν ἀποπέμποντας, διὰ τὸ καταπεφρονῆσθαι· ὅπως τε ὁ Ῥωμαίων στρατιώτης τὸ σῶμα κατέτεμε. περὶ δὲ τῆς τῶν καυδαρτοπαρθῶν τάξεως· οὕτω καλουμένων τῶν ἐν Βεροίᾳ πολὺ τῆς Συρίας τὰς διατριβὰς ποιουμένων. περί τε τῆς ἐπιστρατείας Ῥωμαίων, καὶ κατὰ τῆς Αρζανίνης, καὶ ὅπως Μαρουθᾶς καὶ Ἰώβιος οἱ ἡγεμόνες αὐτῆς αὐτομολοῦσι πρὸς φιλιππικὸν καὶ Ῥωμαίους· καὶ περὶ τὴν ἰδιωτικῆς δυνάμεως τὴν συναθροισθείσης ὑπὸ τοῦ Καρδαρίγα εἰς τὸ ἐξαπατῆσαι Ῥωμαίους· καὶ ὅπως

Ηρα-

ἐξορίᾳ ὠδηγαθέντων· στρατηγὸς ἦ αἱρεθεὶς Κομεντίολος, κ τ Σκλαβινίων ἰὼ δραγάθησε· κ ὅπως πάλιν ὁ Χαγάνος ζας ἀσπόνδας συγχεῖ. κ ὡεὶ Βοσκολόβρα τ μάγυ πόρθησίς τε ὡλείσων πόλεων Ῥωμαϊκῶν, ὑπὸ τῶν βαρβάρων· εἶτα τ πόλεμον διέξεισι τῶν Περσῶν κ Ῥωμαίων τὸν ἐπὶ τὸν νυμφίων πόλεμον, τήν τε γάμον Μαυρικίου κ Κωνσταντίνης τ Τιβερίε θυγατρός· Δαλαμβανὲ ἦ κ ὡεὶ ὃ γνωμένυ ἐμπεσημοῦ, ὃς ἐν τῷ Φόρῳ κ τὸ ὡεσείμια τ Μαυρικίυ βασιλείας σωίεβη· Ϲ ὡεὶ τῆς αἱρέσεως Παυλίνυ τ̃ γόητος· κ ὡεὶ ὃ θαύματ@· ὃ κ τ τὼ κόγχλω Γλυκερίας τ μάρτυρος, ὅπως τε Ἰωαννης ὁ πατριάρχης φιλανθρωπότερον δοκιμῶτος ἔχῃ τ̃ βασιλέως, αὐτὸς πυρὶ ὡδιδοθῆναι τ γίητα διϊσχυρίζετο, παρυφαίνων τῷ λόγῳ κ τ ἀποστολικὼ ῥῆσιν· καὶ ὅτι Παυλῖνος τε καὶ ὁ παῖς κοινωνὸς ὢν τῆς ἀσεβείας, τὼ ὅπλ θανάτῳ ἀπήχθησαν, ξίφει τὸν βίον καταστρεψάμενοι. ἔπι τε ὡεὶ τ̃ Αφούμων Ϲ Ακμαῖς τῶν Φρυγίων· ἐμὼδιέχετο ἦ τῷ λόγῳ μάχη Ῥωμαίων Ϲ Περσῶν. κ ὅπως ὁ Ἰωαννης καταστρατηγῆται ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ἔπι ἦ καὶ ὁ μέγας σεισμὸς γνόμενος κατὰ τὼ δεχὼ τ ἀναστάσεως Μαυρικίυ, κ ὡεὶ τῆς ὑπατείας αὐτ· ὅπως τε ὁ φιλιππικὸς ὁ ἐπ' ἀδελφῇ τ̃ βασιλέως Γορδία γαμβρὸς τ ἑῴας δυνάμεως ὡοχλίζε) στρατηγὸς· κ αἱ ἀνδραγαθίαι αὐτ, ἀναχώρησίς τε ἐκ τῆς Μηδικῆς τ Ῥωμαίων· καὶ ὅπως ἀνυδρίᾳ τὸ Ῥωμαϊκὸν ἐκινδύνευσε

λόγῳ πεᾶξιν ἐζάχθη πληροῦν τὸ βασιλέως. ὅπως
τε αὐτῷ τὴν θυγατέρα κατηγλύηεν· ὅπως τὲ τῇ
ὑςεραίᾳ τῆς μαυελκίου ἀναῤῥήσεως ἐτελδύτησε· καὶ
ὡς πρὶν ἢ τελδυτῆσαι αὐτὸν, εἶδεν ὄψιν λέγουσαν
αὐτῷ· τάδε σοι Τιβέριε τὸ τρισάγιον λέγει. Οἱ τύραν- 5
νοι τὸ ἀσεβείας ὀπὶ τῆς σῆς βασιλείας οὐ φοιτήσου-
σι χρόνοι. ἰῶ δὴ ἄρα ἐκεῖνα τραγῳδίας λυὸς προ-
αγόρδυσις τῆς ἀνὰ τὸν παλαμναῖον φωκᾶν ἀνοσι-
αργοῦ τυραννίδος. ἔτι ἢ καὶ ὡς πρὸς Αβδρούς ἤδη
μικρῷ πρόσθεν τὸ Σίρμιον πολιορκήσαντες, Μαυ- 10
ρίκιος ἀπονδὰς ἔθετο ἀνὰ ἔτος ἕκαστον τοῖς βαρ-
βάροις σωθέμενος ἐγκαταβάλλεσθαι δὶ ἐμπο-
ρίας λεγύρου τὲ καὶ ἑαθῆτος χρυσοῦ χιλιάδας π̄.
αἳ μέχρις ἐνιαυτῶν δύο διήρκεσαν ὑπὸ τῆς βαρ-
βαρικῆς ἀπληςίας λυθεῖσαι. ἔκθοι ἢ χιλιάδων 15
χρυσοῦ ὁ βάρβαρος προσῄτει· ἐξ ὧν λύσις
γέγονε τῶν ἀπονδῶν· καὶ ἁλίσκεται ὑπὸ τῶν βαρ-
βάρων Σιγηδὼν ἡ πόλις, καὶ Αὐγούσα καὶ τὸ Βιμινά-
κιον. πολιορκεῖται ἢ καὶ Αγχίαλος πόλις· καὶ πρε-
σβεύοντες Ελπίδιος καὶ Κομεντίολος Ῥωμαίων πρέ- 20
σβεις πρὸς τὸν τῶν βαρβάρων Χαγάνον· καὶ ἀτιμοῦν ἦν,
ἅτε δὴ Κομεντιόλου παῤῥησιασαμένου πρὸς τὸν βάρ-
βαρον. τοῦ δὲ ὀπιγνωσμένου ἕπους πάλιν Ελπίδιος
πρὸς τὸν Χαγάνον ἀφικνεῖσθαι, ὀπὶ τῷ ἑξακο-
σίας ἑκθοι χιλιάδας πρόσταθῆναι· καὶ λαβὼν Ταργήτιον 25
λυὰ ἀπὸ τῶν Αβάρων ἐς Βυζάντιον ἦκεν. ἐπεὶ δὲ
οἱ Αβαροι πολλὰ τῶν Ῥωμαίων ἐλπίζοντες, Ταρ-
γήτιος εἰς Χαλκίδα νῆσον ἐξορίζεται, μισῶν ἐξ τὴν

ἐξορίαν

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ τῦ Σιμοκάττου

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗ, ἐκ τῶν Φωτίυ.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ Θεοφυλάκτυ ἀπὸ ἐπάρχων καὶ αὐτηχαφέως ἱστοριῶν λόγοι ὀκτώ. ἔστι δὲ σύντομος ὁ Θεοφύλακτος τῷ μὲν Αἰγύπτιος. ἡ μέν τοι φράσις αὐτῷ ἔχει μέν τι χάριτος· πολλὴ γὰρ ἡ τῶν τροπικῶν λέξεων, καὶ τῆς ἀλληγορικῆς ἐννοίας καταχρῆς χρῆσις εἰς ψυχρολογίαν ἴσως καὶ νεανικὴν ἀπόφασιν ἀποπλύτει. ἐμοὶ δὲ καὶ ἡ τῆς γνωμολογίας οὐκ ἐν καιρῷ παρενθήκη, φιλοτιμίας ἐστὶ περιέργου καὶ περιττῆς· τὰ δ' ἄλλα, ὅτι ἐς μῶμον ἥκει. λέξεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῦ Μαυρικίου, καὶ κάτεισι μέχρι τῆς φωκᾶ ἀναῤῥήσεως.

ΕΝ ΜΕΝ ΟΥΝ τῷ πρώτῳ λόγῳ διέξεισιν, ὅπως ὁ Μαυρίκιος ὑπὸ Τιβερίυ τῦ βασιλέως ἀναγορεύεται βασιλεύς. Ἰωάννης κατ' ἐκεῖνο καιρὸς τῆς Κωνσταντίνυ πολιτῶν ἐκκλησίας περιεσκόπει· ὅσα τε εἰς νουθεσίαν εἶπε Μαυρικίου, Ἰωάννῃ τῷ χειραίσωρι χρώμενος ὑπουργῷ τῶν λόγων. ὃς περὶ τε αὐτὸν Μαυρίκιον καὶ τὸν δῆμον τὸν ἐν τῷ

ἀ γὰρ τὰς Δημοκρίτου σφετερίσομαι πόνους· ἀ δὲ τοῦ Αριστοτέλους εὔκλειαν ἐμαυτῷ περιάψομαι, ἀδέ πλωτοδυτήσω τοῦ [ἅ] Πλάτωνος· ἀ [ἃ] τοῦ Ἰαμβλιχον ἀστεφάνωτον καταλίποιμι, ἀ Πρόκλον, ἀ Γαληνὸν τὰς ἐν ἀπορρήτῳ κοιμψούς· ἀ Πλωτῖνον, ἀ Σωλίωνα, οὐκ Αλέξανδρον· ἀ Θεόφραστον τῇ τῆς γνώσεως θαλάττῃ· [ἀ Βῶλον] οὐκ Αἰλιανὸν, ἀ τοῦ τῆς ἀπορρήτου πλοῦτον τοῦ Πλουτάρχου. [οὐκ Αἰμβρωνα, οὐκ Ιμβράσιον ἢ Δαμάσκιον, ἢ τὸν Τιμαγένους Ἱεροκλέα.] Ἐπίδηπου σοι τοῦ τοῦ λοιπῶν ἀπορρείω καταλόγον, ἀφ' ὧν λήμματά τινα καὶ δόγματ' ἀπολέξαντες, [συνόψιν] ὥσπερ τινα σοὶ φιλοπευθοῦντι ὡς οἷόν τε ἐν ἐκδεδώκαμεν· ἀ γὰρ ἀλλοτρίῳ θέμις Πολυκράτες κόσμῳ σεμνύνεσθαι καθάπερ τὶς μυθικὸς κολοιός. ἀδὲν γὰρ ἐστ' ὃ μὴ τῆς πάλαι κατώρθωται. τὸ γὰρ ἐπιτυγχάνειν ἐπιχρόπαιδα, ἀ πάνυ τοι ῥᾴδιον. Πολυκράτης. Ἐγώ σου τῆς ἀπορρήτου ἐναμιλλᾶ Αντίσθενες [Ἐ] ἄπαμι χαίρων. ἑρμαῖον γὰρ τί μοι δοκεῖ πάντων τῶν δυσπορήτων λόγων τὴν ἀπορρήτου ἀπείληφα.

ΤΕΛΟΣ.

Πολυκράτης. λίαν ἀπεσημόνως ὦ Φίλοτης. τί τῦτ' ἐπόνθαμεν, ὅτι τὼ ἀττικὼ πυ, [ἀθρόον] ἐξῶναγ δοκῶ, καὶ τ' Θεαγμύους αἰαπολεῖν πως συμπόσιον· εἰσία γὸ Θεαγμύης ὁ Σαλαμίνιος ἐμέ τε τ' Κλεινίου Δοσίθεον εἶχε· ἦ ἡμῖν τὰ ὄψα κὴ μελιτόεσσαν. ἐγὼ τοίνυν χαίρειν φράσας τῷ πότῳ, ὅτι λιγυρὰς ἐκαλινδέμην Φιλοτίμως ὡς ἔοικε, κὴ δὴ πρός με τ' Θεαγμύην εἶπεν· ἆρ' ὁρᾷς ὦ Πολύκρατες, ὡς ἆρ' οἷόν τι μύας ἀττικῆς μελίττης κεραΐζεσθαι πόνους; καὶ τεθαύμακα τὸ λεχθέν· λίαν γὸ ἡμῖν δυσέμβατον ἡ καταγωγή. Ανθιοθένης. Θύμοις Πολύκρατες τ' ἀττικὼ κημῶσαν ἔτι θέασθαι, οἷς ἐφιζάνουσιν ἀττικαὶ πυκνότερον μέλιτται. ἐντεῦθεν τοι κὴ θριμυτέραν ἔχει τὼ ὄσφρησιν. διὸ καθάπερ ἰξῷ τινι μέλιτι ἀττικῷ ὧδε κἀθήνται μύαι· ὠθεόμεθα δ' ὅμως ἀπείργοντας ἀττικῆς μελίττης πόνους ληίζεσθαι. τῦτ' ἦν Δαρεῖος ὁ κτ' Ἑλλάδος ὠλισθάμενος. τὼ Ξέρξε παιδιέτω σοβαρότητα μύαν, ὡς ὧδε κὰν τῆς ἀττικῆς ἀπεβαίνειν θέμις καθέζηκε. Πολυκράτης. Φιλοτίμως μὲ λίαν εἰπάζω Ανθιοθενες ἐπιδείπνιον τί μοι τῇ θεωρίᾳ μελιτουργίαν ἀττικὼ διηγούμενος. ἆρά γε αὐτόματός σοι ἡ τύτων καταγωγὴ ἔνεστιν; Ανθιοθένης. Οὐ δῆτα Πολύκρατες· ἤδη που Ἑτῆς πάλαι πολλοί τινες κὴ ἀοίδιμοι καταβέβληνται πόνοι, οἷς τῷ νῷ ἐφιζάνοντες οἷά τινες μέλιτται συνελέξαμεν πρὸς μίαν ἀπεικονιζόμενον ὑπόθεσιν, ἐπ' ἐξεργασκώτερον ὡς οἷόν τε [ἰὼν] ἐπεξελθόντες τῷ λόγῳ·

ἀπιγινόμενα ὕδατα, ἀσηπότερά πως εἶναι τῶν ἄλλων ὑδάτων, διηθουμένης τῆς ἡλίου τὸ λεπτότατον καὶ ἀνάγοντος. πᾶν γὰρ τοιοῦτον ἔστιν ὁρᾶν. σήπεται γὰρ θᾶττον τὰ ἐξ ὄμβρων γινόμενα ὕδατα. Ανλιαθήνης. Πλυμιγεστάτη τῶν ὑετῶν ἡ Φύσις ὢν τυγχάνει· ἐκ πάντων γὰρ τῶν ὑγρῶν ἀνάγει ὁ ἥλιος. ἡ τοίνυν ἀνωμαλία δυσκίνητος, καὶ πρός τινα φθορὰν μᾶλλον ὁρᾷ τοῖς γε ἀσυμφώνοις τὸ διακεῖνεσθαι πρὸς φιλέστατον. ἔτι γε μὴν τὸ βαρύτατον τῆς αἰσχύνης αὖθις καταγέτω. ἐπεὶ τὸ βαρὺ πρὸς τὸ κάτω τείνει, τὸ ῥοπὴν ἐκλαμβάνειν. τὸ γὰρ λεπτότατον τὸ ἀναθυμιάσεως πνευμάτων Φύσις ἐχθρόν.

ΠΟΙΩι λόγῳ οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι ἄφωνοι καθεστήκασιν. ΙΗ'

Πολυκράτης. Ἄριστα δῆτα. ἀλλά με τῆς ἀπορίας ἐλευθερώσῃ ἐγκλήματος τῆς περὶ Φύσεως τελεσιουργήσας μοι λόγους Ανθηνιε. τοὺς ἐν Σερίφῳ βατράχους Λυσίμαχος ὁ Φαλάριδος, ἀφώνους ἔφη θεάσασθαι. Ανλιαθήνης. Ἡ τῶν ὑδάτων Φύσις, ἅτε ἂν αὐτῆς τὸ ἀφωνίας Πολύκρατες, διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα. ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερα μεταγάγοι τὸ ζῷον, λάλον ἂν οὕτως ἐνεποίησε. καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν μεταβίβασε Φύσιν, ὥσπερ τῶν τῆς Κίρκης δεσμῶν ἀφιέμενον. κυρίως δὲ βάτραχον τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπεργάζεται.

ΠΟΙΩι λόγῳ μέλιτι ἀδίκῳ οὐκ ἐπικαθῆμενα. ΙΘ'

Πολυ-

ΠΟΙΩι λόγῳ ἡ ἀμυγδαλὴ ὀψὲ ἀνθεῖ καὶ τῶν λοιπῶν καρπῶν ὀψοφόρος σημαίνει. ΙϚ'

Πολυκράτης. Δεῦρο δὴ καὶ ταύτην τὴν ἀμυγδαλῆν [ὀλίγον] ἐνθατεύσωμεν [ὦ] φίλος· ὡς ἡδύ τί μοι γίνεται, καὶ μέτριαί τινες αὐτὴν καὶ πνέουσιν αὖραι. Ἀνιαθένης. Ὄρα τὴν ἀμυγδαλῆν τῷ καρπῷ βεβρωμένην καὶ μικροῦ δεῖν τῇ φορᾷ τοῦ κυήματος καὶ τὴν γῆν κυρτουμένην καὶ μένουσαν. τοιγαροῦν ὀψοφόρος Πολυκράτης πεπαίδευται μᾶλλον. Πολυκράτης. Πόθεν δῆτα ὦ βέλτιστε. Ἀνιαθένης. Εὐκρασίαν ἀέρων ἀπαιτοῦσι τοῦτο τὸ φυτόν· καὶ τέθηλε πρὸς ὀψικαρπίαν, ὅτι πυρετὸν ἀγαθὴν ὥραν τὸ πρόσθεν τοῦτο ἐνδιαίτημα. ἀφ' ἧς ἄρξεται ὀψοφόρος ἀμυγδαλὴ γίνεται· οὐ χιόνων καὶ ἔφοδον, οὐκ ὄμβρων ἀπόῤῥοιαν ἀπαγγέλλουσα.

ΠΟΙΩι λόγῳ τὰ μὲν ἐψόμενα ὕδατα πυρὶ μονιμώτερα τῶν ἄλλων ἐστί, τὰ δ' ἐξ ὄμβρων ἀφανίζεται θᾶττον. ΙΖ'

Πολυκράτης. Ἀλλ' εἰ σοὶ δοκεῖ θᾶττον ταυτηνὶ τὴν σοὰν θᾶττον ἀπίωμεν. ὡς ὁρᾷς δὴ ψυχάζουσαν ἀπάρχεται, καὶ ὄμβρον ἀπολεῖν ἐνδημίαν τῶν πνευμάτων ὑπαισθάνομαι τὰ κινήματα. γίγνονται δέ καί τι μοι πρὸς ἀνάμνησιν μετεωρολογίας, ὦ φίλος. Ἀνιαθένης. Ἤλιθον αὖθις ἐπὶ τὸ ἐγχείρημα; Πολυκράτης. Τὰ ἐψόμενα πυρὶ νάματα, ἀνωπότερα τῇ φύσιν ἐστὶν, ὥσπερ τῆς γηώδους αὐτοῖς ἐπαναλαμβανούσης ὑσίας. ἔδει γοῦν ἔδει καὶ τὰ ἐξ ὄμβρων ἡμῖν

τῇ ἡδονῇ· ὡς ἐκ τινος ὥσπερ σηπεδονώδους γλυκύτητος, δηνόν τι κακὸν ὁ βασιλίσκος ἐβλάστησε. διὸ φθείρουσιν Αἰγύπτιοι ὅτι που ὠὰ θεάσωνται ἰβέων, ὥσπερ λύμῃ ἐσόμενα αὐτοῖς προαπκείροντες. εἴπερ οὖν Αἰγυπτίους ἐζήλωσε Πέλοψ, ἢ τὸν Οἰδίποδα ἀπέκτεινε Λάϊος, ὡς καὶ ἦλω Τροία, ἢ μητρόγαμος συμπλοκὴ αἷμα τὰς Θήβας ἐχύθη.

ΠΟΙΩ λόγῳ τὰς ἰκτερώνταις ὁ χαραδριὸς ὄρνις ἀποβρέφει. ΙΕ΄

Πολυκράτης. Πολλῷ ἔχοιμι τῷ Περικλεῖ χάριν Ἀθηναῖοι. μεγίστης γὰρ ἡμῖν γνώσεως καθέστηκεν αἴτιος. ἐπεὶ γὰρ τὸν Αἰγύπτιον πρωτίστου λόγου ἡμῖν ἐπανελθόντος, τοῦ μὲν πρὸς τὰς περὶ κεφάλας ἐπῳδὰς θεραπείας, ἄλλοτε τὰς ἀδάμαντος, εἶτα τοῦ πρὸς τὰς τῶν ἰβέων μεταλλαγὰς, νῦν δὲ πρὸς τὰς τῶν χαραδριῶν ἐμφωλεύσεις μάθησιν· ἄγε δὴ καὶ τὴν σωφροσύνην μεταμάθωμεν, τὰς ἰκτερώνταις φασὶ τὸ πάθος αὐτὰς ἀπαλλάττεσθαι, εἰ χαραδριὸς αὐτῆς ἀντιβλέψειεν· ὁ τοίνυν βάσκανος χαραδριὸς μὴ τῶν ὀμμάτων τὰς κόρας, ὥσπερ τοῦ ὑγιείας μεταδόσιν ἐπίφθονον ἔχων τὸ φρόνημα. Ἀνθηναῖος. Ἄπαγε δ' ἀτοπίας Πολύκρατες, ἄπαγε. ἐγὼ τῆς ἀλόγου βασκανίας τί μέτεσχον· ἐδὲ Προμηθεὺς παρ' ἐκείνοις κολάζεται, ἀγαθοῦ τινος τοῦ πυρὸς μεταδοὺς τοῖς ἀνθρώποις· ὀφθαλμῷ δὲ μὴ χαραδριὸς, ἐπεὶ τὸ πάθος ἀμείβεται, καὶ τὸν ὄρνιν ἀθῷον ἡ νόσος μετέρχεται. Πολυκράτης. Μέγιστον [ἐπ' ἐλαχίστῳ] ἐν ἀνθρώπου φύσει ἔνεστι φρόνησις.

ΠΟΙΩ

Ανλιοθένης. Ψυχροί τινες τὴν φύσιν οἱ τέτ-
τιγες. διὸ μὴ [θερινας] τροπὰς ἀπάρχονται τῆς ᾠδῆς,
καὶ ἡλίου ἀπερχομένου τὴν ἡδυμελῆ μεθίασι κέ-
λαδον· ὥρᾳ τι μεσημβρίας εἰσὶν ᾠδικώτεροι. πέτ-
τιξ σοὶ ἦλθα, καταπολὺ ψυχροτέρα τῆς ἄρρενος,
καὶ φύσις αὐτῇ τὴν σιωπὴν ἐγκελεύεται, διὰ τα-
σιν ἐντεῖσα ψυχρότητος· διὸ καὶ πάλαι τέττιξ σὸκ
ἔτι ἦλθα, ἀλλ' οἵα τις θεαὶ σιωπῶσα τὰ ἄῤῥη-
τα· ὥσπερ Ὁμήρῳ δοκεῖ πεφαρχεῖν, ὁ μῦθος ἀνδρει-
οι μελήσει διδάσκοντι.

ΠΟΙΩι λόγῳ τὰ τῶν ἰδέων ὠὰ διχερέσταται πέ-
κτουσι βασιλίσκους ὄφεις. ΙΔ'

Πολυκ. Ἤθελον τῷ λόγῳ. ἀλλά γε δὴ μεταθε-
τέον ὁ λόγος ἐρεῖ· δεῖται γάρ μοι ἡ θεωρία ἀφίκετο,
ἀπ' Αἰγύπτου μοι ἐνεγκαμένη λόγον σὸκ ἄμουσον.
φασὶ τὰς Αἰγυπτίας τῆς τῶν ἰδέων ὠοῖς [ἐπιβαλλό-
ειν, ἵνα] μή που κακόν τι τὰ τέτων πλεσφορήσῃ
γωνήματα· ζῶον γάρ τι δεινὸν ἐντεῦθεν ὡς ἔχον τὸ
γένεσιν ἐκθρυλλοῦσι Αἰγύπτιοι· ἆρα [μὴ] λῆρος
τὶς, ἢ μυθολόγημα τὸ λεγόμενον; Ανλιοθένης.
Οὔ μοι δοκεῖ. σοφὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς τὸ Αἰγύπτιον τὸ
ἐφεύρεμα· εἰ δέ που τῆς λόγου ἀκούειν ἐρᾷς, ἔχω
τί σοι λέξαι Φιλότης. ἥδε τέτι τὸ ὄρνεον πνὰ δυσ-
ώδη σιτούμενον· χαίρει [δὲ] μάλιστα καὶ ταῖς τῶν
ἰοβόλων ἄγραις, πολυδορώτατον ὄν. ἀλλὰ καὶ τοῖς
ὄφεσιν ἐχθρὸς, καθάπερ ὁ βασιλίσκος, πολέμιον. διὸ
καὶ περὶ ἰδέων, πολέμια ὄφεσιν. ἐμφορεῖται δὲ
σαρκῶν ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ γέγηθεν ὅτι ταύτῃ

ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν θεράκων χώρη, οὐκ οἶδ' ὅπως μιμᾶται ὁ λόγος, καὶ μεταρσιος γεγονέναι δοκεῖ, τῶν θεράκων ὥσπερ ἀπεργομένων θέρους ὑδρεύεσθαι. Ανλιθένης. Πεπόνθασι τὸ πάθος ὥρᾳ θέρους οἱ θέρακες. τὸ δὲ πάθος, ῥύσις ἔνεστι χαιρὸς, ὦ Πολύκρατες. ἐντεῦθεν ποταμοὶ καὶ πηγαὶ καὶ λίμναι ἀδέν τι χρῆμα θέρους τοῖς θέρεσιν· ἵνα μή τοι τῷ ὑγρῷ ἡ τῆς χαίρος χοιὴ ῥύσις ὑπίτασιν. ἴσασι πίνων διαίτης τέχνῃ οἱ θέρακες [οὐχ Ἱπποκράτει μαθόντες, ὅτε Μαχάωνος παιδεύθεντες, ἢ τοῦ Χείρωνος, φάρμακα, ὁρῶσι γε τὸν ἀρέθουσαν ὥραν θέρος οἱ θέρακες.] ὁρῶσι δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ῥεῖθρα· ναὶ μὴν καὶ τὸν Νεῖλον τὸν Αἰγύπτιον πελαγίζοντα· ἀλλ' ὅμως πίνειν ἐκείνοις οὐκ ἔνεστιν· ἀλλ' οἷα ταῦταλοι κολαζόμενοι δριμυτάτῳ δίκῃ τούτῳ εἰσπράττουσιν.

ΠΟΙΩι λόγῳ θήλεα τέττιξ ᾠδῆς πέφυκεν ἄμοιρος. ΙΓ'

Πολυκράτης. Εὖ σοι τῆς ὑπομήμης, εὖγε τῶν κολαζόντων, ὡς ἡδύ μοι περιπίζουσι ἐν τοῖς νεοκλάδοις τῶν κλάδων οἱ τέττιγες ὑποχούμενοι. καὶ ἵνα ἐντεῦθεν μοι καὶ τέττιγων λόγος εἰσέδυ. ἐξαίφνης ἔπεσή μοι τὰ τῆς φύσεως ἔργα. θήλεα καθάπερ τέττιξ ἄφωνος πέφυκεν, ὥσπερ αἰσχυνομένη σωφροσύνη τὸ λάλον. οὐχ ὁρᾶς κοσμίως τῷδε τῷ τέττιγι ἐφιζάνουσαν τῷ κλάδῳ ἄφωνον σιγηλῶς, ὥσπερ τὰ Πυθαγόρου διδαχθεῖσαν διδάγματα.

Ανλι-

κινητέων ἀπισύρεται. ὡς ὁρᾷς. ὑψαύχην ὁ ἵππος
αὐτῷ ζευκτοῖς πᾶσιν ὁρμοῖς τῷ χαίτῃ κεκομμένος
[ἀπιγανείᾳ πως καὶ φρυάττεται τῷ βαδίσματι,
ὥσπερ ἐμβλακεύομεν ⊙] τῷ φρονήματι. ὁ δὲ παῖς
ἔποχος τὴν ἰδίας τῇ δεξιᾷ ἐπλημμένος κέλει, ἀνα-
σοβεῖ πᾶν πρόσω τὸν ἵππον καὶ πρὸς [τὸ] ἄσυτον δρόμον
πεποίηται· καὶ γέγηθέ πως ὁ νεανίας· ἡδὺ γὰρ ἀθηλία
τὶς αὐτῷ ὑπεπέπτυχεν· θέα μοι ἡλίκος αὐτῷ λα-
γὼς ἀπηύρηται. καὶ ἵς ἐντεῦθεν μοι εἰς πεπήδηκε
θεωρία. ἀνδρὸς ἤκουσα τοῦ λέγοντος, παρ' ᾧ κέμ-
πος μυθικῶν πλασμάτων οὐκ ἔνεστι, τοὺς λαγώς.
τὰ μὲν τῶν ἐκγόνων ὠδίνειν, τὰ δὲ πατρικέναι· ἔνια δὲ
ἡμιτελῆ ἔτι φέρεσθαι τῇ μητρί Ἀνιλοθένης. Γο-
νιμωτάτη τίς ἐστιν ἡ τῶν λαγωῶν φύσις Πολύκρα-
τες. ἱκανὸν δὲ [τῶδε] πεπιστώσασθαι τὸ λεγό-
μενον· λαγὼς πατὴρ ἅπασι συνημμένος γυναικὶ,
ἐγκύμονα θᾶττον ἐποίησε, καὶ παῖδα ταχυλιθιον εἰ-
σω χαίζεται· ἡ πίνυσα σύλληψις, οὐκ οἰκείζει τοῖς
λαγῶς, ἀλλ' ἔτι τελεσφορημένων τῶν ἐκγόνων, ἀπο-
σύλληψις ὥσπερ αὐτοῖς ἀπιγίνεται. δοκεῖ μὲν
τίκτειν ὁ λαγώς· ἃ δὲ, ὠδίνει· ἃ δὲ ἡμιτελῆ ἔτι πε-
ιφέρει τῇ μητρί· Αἴγυπτον καὶ Δανάην πολυτεκνο-
τάτους ἄδουσι ποιηταί· ἀλλ' ἐκείνων ὑπέρτερος ὁ
λαγώς, καθάπου ἔφησεν ὁ Ἀβδηρίτης. τὸ δὲ πι-
στεύειν, ἀζήμιον.

ΠΟΙΩΙ λόγῳ αἱ κέραες ὥρᾳ θέρους ὑπνοῦσι. ΙΒ'
Πολυκράτης. Φυσικὰς ἡμᾶς ἀνάγκης Ἀνιλοθε-
νες πέπλακας, ἐθράσυνε τὴν μοι περὶ λαγῶν διηγούμε-

ΠΟΙΩι λόγῳ τὸ τράγιον αἷμα ῥωμαλάπτει τὸν ἀδάμαντα Ι΄ Πολυκράτης. Ταῖς φιλοπευθέσι ψυχαῖς κόρος οὐκ ἔστι γνώσεως. ὀκνῶ δὴ τὸν λόγον Ανθιθένες. ὥτα γάρ μοι ὀφθαλμῶν ἀπληστότερα· τῷ τραγείῳ ῥωμαλάπτεσθαι αἵματι ὁ Κορίνθιος ἔφησε τὸν ἀδάμαντα· καὶ θεῖον τοῦτο χρῆμα [ὃ] ἀπόρρητον εἶναι δοκεῖ. φέρε δὴ ἀρχὴν καὶ πέρας [τοῦ δὲ] τῆς συνουσίας οἱ περὶ ἀδάμαντος ἐσώσαν λόγοι. Ανθιθένης. Ἤδη που σοί, Πολύκρατες, ψυχραί τινα ὃ ξηρὰν καὶ αὔικμον τὴν ἀδαμαντος ὑπεθέμεθα φύσιν· ὅθεν τοῖς ἐναντίοις ἀκόπως ὁ ἀδάμας ὑπήκοος γίνεται. αἷμα δὲ φύσις θερμή τις ἐστὶ καὶ ὑγρά. διὸ τῷ μὲν ὑγρῷ τὸ ξηρόν τε καὶ αὔικμον ὑποτάπτει· τὸ δὲ ψυχρὸν ῥωμαλάπτεται τῇ θερμότητι. Πολυκράτης. Καὶ πῶς δῆτα ὁ ἀδάμας μὴ παντὶ ῥωμαλάπτει αἵματι;

Ανθιθένης. Θερμότατον τὸ τράγιον καθέστηκεν αἷμα· ἐντεῦθεν ὡς κερατῖ καὶ ἀδάμαντι. ἤδη δέ τινες καὶ λεοντείῳ αἵματι ῥωμαλάπτουσι τὸν ἀδάμαντα, τὴν ὑπερβολὴν τῆς θερμότητος ὑπερνικῶντες αὐτοῦ τοῦ ἀμείλικτον. Πολυκράτης. Ἔνεστι γοῦν τις διαφορὰ καὶ τῶν αἱμάτων. Ανθιθένης. Πάνυ μὲν οὖν· ἔχει γάρ τινα αἷματα ἐλάφειον ἰδιότητα· ἔχει δὲ καὶ ταύρειον ἐνεργάνι διάζουσαν.

ΠΟΙΩι λόγῳ τοῖς λαγωοῖς ἀπόκρισις γίνεται. ΙΑ΄

Πολυκράτης. Ἀληθείας ἐπαγωγὸς ὁ λόγος Ανθιθένες. ἀλλὰ τὸν Αἰσώπου θέα μοι παῖδα, ὡς σπουδαίως ὑπὲρ ἀνδρείας ὑπαίζεται. ναὶ δὴ καὶ ξυνωρίδα κυνῶν

πους δὲ τῇ πολικῇ θαλάττῃ ἀπεχθάνεται· ψυχρότερον γὰρ τὸ βόρειον πέφυκε πέλαγος, ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῆς θαλάσσης γλυκύτερον· ὑπὸ πολλῶν γὰρ καὶ μεγάλων ποταμῶν ὑπορρεῖται. ἐκαντία ἢ τῷ πολύποδι τὸ τε ψυχρὸν, καὶ [τὸ] γλυκύ. ἱκανὸν δ' ἐρῶσι τὸ πεῖσαι ἀποδεῖξιν. πέτρα συμπλακεὶς ὁ πολύπους δυσαπαλλαξίας ἔχεται. διὸ γλυκὺ ὑπιχέασιν ὕδωρ τῇ πέτρᾳ οἱ πεῖσαι ἄγραν [δεινοί.] καὶ οἱ μὲν ἔχασι τὸ ζητούμενον θήραμα· ὁ δὲ, τῆς ἑαυτοῦ ἄγρας ἐξανίσταται βάσεως.

Ἡ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ἀκροάσεως.

Τὸν Σεμέλης Διόνυσον, μᾶλλον ἢ τὸν Διός· διαλήγει γοῦν ἐκ Διὸς [τῷ] Διονύσῳ ἡ γυνὴ τὸν Διὸς τοῦτον Διόνυσον, ὅτε [που] ἡμιεργὸν ἐξήμβλωσε ἡ μήτηρ, καὶ πᾶς ἡμιτέλεσος ὁ μυθικὸς ὑπῆρχε θεὸς, ὑπὸ τὸν μηρὸν ὁ πατὴρ ἐτελεσιούργει τὸ βρέφος· καὶ ὁ Σεμέλης αὖθις ἐνεγκυμονεῖτο Διόνυσος. τὰς ἡμιλέκτους τελεσιουργεῖτε μοι [λόγους] ἄνδρες διδάσκαλοι, παρ' οἷς ἔστιν ἐντέλεια. ὧδε γὰρ ἀτελεσφορήτων λογικῶν ὠδίνων ἀνέχεσθε. ἔρως ἐστὶ τῷ Πανί. ἦρα ἦν ὁ Πὰν ἑαυτῷ, καὶ φωνῆς ὑπῆρχεν ἡ πεθυμένη ἀπήχησις, εἰ καὶ τὸν Πανὸς τὸ σόφισμα διελαύθανεν. ἐφθέγγετο, καὶ τὸ ἐρωμένης ἠθαύετο· ἐπίστατο δὲ ὡδῆς, καὶ ἐστὶ ἀφανὲς τὸ πεθούμενον. ἄσωμεν τοίνυν κἀγώ· αἰτήσω γὰρ οἶδα ὁ σύλλογος, καὶ τὸ ἐρωμένων κρότων αἰσθήσομαι· εἰ καὶ παρ' ἀξίαν τῶν λεγομένων ὁ ἔπαινος.

Τὰ λεπτομερῆ ἐν τῷ Διαλόγῳ.

γύπα πίνειν ὅτι ἔστι θάλασσαν ἄρρενα ἀλλ' ἄπαν τὸ γένος αὐτοῖς ἡ τῆς θήλεος ἀπηνέγκατο φύσις. ὅπερ δπισάμενοι γύπες, τὴν ἐρημίαν δεδιότες τῶν τέκνων, εἰς δπιγονὴν ἅπαν τὸ γένος τραπέσθαι, οἷα Λημνιάδες γυναῖκες ἡρώων αἰσχόμενον σόλον θεώμεναι. εἶτα δρῶσι τὸ σόφισμα ποικίλον οἱ γύπες, αὐτὶ πέρυσι τῷ νότῳ πέσοντα. εἰ δὲ μὴ νότος εἴη, τῷ συγγενεῖ εὔρῳ ἀπολῦσι τὰς πέρυσι· εἶτα κεχλάσι, καὶ τῆς πνεύμα[τος] ἐμφορουῦντα [εἰσρέοντος,] καὶ πίκτουσι ζῶα, οὐκ ὠὰ ὑπολυέμια. διὸ πολείσιν ἐνόησε δεῖσθαι ἡ φύσις πρὸς ζώου τελεσιουργίαν [Πολύκρατες. χαλεπὴν δὲ καὶ λίαν ἐργώδες τῇ φύσει ἐπιώσαντο, ἐς πρὸς ζώου τελεσιουργίαν] πλασσουργεῖν τὸ λεπτόπαλον.

ΠΟΙΩΝΙ λόγῳ ὁ πλοῦτος τὸν πολικὸν ἀποστρέφει θάλασσαν. Θ' ¶ Πολυκράτης. Ἐγὼ μὲν ὦμην πρατολογεῖν Ἀνλιάθενες τὸ Κορίνθιον. ἐάλωμεν, καὶ τῷ τῆς ἀληθείας ἐκόντες ἐφαλλόμεθα κύρτῳ. ἆρα μέχρι τούτου τὸ τῆς σοφίας εἴη μοι φρονεῖν μέλον· δεῖται δεῖται. ὁ γὰρ ἡμιεργὸν ἅπαν μισθῷ δπισάμενος. πρὸς τὸν πόντον τὰς ἰχθύας ἅπαντας φασὶν ἐνδημεῖν· πολύποδα γὰρ πρὸς τὸ βόρδορον κέλπον μὴ γίνεσθαι. Ἀνλιάθένης. Καὶ μάλα εἰκότως Πολύκρατες. ἔστι γὰρ χῆρος ὁ πόντος πολύποδος. τὰ μὲν γὰρ τῶν ἰχθύων, ψύξεως δεῖται ὅσα που, καὶ τὰ πότιμα δπιδιώκουσι νάματα· τὰ δὲ θερμότητος ἁρᾷ, καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ἀναστρέφει· θερμοτέρα γὰρ αὕτη τῶν ἄλλων ὑδάτων καθέστηκε. πολύ-

πους

πλᾶ, ἐκ τῶν βυθῶν ἐρᾷ τῶν θαυμάτων αὐτῆναι, καὶ τας κατ' ἠπειρον θεωρίας ἐκδέχεται. [Ανιθένης. Εἴπερ οὖν αὖθις τῶν λόγων δεῖ, φράσον δή μοι φράσον, πῶς δῆτα σοι τὰ τῆς θεωρίας ναυτίλλεται; Πολυκράτης] τὰς ὠλωτῆρας ἀκήκοα χαλεπῶς φέρειν τὴν θάλατταν ἐπιόντας τὸ ἔλαιον, ὥσπερ ἴλεως ἔσεσθαι ἐντεῦθεν αὐτῷ ἐπικυμαίνουσαν μηχανώμενοι. ἔτι τοι καὶ θαλαττουργοὶ φασὶ τὰς τῶν ἰχθύων ἄγρας πράττειν εἰώθασιν. ἐπὶ ταυτὶ μὲν τὴν θεωρίαν τῷ λόγῳ, οἷα λέμβῳ γε νῦν Ανιθένες διαπορθμεύεις. Ανιθένης. [λεπτότατον ἔφυ τὸ πνεῦμα Πολύκρατες· τὸ δὲ] ἔλαιον χλιαρὸν καὶ λεῖον καθίησιν. ὀλιγαίνον γοῦν τὸ πνεῦμα διὰ τὴν λειότητα, ἀδυνατεῖ διασπείρειν τῆς ὕδασι κλύδωνα. ἐντεῦθεν ἐπιγελᾷ χαλεπῶς ἡ θάλαττα, ὅτι φιλανθρώπῳ τινὶ ἐλέῳ τὸν θυμὸν ἡμερώσαιτο.

ΠΟΙΩΝ λόγων τερπτότατον ἐγκυμονοῦσιν οἱ γύπες. Η' Πολυκράτης. Ἔπου καθέξομαι, κοὐκ ἂν ἀφείμην Ανιθένες. ἐγὼ γὰρ φιλήδονίας τὸν κέρδον ἀφήρημαι. τοὺς γύπας ἐγκυμονεῖν τερπτῆ χρόνον ὁ Κορίνθιος περατεύεται, καὶ ξένον μοι τῶν τῆς φύσεως νόμων εἶναι δοκεῖ. ἐγὼ γάρ πω πιθανὸν τι ἀκήκοα δραματούργημα. Ανιθένης. Πολλὰ γὴν τῶν ὀρνίθων, Πολύκρατες, ἐν δεῖται τῶν ἀρρένων συμπλοκῆς πρὸς τὴν κύησιν· ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐπιτήδευμα καθίησιν ἄγονα· τοὺς γὰρ γύπας ἀζωδυάσως πίπτειν φασὶ κελεύοντας φύσεως νόμους

σθαι. ἀποφεύγειν τὰς ὄφεις τὸ πήγανον, ὥσπερ πι-
νὸς αὐτὰς ἀποσοβούσης δυνάμεως. τὶς ὁ νοῦς, ἀπό-
κεινται τῷ σῷ Πολυκράτει, ὥσπερ ἔκ τινος τρίπο-
δος τὰς ἀποκρίσεις ποιούμενος. Ἀνθιθένης.
Φιλοπευθὴς ἄρα τὶς ἐστὶν ὁ Πολυκράτης. ἐμὲ γὰρ νὴ
τὴν φρόνησιν διελανθανεν. ἀλλ' ἐπεὶ σοὶ καὶ τοῦτο πρὸς
θεωρίαν ἀπέρασον, καὶ ἀπείρημένους καὶ πρὸς
τοῦτο νῦν τὸν λόγον ἔξεις ἡμᾶς. ψυχρὰν ἔπιμελῶς
καὶ ξηρὰν καὶ νυκτώδη τὴν φύσιν ὄφις ἀπείληφεν.
ἔστω δὲ αὖ τοῦτο σοὶ τῆς ἀληθείας τεκμήριον. ὥρας χει-
μῶνος ὥσπερ αὖτρων τινῶν τῶν φωλεῶν ὄφις ἐρᾷ, καὶ
πρὸς τὰ βάθη τῆς γῆς ἐναυλίζεται, ἅτε δὴ θερμοτέ-
ρων ὥρᾳ χειμῶνος, καὶ πρὸς ἀλέαν ἐχόντων ἐπι-
τήδειον ἐνδιαίτημα. αὖθις δ' αὖ θέρους, ὄφις ἐπι-
πολλάζει τῇ γῇ, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀπάζεται τοῦ
πρέμνου. καὶ οἶδεν ὄφις ὡρῶν τροπάς, καὶ ἀστρονο-
μίαν μυηθεὶς, ἢ τὰ χαλδαίων σοφίσματα πήγανον
τοίνυν [τὸ] λιβυκὸν ξηρότατόν ἐστι, καὶ ἀποψυχεῖν
ἅπαντας τοὺς ὄφεις ἐποίησεν, ὥσπερ κραιπάλην τινὰ
καὶ σκοτοδινίαν ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς ξηρότητος τοῖς
ὄφεσι παρεχόμενον.

ΠΟΙΩι λόγῳ τὸ ἔλαιον ἐπιχεόμενον τῇ θαλάτ-
τῃ γαλεώτην ποιεῖ. Ζ' Πολυκράτης. Ἄρτιος μοι
λίαν ὁ λόγος [ἀληθείας] ἐνδάλματα πρὸς φερόμε-
νος. ἐμοὶ γὰρ πάλιν ἔρως ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκδη-
μεῖν. ὅτι χάρμοι ὁ νοῦς ἀπίδοι πρὸς τὰ τῆς χέρσου
θαύματα, ἐπὶ τὴν θάλατταν δραπετεύειν ἐθέλει. ὁ
πηνίκα πρὸς τὴν τῆς θαλάττης δημιουργίαν ναυ-

πλίᾳ,

ἔλαφον; Πολυκράτης. φημὶ δὴ ἀπφράκις ἔ-
το τιθέαμαι, ὁπότε παῖς μὲν ὢν τὴν ἡλικίαν, ἀγροι-
κότερον ἢ τ νοῦν, ἡνίκα τὰ κυνηγέτα μοι ἐφαίνετ
εἰσπύθεσθαι· ὅτι αὐλῶνας καὶ γηλόφους ἐθαύ-
μαζον, καὶ τὰς ὀρῶν μοι τὰ ὑψιλόκομα ὢν ἐναυλί-
σματα. Ανθιθένης. Απαίρχομαι λέξω κἀγὼ, τί
δῆτα τὰς συνήθεις θηρεύσας δραπετεύουσιν ἔλα-
φοι τὸ κέρας ὥσπερ ἀποκεκριμένας. ἔστιν αἴσθησις
καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις Πολύκρατες, καθ' ὢν τῆς
οἰκείας σωτηρίας ἀπτλήφασι τὴν θεόγνωσιν. οἶ-
δεν ἡ σοφία τ οἰκείας ἀχλύος τὸ σόφισμα· καὶ που
θηρατὴς ἀορασίαν ἄχρας ἐνέθηκεν. οἶδε τὰ γαμ-
ψώνυχα τὴν θεὸ τῶν ὀνύχων ἀλκήν· οἶδεν ὁ λα-
γωὸς θεὸ τὸ δρόμου ἢ τ τῶν ποδῶν ὀξύτητος, κυ-
νηγέτα ἀποβουλὰς ἀποπέμπεσθαι· οἶδεν ἡ ἔλαφος
ἀποκεκραμένη τὰ κέρατα, ἀσθενεστέραν τὴν φύσιν
ἀμύνεσθαι τὰς λυπήσεις. οὕτω ἀποκρύπτει
οἷα σοφιώτης τὰς ἀσθενεῖς δεδιὼς ἀποβάπτεσθαι,
καὶ πόρρω που ἀπόμαχος εἶναι βουλόμενος, ἀφορ-
επιτέτοις ἀλγεῖ τὸ ζῶον τὴν κέραν ἀνότατα. ταῦ-
τα φύσις ἀπίστατα ἢ Φιλοσοφία μεμύηκε.

ΠΟΙΩι λόγῳ πήγανον ὄφεσιν ἐστὶ πολέμιον. ς'
Πολυκράτης. Ὡς ἀγαθὸς κυνηγέτης ὦ φίλος,
μεγίστην θηρεύεις τινὰ τῷ ἀειπάτῳ καταλήψιν,
νῦν ἡμᾶς μουσικὴ ἀειπνόησιν αὖραι καλῇ κατὰ
πλατανίστῳ, ὅθεν ἀγλαὸν ἔστιν ἀρρύσασθαι λόγιον.
δεῦρο δὴ ἀπὶ τὰ τῆς λιβύης ξεναγώγια θαύμα-
τα. ἐκεῖ γὰ τι πάνδοξον ὁ Κορίνθιος ἔφη θεάσα-

κνοιῶντας ἔστιν ὅτε οἱ ταύτης πρὸς τὸν ἄρρενα κλάδοι· σοφὸν τὶ παλαμῶνται ταύτῃ οἱ φυτουργοὶ πρὸς τ' ἔρωτα. κάλοις γὰρ αὐτὴν προδεσμοῦσι τῷ ἄρρενι, & ὅτως ἂν αἰσθήσῃ τ' ἀπολαύσεως ἡ θήλεια γένηται, καὶ ἐξανίσανται τῆς κυρτώσεως, & πρὸς τ' οἰκεῖον τὰς κλάδους ἐπανήγαγε σχῆμα· ὥσπερ διὰ τῶν κάλων τὴν τὰ ἄρρενος σοφίαν. ἄτοπον πίνυν ἀδὲν ποιεῖν τι ἢ ναρκᾶν τῆς θηρεύσεσι πάθος διὰ μέσων τῶν κάλων.

ΠΟΙΩι λόγῳ αἱ ἔλαφοι ἀποβάλλουσι τὰ κέρατα τὰς σωθῆς ἀποφεύγουσι τόπους. Ε'

Πολυκράτης. Βαβαὶ τῆ λόγου. ἀδελφὸς εὖ μάλα μοι φύσεως Ανιόθενες εἶναι δοκεῖς· ἀλλ' ἐκ τῆς θαλάττης ὅτι τὴν χέρσον μεμελῆσθαι ὁ λόγος ἐρᾷ, & μεμοχετεύθη ὅτι τὴν ὕπερον τὴν θεωρίαν ἐπείγεται. τὰς ἐλάφους ὁ Κορίνθιος ἐκνιψάσεται τὰ κέρατα ἀποβαλλούσας τῶν σωθῶν ἀποφεύγειν χωρίων, ὥσπερ αἰσχυνομένας τὴν τέως αὐτῶν ἀκοσμίαν πρόσθεν. Ανιοθένης. Δόξειε μέν τις παίζειν ἴσως τὸν Περικλέα Πολύκρατες, ἢ κορυβαντιῶντα ὡς & μεμηνέναι, φιλοσόφου τινὸς τ' ἀποφθέγματα προβαλλόμενον. ἐγὼ δ' τὸν ἄνδρα τεθαύμακα, καὶ τὸ φιλόκαλον γεραίρω τ' γνώσεως. ἀλλ' εἴ σοι δοκεῖ πρὸς ταυτὶ τὸ πλάσμα κάθηται μικρόν· ἀμφιλαφὴς γὰρ ὁ πλάτανος, τὸ τε ἄνω τ' ὕψος & τὸ σύσκιον παγκαλόν. Πολυκράτης. Πρόαγε δή. Ανιοθένης. Ἆρα γε ὦ παῖ Σωσίᾳ, οἶει δ' ἄρα οἶει τὸ κέρατα ἀποβάλλειν τὴν ἔλα-

χόμενος. ἐγὼ δέ σου Πολύκρατες μικροῖς τισὶ ῥήμασι ψυχαγωγήσω τὸν ἔρωτα. Πολυκράτης. λέγεις αὖ ὦ Ἰωνικὸς. ἀστεῖοι γάρ μοι δοκοῦσι καὶ δημοφελεῖς οἱ λόγοι τοῦδε εἶναι· ἀμὴ σου ἀπολειφθείσης τὴν μέρον, οὐ μὰ τὸν ἐμὸν βέλτιον ἔρωτα. Ἀνθιθένης. Εὐπαθεστάτως ὁ ἀὴρ τῷ φύσιν κληρωτικῶς ἀπενειμάτο· διηκὴς γὰρ καὶ διαφανὴς ἐφάνη ὁ κόσμος. ἔτω γὰρ αὐτὸν θεῖαι φροντίδες λυπὲς δεδημιουργήκασιν ἄριστα. ἵνα πως συμπάθειά τις καὶ ἐνέργεια δι' ἐκείνου αὐτὰ τὰ πρόσω τοῦτο χωρίον συμβαίη. πολλῶν τοίνυν παθῶν καὶ ἐνεργειῶν αἴτιος ὕπος. πῶς γὰρ οἱ ταῖς ὄψεσι νοσοῦντες τὰς ὁρωμένας σφᾶς πολλάκις τοῦ πάθους κοινωνοὺς ἐποιήσαντο· ναὶ μὰ τὸν περιέχοντος ἀέρος μεταχμίου διαλυθῆναι ῥώσεως ἐνόντος ἡμῖν καὶ φαυλότητος. ὁκοῖον διὰ τοῦ ἐνόντος ἀέρος καὶ ναρκῆσαι ποιεῖν τὸ πάθος ἅπτεσθαι τῆς αὐτῷ πλησιαζούσης, εἰ μὴ ταύτης ἐφάψοιντο. ἐρῶ δέ σοι καὶ τόδε τι μέγιστον. ἡ μαγνῆτις, λίθος καὶ ἡ σιδήρου ἕλξις λίθον φασὶ, τοῦ σιδήρου διέχηκε, καὶ ὅμως διὰ μέσου τοῦ ἀέρος ὁρῶμεν τὴν ἐνέργειαν προβαλλομένην τὸν λίθον. ἡ δὲ καὶ περὶ τὸν φοίνικα τὸ φυτὸν γινομένη συμπάθεια ποίαν διάνοιαν οὐκ ἐξίσησι; ποίαν ἀκοὴν οὐκ ἐκφόρησε θαύματος [ὅτι τοῦ φοίνικος τοῦ φυτοῦ]; ἄλλως τε τοῦ ἡλέος διακέκλιται ὑγρός. εἶτα πλησίον ὄντων ἀλλήλων τοῦ τε ἄρρενος καὶ τοῦ ἡλέος, ἴδοις ἂν τὴν ἡλέαν καθιεῖσαν τοὺς κλάδους, οἷα κέμπουσα ἐρωτικὴν τῷ ἄρρενι καὶ συμπλοκῆς ἀφιεμένην καὶ ὀργῶσαν * ἐπαύδουκ ἐξι-

λίαν νωνεχόντως ὦ φίλος. ἀλλ' ὅρα μοι τὸ Α-πελλοῦ Ἀντιφάνες πίνακας. τεθαύμακα τὴν γραφῆς αἶερ τὸ κόσμιον. θέα μοι τὸ ἰνδικὸν τουτὶ ζῷον, ὅπως ὁ δημιουργὸς τὴν γραφῆς διεποίκιλεν ἄρτιον. λόγος τὶς ἐστὶν ἐλέφαντα μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν αὖ ἐπιθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νάματα. Ἀντιφάνης. Οὐκ ἀπίθανον τὸ λεγόμενον. μορμολύττεται σκιαὶ τὶν αὐτὸ ἐν ὕδατι ἐλέφας θεώμενος. διὸ καὶ τὰς ἰνδοὺς ἀπιτηρεῖν ἀσέληνον νύκτα φασὶν ὁπηνίκα διαπορθμεύσωσι τουτὶ δι' ὑδάτων τὸ ζῷον· τὸν μυθικὸν ναρκισσον παιδεύει ἐλέφας, τὴν ἑαυτοῦ σκιαὶ ἀποστρέφεσθαι καὶ τῶν ξένων τὴν φύσεως ἐρώτων ἀπέχεσθαι.

ΠΟΙ Ωι λόγῳ ἡ νάρκη διὰ μέσου τῶν κάλων τὴν ἐπωνύμως μεταδίδωσι πάθους, καὶ τὴν θηρευτῶν νάρκῶσιν αἱ χεῖρες. Δ' ¶ Πολυκράτης. Ἄγαμαι τὴν θεωρίας τὴν δυνάμιν. ὡς δεινὸς εἶ καὶ μικρὰν φύσεως λόγους μετέρχεσθαι. ἀλλ' ἄγε δὴ τὰς περὶ νάρκης φιλοσόφους μοι λόγους· καὶ ἡ σοφὴ τὸ Κορινθίου γλῶτται νάρκησε τὰ περὶ νάρκης μεγαλαυχουμένη προβλήματα. τὰς θαλαττουργοὺς ἔφασκεν, ὅπόταν νάρκη τῷ κύρτῳ ἁλῶ, τὰν χεῖρε πάσχων δι' ὑδὸς τοῖς κάλοις* ἀφελκόμενη, τὸν κύρτον. πῶς δῆτα ὦ πᾶν, διὰ τῶν κάλων τὰς θηρατὰς τὸ ζῷον ἀμυώσεται; Ἀντιφάνης. Ἐπὶ τὴν θάλατταν τῶν θαυμάτων ὡς Περικλῆς τὴν γλῶτταν κεκίνηκας. εἶσω τῶν ὅρων γνώσεως, τὴν σὴν διάνοιαν ἐπέχε ἀτλαντικὴν ὥσπερ πέλαγος θεωρίας ἰσορρῆσαι γλιχόμενος.

ἐνοπλισώμεθα πρὸς ἕλκημα. Ανλιοθένης. Ὀλὶ βάλλ, πύθου.

ΠΟΙΩι λόγῳ τὰ περὶ τ' ἀετῶν ὑπλιθέμενα τῆς τῶν ἄλλων ζώων πηροῖς φθοραὶ αὐτῶν ἀπερ-
5 γάζε). Β' ¶ Πολυκράτης. φθείρειν ἔφασκε τ' ἀετῶν τὰ περὶ ὑπλιθέμενά πως καὶ συμπλεκόμενα τῆς τῶν ἄλλων ζώων πηροῖς, ὥσπερ καὶ ταῦθα τύραννον ὁ ἀετὸς εἶναι βουλόμενον· ἐκ τῆς κόμης γυμνόμενος, ὃν ἦν βασιλικῆς ὑπαβαίνειν
10 δωρεᾶς πρόφασιν. τίς ὁ λόγος Αντιοθένες; ἔρχε μοι φύσεως διηγοῦ. Ανλιοθένης. Ὦ τᾶν Κορινθίω· ὡς μυστικῆς τινὸς ὑπῆκται ὁ σοφιστὴς ἀξιόχρεως. αὐτὰρ γοῦν λέξω τί σοι Πολύκρατες. σὺ δέ μοι ἠρεμαῖον ὑπίθες τὸ οὖς, καὶ σφριγώσας ἀκούσῃς
15 φωνῆς, οἵα τις ἰθακήσιος ἐπ' αὐλᾶς ποτὲ τὰς ὑπερκύκλους μελῳδίας γόμενος. Πολυκράτης. λέγε νυν ἅπερ ὦ βέλτιστε. Ανλιοθένης. Δυσωδέστερον πλεῖον ἀετὸς ἐν πυθέῃ τοι κῆτος λείψανα τ' ἑαυτοῦ ἥρπασε, οὐκ αὖ αὖθις ἐπέλθοι ποτὲ, ὧδε χθιζὸς
20 ὦ φίλος; ἥρπασε τυχήσαν· ἄδηλα γὰρ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις ἐστὶν. αὐθήμερον γοῦν φαίνεται, οἷα φυσέως τινὸς κῆτος ἐρπύσας λείψανα δείπνου γόμενα. διὸ καὶ φθαρτικὰ πως τῶν ἀετῶν τὰ περά. σηπεδονώδης γάρ τινος μετέχουσι φύσεως· κοὐδὲν αὖ σωτείη ἐπ-
25 εράπαξ κόμης ἀετῶν περὰ πλησιάσαντα· θᾶττον γοῦν ἀπολώλασιν.

ΠΟΙΩι λόγῳ οἱ ἐλέφαντες ὑ πρότερον πίνουσι πεῖν αὖ ὑπὸ θολώσωσι τὸ ὕδωρ. Γ'

εἰνθιος ἐνέλῶν τῆς δεσμοῖς ὥσπερ ἐν Σκυθικῷ λαβυρίνθῳ τινὶ τῷ δυσεκβάτῳ τῆς θεωρίας ἀποκλείσας ᾠχετο. Ἀντιφάνης. Ἐρῶσι τὶ φύσεως ἔργον Πολύκρατες, ἐπεὶ σὲ φιλότιμον καὶ λόγων μυσικῶν ἐρασην ὑπαναθαίνομαι· φίλῳ γὰρ μηδὲν ἄγνωστον ἔχοι μι καλὸν, τῷ Κυρηναίῳ πάθόμενος.

Πολυκράτης. Οὐκοῦν ἄγε δὴ ἄγε Ἀντίφανες, λόγος ἡγειθω ὅτῳ κοινωνεῖν ἀλλήλοις εἰώθαμεν τὰ βελήματα. Ἀντιφάνης. Λεπτόπατοι μὲν πόροι διὰ τὸ λίαν ἐρέμνιον πεφύκασι τῷ ἀδάμαντι· διὸ ὁ σίδηρος ἀθεινὴς πρὸς ἀδάμαντα· ἀνεπιδεκτος γὰρ καὶ γλυφῆς καὶ τομῆς, διὰ τὸ λίαν πυκνότατον. ἐντεῦθεν φλογὸς οὐκ αἰσθάνεται, ὥσπερ ἀπηργόντων τῶν πόρων· καὶ ἁπαξαπλῶς ἀνιπτάπτων φύσιν πυρὸς τὸν λίθον εἰσδέχεσθαι. τὰ τοίνυν ἄμικτα ἐστὶ διέζηκε· τῶν δὲ διεστότων, σχέσις οὐκ ἔνεστιν. ἀσυνδύαστος οὖν ἀδάμας πυρί. ἀκόλουθος ἄκαυστος, καὶ φύσεως πυρὸς διὰ πυκνότητα ἠλοτρίως. σίδηρος γοῦν καὶ χρυσὸς, πυρὸς φύσιν εἰσδέχονται. ὅθεν τὰ τοιαῦτα τήκεται ἢ μαλάττεται. ναὶ μὴν καὶ διὰ τὸ μᾶλλον ἀνίκμον, ἄκαυστος πέφυκεν ὁ ἀδάμας. πᾶν γὰρ [τὸ] τηκτὸν ὑγρότητος ἀνάγκη μετέχειν ὑγρότητος. Πολυκράτης. Εὖγε τοῦ λόγου ἀδαμαντίνοις τισὶ ῥήμασι τὰς περὶ ἀδάμαντος θεωρίας ἐποίκιλας· ναὶ μὰ τὸν ἀδάμαντα, καὶ εἴπ ἀδαμάντος ἀσφαλέστερον. ἰσχυρότερον γὰρ ἡμῖν ἀδάμαντος ἡ ἀλήθεια· ἀλλὰ φευε δὴ καὶ τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο καὶ ἐπίσημον τοῦ Κορινθίου

ἐνο-

ζῶν, ἐποίησέ πως ἄμφω, καὶ πρὸς ἰσορροπίας καταλήψιν ἐπεβάλλετον. ἐγλιχέτην γὰρ ἐγλιχέτην τῷ μαθεῖν ὅπως λίμνην θεάσοιντο, ἡ προγύλη μὲν τὴν θέσιν· ἐννέα δ' αὐτὴν σταδίων χιλιάδες περιέχουσιν ὄροι, καθάπερ γεωγράφοι κηρύττουσιν, ἀξιόπιστον ἡμῖν προβαλλόμενοι τὴν ἀπόδειξιν, καὶ τινας ἀπορήσαι Φυσιολογίας, Περικλέα φασὶ τὸν Κορίνθιον πρὸς τὸν βάσανον αὐτοῖς ξυναντήσαντα. ἐντεῦθεν λόγοι καὶ θεωρίαι [πρὸς] τὸ ἄστυ κυμαίνουσι, καὶ πᾶς φιλοσοφεῖν ὅπως τι λέξει πρὸν, καὶ κομψότητι δόγματος ἄλλος ἄλλον κρατήσειν· ὁ πρέσβυς πρὸς τὸν στρατηγὸν ἔχει τὴν ἄμιλλαν. ἡ στοὰ πυθαγορείοις συμπλέκεται [καὶ] ἀκαδημαϊκοῖς λόγοις ἐπικουρείων ἀστένδην· καὶ πόλεμος τὰς ἀσίδηρον αὐλὰ τὴν ἑλλάδα κεκίνηται. Ἀνιαθένης. Ἄγε δῆτα, ὦ βέλτιστε, πρὸς τούτου φράσον ἡμῖν. ὡς ὁρᾶς γὰρ, ὅτι περὶ θεωρίαν τὸν νοῦν ἀνεπέρωμαι, καὶ φλέβας ὑπισήμους ἀνιχνεύων θέλαδον, καθάπερ μεταλλουργοὶ λίνες ὁπηνίκα πιμελφεστάτου τινὸς ὕλης πόρους θεάσονται. Πολυκράτης. Οὐ πρὸς μικροδίνους γλῶτταις καὶ λόγοι καὶ θεωρίαι βάλλουσί τε καὶ βάλλονται. ἀδαμαίτινος γὰρ τὰς ἐξωπλίσατο πόλεμος, καὶ τὰ τῆς φύσεως ἀνελίττουσιν ὄργια. φασὶ γὰρ τὸν Περικλέα εἰπεῖν, τί δῆτα τὸν ἀδάμαντα ἡ φύσις δεδημιούργηκεν ἄκαυστον, καὶ τοῦ πυρὸς ὑψηλότερον· τοῦτο [δὲ] φίλος τὸν [τοῦ] φιλοσόφων διαφερόντως χορὸν, καὶ πρὸς ἕρμιναν τῶν ἀπορρήτων ἐνθουσιᾶν παρεσκεύασε. πιθανὸς γὰρ ἡμᾶς ὁ κα-

οὗ ἄνδρες διδάσκαλοι ὥσπερ ἀστέρα τὴν ὑμετέραν Ἀθηναν· καὶ κρότος, ὅταν μοι εἴη τὸ τήμερον· καὶ νικηφόρος εἶδα γενήσομαι, εἰ καὶ μὴ βαρβάρων γῆς ἐπεβέβηκα. εἰ δὲ καὶ μητέρα τὴν ἐμὴν οὐκ ἔτι μοι γῆς ὄφειν ὑμῖν· καὶ λόγους ἔχω πατρίδα, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἡμέτερα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀνιαθένης. Πολυκράτης.

ΠΟΙΩι λόγῳ ἄκαυστος ὁ ἀδάμας καὶ φύσεως πυρὸς ἐστὶν ἀμέτοχος. Α΄

Ἀνιαθένης. Ἀγασαγόραν τὸν Τιμοκλέους. πολλοῦ γε Πολύκρατες [ἐπὶ τὸ Λύκειον] οὐκ ἐώρακα χρόνου. ἆρα γε πῦ, ἆρα μή που ἐπὶ τὴν Σικελίαν ἀπῆρε τὰς πυρπόους κεραυνὰς ὀψόμενος, ἢ τὸν ἰνδικὸν ἐπινήχεται κόλπον, ἵνα τινα φιλοσοφίας ἐπιστήμην πείσοιτο; Πολυκράτης. Οὐκοῦν Ἀνιαθένες, ἐπεὶ περ ἀθήνηθεν Ἀπολλωνίης ὁ Κορίνθιος χθὲς ἡμῖν ἐλθὼν ὡς ἡμᾶς, ἐπὶ τὴν ποικίλην στοὰν, Ἀγασαγόραν ἔφη θεάσασθαι. Ἀγάσωνα γοῦν τὸν φυσικὸν καὶ Σωσίπατρον τὸν Ἑρμογένους, ἐπὶ τὸ λευκὸν ἑωρακέναι αὐθημερὸν ἀφικομένους ἀπήγγελεν. Ἀνιαθένης. Πόθεν δῆτα Πολύκρατες. Πολυκράτης. Περὶ τὸν εὔξεινον ἐνθουσιάσαντες κόλπον, καὶ πολλοῖς ἄγαν καὶ μεγίστοις ἐνδιατρίψαντες πόνοις ὥσπερ τι χρύσεον κῶας ἡμῖν τὰς ἐπιθύμιας θεωρίας φόρτον ἠράγκατε. ἔρως γάρ τις αὐτὰς ἐπιστήμης λαβὼν

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ τῦ Σιμοκάττ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ περὶ διαφορᾶς φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν.

Ἡ διάλεξις τῦ διαλόγου.

ΤΑΣ χελιδόνας ἀπὸ τῶν μητέρων ἀκήκοα ἡμῖν παρ' αὐτῆς ᾠδὴν διδάσκεσθαι μυσικῶς· καὶ γὰρ ἀπαγδάστε γυνήματ' χελιδὼν ἀκούσῃ μητρὸς αὐέχεται. διδάσκουσι τοίνυν ἐκεῖναι τὰ ἔκγονα, πόλεσι εἰσοικίζεσθαι, καὶ προσοίδην ἀνθρώποις, καὶ προσλαλεῖν θαλάμοις ᾠδὴν εναρμόνιον. ἄγε δὴ [οὖν ἄγε] μουσικώτατε σύλλογε, διγλωττίαν δίδου παιδί, καὶ προσοίδην θέατρόν μὲ δίδασκε, καὶ προσλαλεῖν ᾠδὴν ἀπήχημ' ἀρτίμαθόντα μουσικῶν ἐπιβαίνειν θαλάμων. εἰ δέ τι καὶ τῶν ᾠδικῶν ἔξω γυμνάσιμον ῥυθμῶν, ἀπηχεῖτε φιλοτίμως μοι τὰ λεγόμενα, ὥσπερ ὁ πρὸς τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τὴν μελῳδίας τέτριξ συνέλθοις. ἔδοξε καὶ Τεύκρῳ στρατεύεσθαι καὶ προπαίων ἐρᾶν, καὶ πολεμικῆς ὀρέγεσθαι πραξίας. σκοπῶ τὴν προβολὴν τὴν ἀσπίδος, Αἴας ἐπίχιζε· καὶ τοξότης ὁ Τεῦκρος ἰῷ δισχώπας. Αἴας γὰρ ἰῷ τὴν ἀριστείας ἀπόθεσις. ἀνάσχεσε

Impatiéngꝫ domari aut igne aut imbre, senectâ
Pulcrius ac viuax fit magis atqꝫ magis.
Annue ô ætatis thesaurus, Scaliger, aurea:
Nostráqꝫ claudatur nænia sine tuo.
Sic etenim non Dousa modò sed & ipse Gruterus
Eripiar Lethes nocticoloris aqua:
Remigióqꝫ vehar mundi per inania Fama,
Donec erunt homines, funera donec erunt.
Annuis? ac tibi iam volup est depellere binis
Nominibus Ditis Persephonésqꝫ situm?
O ita cum Phœbo soror ingeniosa Minerua:
O ita cum Fidio Calliopea velit!
O ita tu vatum mere Phoenix Scaliger! annos
Sic etiam vnigenæ ritè volucris agas:
Haud tamen aut arens senio, vel debilis artus;
Sed vegetus, veluti Sapphica cura Phaon:
Vsqꝫ adeò vt terras cœlo mutare recuses;
Iam viuens factus nempe vidénsqꝫ Deus.

Ianus Gruterus, animo vt
corpore æger.

Cassibus auritis facit aucupium inde Napæa,
Hinc Dryas, haud meminẽs claudere muta labra.
Laurus at illa tuam mea quæ superintegit Aram,
Iane, loquax ramis vt strepit, vtq; comis!
Flamine námq; aura leuiter libata pusillo,
Complosis foliis sibila clara ciet.
At Boreas ipsi melior simul ingruit, artus
Concutitur totos feruidiore modo.
Quódq; leues calami, quod tibia rauca quiritat,
Quod plectrum citharæ, neruia flétq; lyra;
Quod tristes litui; quod ahenea cornua plorant;
Quod tragica clangunt ante sepulchra tubæ;
Hoc simul omne vnis Laurus singultibus edit,
Iactat & ad superi sidera deinde poli.
Illa rubent pudibunda; nouémq; volumina cœli
Nescio quid maestum visa dolénsq; queri.
Iure quidem: sed quid? potius lugere decebat
Insidiaretur quùm tibi Mortis acus.
Námq; hostes Olea si virgula separat, etsi
Iam spirent certam tela manúsq; necem:
Quei non enneas illa Rotarum musica, quei non
Flexissent Erebi tot simul Astra deas?
Quei non? sed rursus caput ira accenditur, haúdq; est
Integra pra rabido verba dolore loqui.
Tu precor ergo istum, tu Scaliger excipe luctum;
Nostráq; claudatur nænia fine tuo.
Excipe: tale aliquid nam certò Dousa meretur;
Illi aliàs faciat nec mea cura satis.
In cineres vertit solidum rubigo metallum,
Ingluuiéq; aui soluitur ipse silex.
At threnum tua quem pietas illustrior edet;
Temporis annosa daps negat esse gula:

Impa-

Douſaique meum propè ripam nominis Æ.tar
Térq3 quatérq3 mero circumiere pede.
Illud & Arrabiæ luſtratum thuris honore,
Balſameisq3 litum ſtipitis vnguinibus,
Sic obtexerunt violáq3 roſáq3, Decembris
Tantillum nequijt queus grauis eſſe rigor;
Flos vt odoris apum nubem electauerit, atq3
Nunc quóq3 ibi in laudes bombilet inde tuas.
Dúmq3 ſacrum Pleias threnum tibi noſtra perorat,
Harmonicáq3 replet proxima voce iuga;
Plurima de latebris prorepſit Daulias, ac ceu
Ver foret, haud vnum iecit ab ore melos.
Ex illo, ſemper cantu tibi, Douſa, parentat;
Nec potis eſt lingua ponere laſſa modum.
Quóq3 magis libeat durare, tibi mea Laurus
Quam poſui, patulo vertice tota viret:
Nec modò pendentes Philomelas athere, verùm
Rhenana quaſuis vallis ineſcat aues.
Hæ ſimulac coiere, tibi quò promere cantus
Vſq3 queant, ſeu Sol Luna ve regna ferat;
Penſilis, exemplo Caſtrorum, clepſydra noctem
Quatuor in partes diuidit atq3 diem:
Vnáq3 centuria aſſiduè tribus excubat horis,
Inferiúmq3 cito gutture carmen hiat:
Carmen, quod Veneris laudent genialia Tempe,
Mnemoſidúmq3 nouem ſe vel in aure probet.
Interea Douſam vallis, douſam aggemit ocris,
Frigus & antrorum, Naiadumq3 liquor:
Oppoſitúmq3 nemus Douſam, Douſam hirta remittũt
Rupium: & allachrymant hinc pecus, inde fera.
Miratur, nullo ante auditos tempore, queſtus
Panica gens, & ſtat vix memor ipſa ſui.

Caſſibus

Sit ſatis, ah, ſorti noſtræ, ſi ſqualeo luctu,
Iane tui, exq́ oculis ille abit imber aquæ.
Eius inundanti mox totus vt æquore mergar,
Ni ſiccaretur corporis igne mei:
Igne, Cupidineæ non quem facis intulit æſtus;
Sed creat Eumenidum iam modò quarta Febris.
Heu cremor! heu cineſio! tuis tamen obſecro ne ſit
Vilior idcirco nænia noſtra ſacris.
Imò ſit hoc potior: quia fati, Douſa, ſub ictu
Immemor ipſe mei, ſum memor ecce tui.
Sanguinis & certè dum ſtabit guttula venis;
Manè mihi fletus, veſpere fletus eris.
Eq́ macro fugiet quum ſpiritus vltimus ore,
Exequiale tibi tunc quóq́ fingat epos.
Imò Gruterorum dum ſtirps, illiq́ propinqua
Stirps Vtenhouiadum ducet in orbe moras;
Ipſe itidem auriculis Belgarum, Douſa, vigebis:
Funereo multum te memorante tono.
Hæc quóq́, Othoniacæ iuxta iuga frigida ſilvæ,
Veſca Palatinus radit vbi arua Nicer;
Vt raptus ſæclis notus tuus omnibus extet,
Manibus inſtitui funus inane tuis.
Diuerſiſq́ licet fera Peſtis abegerit oris
Cor Academiæ, Conſiliúmq́ Ducis;
Pindaricæ dominus citharæ tamen ipſe Meliſſus,
Ac gemina Phœbi Smetius arte potens;
Et Colbingerus Catij Conſiq́ ſacerdos;
Sculteti ſq́ fauor tergemina Vranies,
Antiquæq́ tenax fidei Vitekindus & oris,
Altæq́ ferax flos Comelinus heræ,
Te mecum veris lacrimis fleuêre, nigráq́
In tunica exequias ritè obiere tuas:

Douſaiq́

Nec mihi se uncta Pales, nec se mihi dextra probaret
Cæstifera, aut discus mors Hyacinthe tua.
Sed vocet ex omni Præconum natio mundo,
Linguáq; quos clarat ingeniúmq; Senes:
Dousiadaq; mei mores vitámq; Poëta
Plurimus omnigena carminis arte canat.
Oratórq; frequens dicundis laudibus eius,
Æstiuum iugulet voce perenne diem.
Cernat & Historicos recitantes stella Diones
Et quùm manè & quùm vespere linquit aquas.
Omnibus his præsis certantibus, omnibus vne
Scaliger, his tribuas dona parata manu:
Dona quidem Lauri ramo de simplice, sed qua
Anteirent magni sic quoq; Regis opes.
Iis vt enim plausus mouisset vtrinq; theatrum,
Sparsisset flores & super omne genus;
Non secus à cunctis mox exciperentur, arena
Quàm pugil vrbe sua victor Olympiaca.
Ah pereat, quisquis Clius Suadaq; clientes,
Attalica gaza credit amore rapi!
Aurum & opes inhiet terræ gens dedita: gentem
Demissam Superis famáq; laúsq; iuuat.
Sic tamen oggerat iis mea magnificentia Torquem,
Linea elenchorum quem numerosa grauet.
Accedat digitis, Beronices ille Topazon:
Auri, bacca duplex quam Cleopatra tulit.
Vrbibus in magnis verò statuaria dextra
Pluribus ipsorum publicet ora modis:
Inq; omni saxo viuant, omniq; metallo;
Stentq; decus cera; stent eborisq; decus.
Sed quò me raptat morborum insania? sed quid
Somnio thesauros exul Achemenios?

Sit

Hæc intra stagnum, maris instar, obambulet hortos,
A quibus haud vllo tempore Flora migret.
Heic triplex cantet, sed non cum funere, Siren;
Cantet & heic, sed non iam moribundus, Olor.
Hortorum medio Templum stet, quale Dianam
Vrbe vnquam certum est non habuisse sua.
Transcendant nubes auro ex fulgente columna;
Latoïdæ accendant gemmea tecta iubar.
Heic arabum rarissimenti suffitibus ara,
Vnio quas circum vsque Adamantis eat.
Illic de solido stent cuncta Anathemata textu
Sine Pyrope suo, siue Smaragde tuo.
Parte alia, Diuûm grauitate chorea serena
Spiret, & artificem sic quoq; quaq; notet.
Praxitelem marmor fateatur; fucus Apellem;
Lysippum æra Ephyræ; sculptile Phidiam ebur.
E regione sed, in vultus animata Batauos,
Dousiaca niteat multa figura domus.
Omnibus obnubant violacea serta capillos:
Omnibus exornet Laurus honora manum.
In medio tu stes radiato, Iane, capillo;
Cui latus hinc Pallas claudat & inde Charis.
Os circum sedeat taurina propago, palato
Sueta tuo quondam surripuisse fanos.
Pendenti pennâ plus vna requirat Aëdon
Nunc quoq; adore tua vocis vt ante, frui.
Quúmq; palam monumentũ istud tibi, Douſa, dicarẽ;
Exuperem Siculi iusta suprema senis:
Nec mecum certent solennia Mausolea;
Nec cinis Archemori, nec tua pompa, Pelops.
Non tamen aut caperer cursus proponere equorum,
Ampláue præcipiti præmia ferre pedi.

Nec

Sic etiam, quamuis diuiſus millia multa,
Efferor abſentis funere, Douſa, tui.
Efferor. at quàm te mea fata vicarià mallem
Fonte redemiſſent de Stygialis aqua:
Qualiter occubitu vixit Cornelia Gracchi;
Qualiter Alceſtis Theſſalus ille pauor.
Id ſed enim quoniam Morta numen vetat, eia,
Communem tecum, quod licet, ibo viam.
Nempe valetudo me ſicut iniqua tenebat
Quum foret ante annum copia, Iane, tui:
Sic quoq; nunc eadem totos depaſcitur artus;
Ebibit ac vitæ cuncta elementa meæ.
Iámq; adeò ſupereſt vix priſtinæ imaginis vmbra;
Súmq; onus, à terra prima quod aura leuet.
Ante tamen quàm membratim diſtillo, meiq;
Quod ſupereſt lentè fibrua flamma vorat,
Fas, Diui, fuerit ſupremi pignus amoris
Largiri extremis Douſiadæ inferiis.
Atq; vtinam fuſci lymphæ dominarer Hyáaſpis,
Curreret aut rubrum ſub mea iura mare!
Vltra Pyramidum moles, ſcopulóſq; Cyclopum
Immane educam Manibus eius opus.
Planities extet ſtadiorum mille, decemplex
Quam propriè argutæ perſecet amnis aquæ.
Ambiat hanc denſè quincuncis ſylua figura;
Sylua Deo Clario cara, Deaq; Gnydi.
Multus ibi regnet viridantibus Oſcen in vmbris,
Integret ac varios ales vbiq; ſonos.
Alæua ſurgat de marmore Porticus atro,
Doctorum effigie vermiculata virúm.
Ad dextram libris pateant armaria, cedat
Quis vel Pergamei Bibliotheca vetus.

Hæc

Ah Titan Titan! abiisti auersus in ortum
Quum gnatos crepero frangeret ore pater:
Et graderis recto per Olympum limite, carptim
Mors grauis vt Dousam tygridis vngue terit?
Non tibi lux, inquam, medio deperdita cœlo est,
Vt terra illud obit suaue poliq; decus?
Heu, quod non habeo Rumor quibus vtitur alas,
Siue tuas Siren, siue Cupido tuas!
Haud cessem certè penetrare palatia Diuûm,
Dum propior solium sisterer ante Iouis:
Huncq; trecena rogem, totidem cum vocibus, oras;
Brachia quò possent verba Manusq; dare;
Fasq; foret fari Pedibus, fariq; Capillis,
Totq; loqui, subsunt quot mihi membra, modis.
Tunc etenim decreta Deorum adamantina tristi
Inuidia, nullo fine modoq; premam
Nam quid iniquius hoc, vt perpetuo ordine vernus
Vsq; tepor, glacians vsq; recurrat hyems;
Núncq; coquat Cererem flammato Seirius æstu,
Nuncq; coloretur pinguibus vua iugis:
Et tamen à sortis pendere libidine tota
Res hominum, fama est quos genus esse Deûm:
Nam quid iniquius hoc, vt hirudo crebra Moneta,
Vtq; togatorum natio torua canum,
Vix à decrepito senio soluatur, & aui
Omnia dapsiliter puncta superstes agat:
Quùm properè, Fortuna inter pœnasq; minasq;
Occidat, vt dignum est viuere quidq; diu?
Nam quid? sed vocem furor, eheu, strangulat ira,
Spiritus & cerebrum iam mihi bilis agit.
Heu plango, heu crucior! Meleager & arsit vt absens
In ligno sua quod torruit igne parens;

Quid loquar vt Batauæ gentis factũ omne vetustum,
Vndiq; de Latiis legerit historiis,
Illud & affabrè corpus formarit in vnum,
Dulcia more cata mella legentis apis?
Hæc inter, placidam non vana Superbia mentem,
Ventoso inflarat follis inane sui:
Oblita verùm mera Simplicitatis imago,
Comis erat vultu, pectore comis erat.
Quumq; trifaux hodie Inuidia, doctissima quaq;
Ingenia obsideat possideátue, lues;
Nil in te inris tenuit tamen, imò nec oris
Flamine te potuit, Dousa, subire sui.
Siq; foret, iuxta Momi consulta, fenestræ
Per speculum, formam cordis obire tui;
Non ibi Auaritiæ lateat Fraudísue venenum,
Quaq; probet Luxus, quaq; Libido probet:
Sed Pudor & Probitas, Candorq; colore niuali,
Gemmea sed Pietas, sed decumana Fides.
Fallor? an exemplar tete Virtutis opimæ
Doctrinaq; orbi miserat aula Iouis?
Exemplar, cui nil retrò simile vlla dedissent,
Nec simile vlla dehinc posthuma sæcla darent;
Si modo parsisset Mors rumpere falce sororum
Fila, dealbassent dum caput omne niues?
Sic reor. at talis, talis tamen occidis, heu, heu,
Quum modò vestiret primula lana genas!
Occidis hybernus veluti Sol, vltima Thule
Quem nasci pariter conspicit atq; mori.
Occidis! & non tunc Nereï gemuere cauernæ?
Non tremulo tellus tunc adaperta sinu est?
Non tunc emicuit tonitralibus ignibus æthra?
Non hinc tunc atq; hinc dessiluere iuga?

Nec mirum: multis longisq; laboribus artes
Discere quas alij per tria lustra solent,
Imbibit articulo nascendi protinus ipso
Dousa, seneq; puer qui superabat erat.
Sic Cadmæa seges pugnat vix nata, docetq;
Vix rutus è terra fata futura Tages.
Vtq; manu artificis Cybeleïa subdita buxus
Mille refert volucres ordine, mille feras:
Sic habilem studiis Natura quibuslibet vltrò
Finxerat, inq; artes ambitiosus erat.
Si Ciceronæo libuit decurrere Circo,
Si Demosthenico ponere calle pedem;
Ipsa palato eius Carmenta vigebat, & eius
Immiscebatur dædala Suada labris.
Si fuerat fidibus citharæ committere plectrum
Et fidibus similes adglomerare sonos:
Ipsi plaudebat Daphneïde Phœbus ab vmbra;
Ipsum Thespiacis Musa rigabat aquis.
At quæ non illi reseruerat orgia Virgo
Quæ, sine matre, sui vertice nata patris!
Tam graue tam leue nil Pepli textura tegebat,
Condiderat grauido quin cerebri ipse penu.
Hinc, quicquid gestum terrarum partibus vllis
Tempus ad hoc, ab anu Deucaleonis aqua,
Protinus ambrosio promebat flumine linguæ;
Dulichij cui vox cederet vncta ducis.
Hinc etiam astrorum viresq; viasq; notarat,
Non secus ac lapsus si foret arce poli.
Quid loquar, vt scriptis priscorum plurima membra
Sanarit critica dexteritate manus?
Luminaq; intulerit Solaribus æmula, vatum
Romulidum nocti, Graiugenumq; rubis?

AD ILLVSTREM VIRVM IOSEPHVM SCALIGERVM.

ERGO quùm circa Douſæ noua funera, queſtus
Audierit toties Lunaq́ Solq́ meos;
Flebilibuq́ modis ſic reſponſauerit Echo,
Vocis ei tanquam reddita iura forent:
Abſit vt haud etiam te, SCALIGER, alloquar; altum
Sic quoq́ quum penito pectore vulnus alas.
Nam quei non Douſæ raptu cor edaris, & ille
Perpes in obducta ſtet tibi fronte dolor;
Quùm te non aliter viuus dilexerit olim,
Quàm ſolet vnigenum pignus amare patrem?
Quum tu non aliter viuum dilexeris olim,
Quàm ſolet vnigenum pignus amare pater?
Ah ferus eſt, cordisq́ loco gerit aſpera cautis
Fragmina, cui ſiccis heic licet eſſe genis:
Vſq́ adeo cunctis cecidit miſerandus, adulta
Queîs colitur Virtus, Palladiumq́ decus.
Sicut enim cali mox fornice ſidera migrant,
Vt Phaëthon Indo littore prodit eques;
Contextuq́ coma gemma ſqualentis & auro
Clarificatq́ ſolum clarificatq́ ſalum:
Haud ſecus æquales longè ſuperabat, adulta
Queis colitur Virtus Palladiumq́ decus.
Nec quis ſpirituum tantorum erat orbe Boreo;
Quin vltrò Clariam cederet ille rudem:
Signatisq́ adeò tabulis ſubmitteret omnem
Ingenij iuxtà iudicijq́ facem.

Nec

minis tui præſcriptione, mi PFLVGI: atque vel ideo probabis. etſi alioquin ipſe auctor à ſe, pullus Gratiarum ac Veneris merus; quique allectet teneatque tyronem quemuis; nedum te noſtrarum Muſarum ſigniferum vnicum; idque Iani Douſæ F. loco: cuius obitum immaturum, tam digni ſucceſſoris cauſsâ, aliquantò fero patientius. Eitelb. die xx. Febr. cIↃ IↃ IIc.

clamationem ac plausum; haud eorum modò quibus Doctrinæ ac Probitatis sua purpura, sed vel quibus lenocinans aliquis fucus. Quo magis doleo cruciórq; meo morbo biēnali, per quē in hoc tuæ laudis theatro vnus ego spectatorū turpiter quietus & mutus. Ne tamen de animo nostro dubites, hem tibi THEOPHYLACTVM SIMOCATVM; si non alterius rei, at mentis meæ qualecunque pignus, quoque affectum saltem meum & fauorem, hoc est vota gratesque, partim resignem, partim obsignem. Prodiit idem iste Græcè ante annos ferè duos studio, vt puto, viri atq; amici clarissimi BON. VVLCANII, cui se multa Græciæ debent κειμήλια: sed noster iste integrior pleniorque; beneficio amicissimi ANDREÆ SCHOTTI, hominis perpaucorum hominum; tantæque prothymiæ, vt quùm cæteri Bibliothecas suas habeant pro carcere, ipsius Tribunitia videatur domus; certè ianuâ semper sit apertâ: eratque alioqui iam tùm sub prælo quùm publicaretur ille Lugdunensis suppressitq; COMMELINVS noster, dum honestaretur qualicunque versione Latina. Ne absolueret, in causa fuit eius mors vt præpropera, sic literis Græcis damnosa. Id nunc ego facio, nominis

IANVS GRVTERVS
CHRISTOPHORO PFLVGIO,
IN EVTEREN, &c.
S. P.

ITa est natura mea, ita cõsuetudo, nobilissime PFLVGI, vt semel amicos, perpetuò habeam amicos; quamuis ipsi fortè siue temporis siue loci spatio minùs tales: nedum eos constanter diligam, qui mutuæ charitatis iucundum exercent certamen, quotidiéque quà moribus quà eruditione sui fiunt meliores. qualis tu mihi es vnus non è multis, mi PFLVGI: ideoq; non tàm te tuo merito amo quàm pereo. Sanè ea tua erga me præsentem absentem fuere officia, ea etiam reuerentia; vt vix optet maiora, non frater à fratre, sed à filio parens. Nàm quid dicam, quo feruore, quâ viâ festines ad Virtutis illud & Honoris commune templum? omnium certè in te vertis vultus, omnium elicis ac-

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ

ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ

τὰ σῳζόμενα ἅπαντα.

THEOPHYLACTI

SIMOCATI EXPRÆFECTI

Quæ reperiri potuerunt, omnia.

Naturalium quæstionum dissertatio.
Historiarum Orientalis Imperij Mauric. Imper. Aug. Epitome librorum VIII.
De Legationibus exterarum gentium ad Romanos, & Romanorum ad exteras gentes.
Epistolæ Morales, Rusticæ & Amatoriæ.

EX BIBLIOTHECA AND. SCHOTTI
ANTVERPIANI.

Ex Officina Comeliniana.

cIↃ IↃ Ic.